

מובורג - הבירה שמעדיפים באירופה

BROADWAY

רוצה עכשיו אדום זהב

תערובת אמריקנית משובחת

אות ה-משרד הבריאות קובע כי חעישון מויק לבריאות

ד' בתמוז תשמ"ו, 11.7.1986

1986 🤄 פל הוכויות שמורות ל-מעריב"

לונאיט ילנים י

תמונת חשער: ימית, אתר תיירות מצרי.

DATE 1 6 SEP 1987

עיצוב וערי באנומנו: ארב ואמעואר וארב וערי באנו אור

גרפיקה: נטע גרינשפן_{י באאון}

בטלנים, לא מובטלים

מאת יעל פרמלמד

12 ימית. אנדרטה לשלום

18 מוקר לב אדום

מאת מיכל קפרא

מאת עמנואל רוזן

מאת יאיר לפיד

אל חוף הכרמל

מאת נילי פרידלנדר

32 שטח פרטי עם דני גילדמן

מאת שלמה אהרונסון

40 לא יותר מדי סקס, יהושע

מאת יהושע בר־יוסף

מאת יהודית חנוך

מאת מאיד עוזיאל

מאת תמר אבידר

52 "מעריב" לפני 3ָּ5 שנח

בעריכת גבריאל שטוסמן

מאת יגאל לב

מאת בילי מוסקונה־לרמן

מאת נורית ברצקי

36 הולכים על הקופה

41 בשלוש דרכים

42 ברודו קוקו

47 שיפודים

49 פנטרואוז

48 חיים ואוהבים

"טיול "סופשבוע 27

21 הצד הרביעי של המטבע מאת יהונתן גפן

ושא תחקיר השבוע זה האבטלה. ליתר דיוק – האין־אבטלה. כמו במיתוס המנופץ מהש־ בוע שעבר על "דירות החינם" שמחלקת הממשלה ביהודה ושומרון, כך גם זעקות האבטלה הסוחפות שרי ממשלה, ראשי ערים ומוכירי הסתדרות. יעל פו־מלמד בדקה ומצאה הובה רוח. במקרה הטוב הצעקות מוגזמות בלשון המעטה. במקרה הגרוע - מופרכות מהיסוד. מצד אחד אלפי דורשי עבודה. מצד שני, מפעלים המשוועים לאלפי ידיים עובדות. יש כמה הסברים רשמיים לסתירה הזאח. הקורא הפשוט לא משוכנע שמשקיעים מאמץ רציני ליישב אותה. מבין שורות תגובתו של שר העכודה והרווחה משה קצב, מכצכצת

עודך: צבי לביא

עריכה: חמר גיא

הבטלנות של הממשלה והכנסת. לפני יותר משנה, כשנשמעו הציוצים הראשונים, יצאה מיכל קפרא ללשכת העבודה בקרית־שמונה, העמידה פני מוכטלת, וקלטה אח שיהות הממחינים בתור ליד האשוב. רוכם ככולם השתוקקו לקבל את מעוק האכטלה, לא עבודת. בעיירה הגיבו או שמדובר בתופעת שוליים. מומחים לכוח־אדם, עמהם שוחחה עכשיו יעל פו־מלמד, פורשים את השערוריה הזאת בגדול. טענתם: אין אבטלה, יש בטלה. הלשכות גדושות במובטלים במרכאות כפולות שאינם אלא ציבור של מפונקים. מוכנים לקכל עבודה רק בתנאים הנוחים להם. קרוב לביה, לא במשמרות, רק במיזוג אויר ועוד כחנה וכחנה צ'ופרים. נכון, פה ושם יש כיסי אבטלה, ואין חוק לשכר מינימום. אבל יש גם תקנות מטופשות המעניקות דמי אבטלה למי שלא מצא עבודה במקצועו ובטווח של 40 ק"מ ממקום מגוריו. לפני שהיה כאן משרד עבודה וקופת מדינה, חיפשו מפרנסים כל עבודה במרחקים גדולים יותר, בתחבורה ציבורית מפגרת.

יכל קפרא והצלם ראובן (רובי) קסטרו נסעו בשבוע שעבר לצפון סיגי. יומיים סיירו בין מית ז"ל למרחב אליעריש. הסיור נערך בסיוע שגרירות מצרים בתליאביב. פמליח של שמונה פקידים ממשרד ההסברה המצרי ליוו אותם. גם לפני הרצח בראס־בורקה, כשסיני ומצריים ריתקו חרבת תיירים ישראלים, האיזור הצפוני היה מחוץ לתחום. לא סגור רשמית כמו שלא מעניין. עכשיו, בפרוס השנה החמישית לפינוי, חוא עלח לחדשות עקב סיפור העברת הָפַלִיטים הפלסטינאים ממחנה "קודה" שברפיח המצרית לַרצועת עַזה.

אבל לא זה העיקר. בציר הכתבה הראשונה מתמודדת מיכל פנים אל פנים עם חורבות ימית ומה שעשו המצרים לישובים אחרים בחבל אחרי הנטישה. לא קל היה לה להעלות את הרשמים על הכתב. את ימיח ההרוסה משמרים, לא משקמים. ממשלת מצריים הפכה את העיר לאתר תיירות עם מסר פוליטי סמוי. המצרים מעודדים את אזרחיהם לתייר ולהינפש בסביבה. יותר מפעם אחת שמעו שם מיכל ורובי, לא רק מפי דוברים רשמיים, שמדינה הרוצה באמת בשלום לא יכולה כך סתם להרוס עיר ואפילו לעקור את הפרחים. לא פלא מדוע ישראל, הנמצאת מכאן בחישג ידם, רתוקה מליבם מרחק שנות אור.

5 BIDEDIO

חוץ מלנשק את רגלי הפקידים. בלשכות התעסוקה עשיתי הכל כדי לקבל מהם עובדים"

למשק הישראלי, אותו משק שמספרים לנו שהוא שרוי וזה מה שמחפשים, בין השאר, ב"או.אר.אס": אלף

כבר כמה חורשים הומנה של גבי קמין לשישים איש במקצועות הבאים: מנהלי עכודה, נהגי סמיטריילר, לבורנטים, פועלים מקצועיים וכלתי־מקצועיים, מוכירות, מרפיסות.

ב"מנפאואר" מחפשים בנרות נכל חלקי הארץ כמאה וחמישים מעברות־תמלילים, מזכירות ומדפיסות: כשבעים שרטטים, טכנאים, הנדסאים. מהנדסים: כמאה חרטים, כרסמים, רתכים: כשמונים מנהלי חשנונות. (אקי: מרוכר רק על יום אחד נתון, ועל הזמנות בוערות. אילו היו מביעים היום למשרדינו אלף עוברים במקצועות טכניים, היינו יכולים לספק להם עבורה בטווח של ימים. אותו הדין חל על קלדניות, מעברות תמלילים, מדפיטות ועוד. המצוקה ככוח־אדם במשק היא עצומה. אין גבול למספרי העובדים שהמשק יכול ורוצה לקלוט"). מולי דור, מנהל המחלקה למשאבי אנוש בחברת העוברים: -כור מזרימה אלינו כל הזמן נתונים על מאות בקשות לעובדים בקשת שלמה של מקצועות. מרובר במסגרים, רתכים, כרסמים ועוד. רק ברשת הקראופ חסרים, נכון

בעל מפעל גרול, המעסיק למעלה מאלף עובדים:

כשנכתב המכתב זעקו העתונים, הרדיו, ובעיקר הטלוויזיה את כאכם של המוכטלים. "מכט שני" בטלוויזיה הוקרש למובטלי איזור חיפה והקריות שנותרו מחוסרי פרנסה. גבי סכג חיפש אז למעלה מאלף עוברים באיזור חיפה והקריות, הפעיל מודיעים מיוחרים שיאתרו לו מחפשי עכודה, מרט שערות בייאוש. בעלי מפעלים לחצו עליו לייבא מספרים ארירים של עוברים בעלי מקצועות טכניים מחוץ־לארץ, טענו שעיכוכים במשלוח הזמנות כתוצאה ממחטור בכוח־אדם יפגעו בהתקשרויות הייצוא שלהם. בנו של גבי, דורון, משוטט בעולם כבר כמה חורשים, מייבא מאות עוברים, ועור לא די לו,

מהנדסי מכונות, תעופה, אלקטרוניקה: למעלה משלושת־אלפים ברסמים, חרטים, מבלטנים, משחזנים, רתכים, מכונאים: מאות פועלים בלחי־מקצועיים לענפי הטקסטיל: שומרים למתקנים בטחוניים.

כלשכות התעסוקה באיזור המרכז תלויה ועומרת להיום מאה קופאים/ות".

בלשבת העבודה:

ציפיה לתעקוקה או למעוקו

(המשך בעמוד הכא)

הבסקי ושות'ן

וכירה'

"חלקית בשעות אחה"

טוב בדיבור, קריאת

פח בעברית ובאנולית.

וח, כושר פיטוד וחריצות.

פנת לתד. 19460 תליאביב 19816 טלמו לתד. 197260 מליאביב 198460. טלמו 197269 מליאבר

ין בתל-אביב יון בתל-אביב

א הרפסה שושפח ענדית. אמליח הנדה א ידע על מעבד תבלילים ושליטה בש א ידע על מעבד תבלילים ושליטה בש

מ ביצים מלב מינו אור גדול. יש השקרים שלהם על אבטלה. טירוף אחד גדול. יש

מחסור עצום, אדיר, בכוח־אדם מיומן ובלתי־מיומן

בכל רחבי הארץ, ומנהלי המדינה מהלכים על הציבור

סביב נושא האבטלה, כתב גבי סכג מכתב

לראש־הממשלה, שמעון פרס: "אני ממשיך לעקוב

בראנה אחרי הכותרות על האכטלה בעתונים, ברריו ובטלוויזיה, שנעשות כתמיכת שרים מסויימים. אגי

תמה ומשתומם, האם כל אלה המכריזים על אבטלה

נמצאים יחר אתנו בשטחי מרינת ישראל. מאז ינואר

אלה עלייה גדולה בביקוש לעוברים בכל מיגזרי א6

המשק ובכל רחבי הארץ, למעט כיסי אבטלה מבנית

במספר קטן של עיירות פיתוח בצפון ובדרום. מודעות

דרושים' כימי שישי מרגישות את הכיקוש ההולך

וגואה לכוח אדם בכל הארץ, כולל חיפה".

באפריל השנה, כשיאה של הפניקה הלאומית

אימים עם נושא האכטלה. שקר וכזכו".

מובירה

/ תנאים טובים למועמרת רמח

דרושה

יות נעימה.

ו/או חשבוניות.

והבנה בניהול מלא

דבעה ווודשים התייצב א. פעמיים בשבוע בלשכת העבודה באחת הערים בצפון. בסוף כל חודש היה יוצא משם עם צ'ק על־סך 580 שקל חדש. "אצלנו זו לא בושה לא לעבוד ולקבל 'אבטלח'. כל פעם היו מציעים לי עבודה במפעל אחר. הייתי צריך לקום מוקדם, לפני שש, ובחורף לא התחשק לי. גם הכסף ששילמו לא חיה טוב. רצו לתת 500 שקל בשביל עבודה עם שעות נוספות. מה אני, פראיירז הרבח חברים שלי לא עוברים. היינו באים ללשכה, וקודם כל היינו בודקים אם יש עבודה שיכולה להתאים לנו. אם יש חיינו נעלמים עד שכבר היו שולחים לשם אנשים, ואו היינו חוזרים. או שרזייתי הולך למקום, מספר שאני אדם חולני שלמעמים מאבד את העצבים, והיו שולחים אותי חורה. או שהייתי עושה את עצמי חולה כמה ימים אחרי שהמקבלתי לעבורה, ואז המנחל היוז אומר לינ 'אחה יכול לחזור ללשכה, אני לא רוצה עובד כמוך'. בסוף מצאתי עבודה לא קשח, וחם משלמים טוב, אז בינתיים אני פה. נראה, עד שיימאק. חילדים: קצת כואב לי שהם רואים את אבא שלהם לא עובד, אבל במילא מהו שנותנים לא מספיק. או אני אומר להם, עדיף 'אבטלה'".

צעירים, כשירים לעבודה, המקהופים להנאתם, רשומים כמובטלים ומקבלים מענק אכטלה שמן. בתורש האתרון נשלחו אלי מלשכות התעכוקה באיוור 26 עוברים. את כולם ריאיינתי וקיבלהי לעבורה. 64 מהם נעלמו מיד לאחר הסיחה, ולא הניעו לעכורה. חלק טענו שמנהל העכודה לא מוצא חן בעיניהם, אחרים היו נגד רעש המכונות. רוכם לא הופיע פתם כך, ללא כל סיכה. אותם אנשים חוורים ללשכת התעסוקה, אומרים סהעכורה ב'עץ לכור' לא התאיכה להם או טוענים שלא התקכלו, וממשיכים לקבל דמי אבטלה. היום אני מכין רישומים מדוייקים ללסכת התעסוקה, שיידעו בניה מרובר".

השאלה היא לא רק שאלה של שבר, למרות שכולם טוענים כך. פועל בלחי־מקצועי, אחרי הצי שנה של עבורה שבה הוא בעיקר לומר את המקצוע, מקבל במפעל שלנו מינימים שמונה באות שקל בחודש. בנוסף לכך יש לו המעוח, ארוחה חמה ככל יום וכונוסים. פועלים מנוסים קצח יותר משתכרים למעלה מאלף שקל בחודש. לכל פועל יש קרן השחלמות, מפרות מקצועית וכל התנאים הסוציאליים הנדרשים, כולל פנסיה מקיפה. חכרים שלי, מנהלי כוח־ארם במפעלים אחרים, משלמים סכומים דומים. וזה כדום: הכעיה היא לא כשכר אלא בכך שלא רוצים לעכור. לא מהגכים היום יותר לערכים של עבודה, והתוצאה

אני מציע למובטל עכודה במקצועו. במרחק 41 ק"מ מהבית והוא צוחק לי בפנים ורץ לקבל מענק אבטלה"

היא שמפעלים אינם מסוגלים לחגדיל את הייצוא. ואחרייכן עוד מדברים איתנו על עצמאות כלכלית. אם המצב יימשך כך לא רק שלא תהיה צמיחה, תהיה

מענק האכטלה מעלה את לחקיהרט של תעשיינים רכים הרואים כו את הגורם לאיייכולהם להשיג היום כוח־אדם למפעליהם. אותה הטבח סוציאלית שנולדה כימי מצוקה אמיתיים במשק. שבאה להגן על העובר מפני חרפת רעב, נהפכה היום לנורם הבטלה מספר אחר. מנהלי כוח־ארם במפעלים מטפרים על לחצים שמפעילים עליהם המחסשי עבודה", כולל איומים ברצח ונו, אם לא יחתמו להם על פתק ללשכח התעסוקה כו נטען שהם אינם מתאימים לעכורה. הפתק הוה מעניק להם את מענק האכטלה לעור חודשיחורשיים. כרוך חקלאי, דרך אגב, מכיר מציאות זו. אלא שתוק הוא תוק, והחוק קובע שפחק הוא פחק, ואין מה לעשות. החוק גם קובע שיש למפק לארם עבודה אך ורק במקצועו, ושהיא חייכת להיוח ברריום של ארבעים ס"מ ממקום מגוריו. בארה"ב היו צוחקים למשמע חכלל המוזר הוה. עוברי לשכוח: תעסוקה מדווחים גם הם על לחצים ואיומים מצד יאשר להם את מענק האבטלה. אני יושב עם עשרות הומנות לעבודה", מספ"י

עובר כלשכת תעמוקה בצפון הארץ, במנהלי כותיארם במפעלים שכאיוורי מרימים כל יום צעקת גלולה. מתחננים לעוברים, מוכנים לשלם בסף שוב. ואני חותם לאנשים על מענקי אבטלה ועונה לבעלי המפעלים שאין לי את מי לשלות אליתם אוריכן אני (והמשר בעמוד 10)

מכך שמדי חודש יש לנו כארכעים אלף רודשי עכודה לעומת היצע של כעשרים אלף מקומות עבורה". ובאותה נשימה הוא מוסיף: .בחודש האחרון לא הצלחנו לספק כארבעת אלפים הזמנות עבורה ממפעלים שונים ברחבי הארץ. מרובר בפועלים לענף ההלבשה, כמחסור בעוכרי בניין, שרברבים, חשמלאים, ובנים, טכנאים, פקידים, לבורנטים, נגרים, עוברים כחקלאות ועוד ועוד. יש כאמת לחץ גדול מצד מפעלים לקבל עוברים, ואנחנו לא יכולים לספק את הדרישה, בחורש האתרון, מתוך ששת־אלפים דרישות עכודה, לא הצלחנו לספק 1219 – ומדובר ככל

מצד אחד - עורף של עשרים אלף מחפשי עבורה; מצר שני – מחסור של ארבעת־אלפים עוברים. מה קורה כאן? איך אמשר להסכיר את הסתירה כין שני הנתונים חרשמיים הללוז

גבי סבנ: אין אכטלה. יש כטלה, וכטלה קשח. אנשים פשוט לא רוצים לעבוד. כל אחר מתפנק לו. זה לא רוצה לעכור במשמרות, ההוא רוצה רק שני מטר מהבית, השלישי רוצה רק מקום שקט עם מיזוג־אוויד. אני מוריע חד־משמעית שכל מי שרוצה לעבור, ימצא עכורה - ובלי בעיות. אכל לא כראי היום לאנשים לצאת לעבודה. עריף להם לקבל מענק אבטלה. הם לא צריכים להתאמץ, יכולים לשבח כל היום על שפת חים ולקבל שכר גבוה יותר מאשר אילו היו עומדים שמונה שעות ליד מכונה במיפעל. זו חבושה הגדולה, זה שורש הבעיה: העוברה שאין היום חוק שבר עבודה, יקבל עשרה דולר ליום. תאמיני לי, אף אחר לא ירוויה את הכסף הוה. שרק ירצו לעבוד, למען השם. נהפכנו לחברה של אנשים שלא רוצים לעבור. והם צודקים. למוז להם להתאמץ, הרי בין כה וכה יקבלו דמי אבטלה. הם יכולים להתפנק".

בשאני שומע שרים או פונקציונרים בהסתדרות. מדכרים על אכטלה, כא לי לחנוק אותם. המשק

קצת מעניין האכטלה. ער לפני מספר שבועות, כל שר שהרגיש שכבר שבוע לא הזכירו את שמו ככלי

עדיף להם לקבל מענק אבטלה...

התעסוקה העומר עתה לפני פרישה, יש אולי כדי לפתור חלק מן התעלומה טביב נושא האבטלה. ו, איזו תעלומה:", מתרעם גבי סכג. "שקרים: למה לייפות

הישראלי אינו יכול היום לצמוח לא כתוצאה ממדיניות התוכנית הכלכלית, אלא כתוצאה ממחסור בכוח־ארם. כשאני מסכם היום הזמנות ייצוא, וכאלה – תתפלאי – יש כשפע, אני יורע שיהיה רבר אחר שיוכל למנוע ממני לעמוד בלוחרומנים – מחסור בכות־אדם. ואני מרכר על כוח אדם ככל הרמות, החל ממדפיסות וכלה במהנדסים בכירים ומנהלי עבודה. איך זה ייתכן שבמשך חודשים יטרטרו עם שלם עם בלופים על אבטלה? אני נפגש עם קולגים שלי

התקשורת, השפריץ איזה משפט בענייני אכטלה, ועם ישראל ישב בבית, נענע בראשו וחשב: 'באמת, איזו טרגריה', כן, יש טרגריה, יש מצוקה, אבל הפוכה – אין

ולשבת על שפת הים מלקבל שכר

מהם כות אדם. התשובה היחירה שלהם: אין לנו מה היום לאלפיים איש כדי לספק הזמנות שיש לי להציע לך. ואחרי־כן אני רואה את אוחם אנשים לעוברים, ואני לא מצליח לעמור בכך כי אנשים לא מתראיינים בטלוויויה או בעתונות, מספרים איך הם רוצים לעבור. אני מכרין שמי שיבוא ולא ימצא אצלי

בברים:") חקלאי אומר: "קיימת אבטלה, והיא נובעת מהפשים עוברים בנרות, מלאה שפת הים בבחורים

הלוואה בשקלים, עד 5,000 שייח בריבית קבועה:

הלוואות בשקלים בריבית פקדונות (גימבו) + 1% לחודש.

הלוואות בשקלים בריבית על בחים הסריים . הלוואות צמודות מדד ל-5 עד 8 שנים.

פרטים מלאים על תקופות, ריבית, מגוון אפשרויות לביטחונות וגובה ההחזר החודשי בכל סניפי בנק לאומי.

פנה לסניפינו ונשמח להתאים הלוואה לצרכיך וליכולת ההחזר שלך.

לתקופה מוגבלת

בנק לאומי

מדווח לממונים עלי על העמקה באבטלה. למה אני עושה את זה? אין לי ברירה. לפי החוק הקיים, קשה מאוד להוכית שלאדם מסויים לא מגיעים דמי אבטלה. אם הוא היה קודם־לכן חשמלאי רכב ועכשיו אני מציע לו להיות חשמלאי במפעל מסויים, הוא טוען: 'זה לא מה שעשיתי קודם לכן', ולפי החוק מגיע לו מעגק אכטלה. אם הוא גר כאיזור שכו אין תעסוקה ואני מציע לו עבודה במקצועו הכרוכה כנסיעה של 41 ק"מ, הוא מיר צוחק לי פפנים, ורץ לקבל מענק אכטלה. אנחנו לא יכולים להחמורד עם הכעייה, או אנחגו

לפני כחורשיים נותר לפתע גבי קמין ללא נהגי משאיות. (אחר חלה, שניים יצאו למילואים, רביעי

"מטמטמים את המדינה. כולם מחפשים תקציבים ויודעים שאם יצרחו 'אבטלה' מיד ישפך הכסף'

פרש מסיבות אחרותו. עשרות טלפונים ללשכות התעסוקה כאיזורו לא פתרו לו את הבעיה. החמצן אול. הומנות היו תקועות, לא היה מי שיוכיל אותן ליעדיהן. יום אחד שלחה לו הלשכה נהג, אב לשמונה ילדים. אורי שכוע התייצב הגבר במשרדו והודיע: "ממחר אני מפסיק לעבור". "אתה רוצה עוד בסף?", שאל גבי. "זו לא שאלה של כסף. העבודה קשה, אני מפסיק". -תשאר לפוצת עוד יומיים, עד שיחזור אחד הנהגים ממילואים", ביקש גבי. הצחיק אותו. אותו אדם קיבל חצי שנה קודם־לכן דמי אכטלה, וממשיך לקבל אותם

ברוך הקלאי: "אני עובד מרינה, ולכן מנוע מחפשים מאה קופאיות. השכר המוצע להן לשמונה מלהגיב על הדברים הללו. אני יכול רק לומר שיש בהחלט כעייה עם מענק האכטלה".

חקלאי: "אני חושב שכן. זה, כניובו, הסבום הממוצע. יש שמקבלים פחות, אבל יש גם שניקבלים יותר". דרך־אגב, כל המאמין הנררש כדי לקבל את הסכום השמן הזה (הנבוה לפחות ב־10 אחווים משברה של פקירה במשרך ממשלתיו, כרוך בלא יותר משני ביקורים כשכוע כלשכת־התעסוקה. גבי סבג, לפעבר ראש עיריית דימונה ומנהל אגף כומיארם כ'כור", פורין כצהוק בכל פעם שהוא שומע ריכורים על צמיחה כלכלית. כלשון עסיסית מקבלים יותר כסף, וכעיקר לא מוחלים על ככודם. הוא לועג לשרים וחברי־כנסת סרואגים למוכטלים, מכנה אותם צבועים. -כשביל צנייחה כלכלית צריך שמפעלים יעכרו בשלוש משמרות, והיום אין מספים עוברים לאייש משמרת אחת. מרברים על תנופת

100

נע בין 600 ל־700 שקל בחורש!

בנייה, כשכבר היום – כלי תנופות – חסרים בענף הזה

אלפי עובדים. גם מהשטחים כבר אין מי לקחת.

בשלוש השנים האחרונות הוכפל מספר הפועלים

מהשטחים מ־45 אלף לתשעים אלף. מנהלי כוח־ארם, כמו אנשים ממשרדי, מסתובבים בעולם, מפתים

גרמנים ותורכים ופורטוגלים לבוא לישראל לעשות

לגו קצת עבודה. אם תהיה צמיחה, יצטרכו לייבא

לפתות 15 אלף פועלים זרים, וגם זה רק כהתחלה. אין

היום שום עירור לאנשים לצאת לעבורה. כולם רק

מרברים עם הפנים לייצור ולייצוא, ואחרי־כן רצים

לצעוק שיש אבטלה. שייצאו קצת לשטח. כל

השכר המגוחך, לעתים, שמשלמים לאלה שכן מוכנים

לעבוד, מהווה תמריץ שלילי. ב"קו־אופ", כזכור,

שעות עבודה כיום - 400 ש"ה לחודש. עוזרת־בית מרוזיחה סכום כזה כשלוש שעות, ומס הכנסה מתייחס

אנשים מעדיפים להירשם כמובטלים

קצב: "על־פי הסכם ולא חוק) בין

חוא 330 ש"ח בחודש. זו בושה לממשלה

ולהסתדרות שהן מסכימות לשכר מינימום

מביש כזה. מזמן הנשתי לממשלה הצעת חום

לשכר מינימום במשק. חהצעה חקועה כבר

כמעט שנתיים כוועדת מעבודה של הכנסח.

אפשר יהיה לנקוט באמצעים כדי לשנות את

חוק ביטוח אבטלת רק אם יהיה חוק שכר

דמי אבטלה לכל דורשו

וכינתיים תמשיכו להעניק ביד קלה

קצב: "לא מעניקים לכל דורש. יש הרבח

תנאים שאדם צריך למלא כדי לקבל דמי אבטלה. אבל יש לזכור שמדובר בביטוח שכל

אדם משלם בעבורו. הרי אייאפשר לבוא

ולשנות לפתע את הכללים. תארי לעצמר

שחברת ביטוח פרטית היתה מודיעה לפתע

למבוטח שאמום לפי החסכם הוא זכאי לקבל

שחייבים לספק תעסוקה לאדם אך ורק

קילומטר ממקום מגוריו, אחרת הוא יהיה

נראים לי, ואני פועל לשנות ואח לשישים

קילומטר ממקום המגורים. וכן לחייב כחורים

עד גיל 25 לקבל כל עבודה שמציעים להם.

גם שני החיקונים האלה שוכבים כבר זמן רב

בוועדת העכודה של הכנסת. חברייכנסת, הן

מהקואליציה והן מהאופוזיציה, טוענים שהם

קצב: "שני התנאים הללו בהחלט אינם

במקצועו, ואך ורק ברדיום של

זכאי לדמי אבטלהז

לא פוציאליים".

כסף, אכל ברגע האחרון החליטו לשנוח אח

האם במצב הנוכחי נראים לך התנאים

ולקבל מענק אבטלה במקום לצאת לעבודה

לעובד, ובכך ליצור תמריץ לעבודהו

אלא שלא רק מענק האכטלה גורם לכטלה. גם

הפוליטיקאים האלה, וייראו מה קורה".

גבי כבנו בשירות התעסוקה וראשי המונה, בנו . גם ראשי הערים, תברו יחד לשמשם את מדינת ישראל. כולם רק מתפשים חקציבים, והם יודעים שבשיצרתו אנטלה, מיד יישפד עליהם הכסף".

ברוך חקלאי: -אנחנו לא יכולים לברויק הכל.

"קודם כל להפסיק עם השקרים,

מנהלי כוחיאדם במפעלים מספרים על טבניקות

על הררכים לפתרון המצוקה קיימת אחרות

הפסקה מוחלטת של מתן רמי אכטלה עד גיל ארבעים, והעברת הכספים הללו למעסים במקום למועסק. בדרך זו גם מחייכים אנשים צעירים לצאת לעבודה, וגם מאפשרים להם להרווית שכר הולם בעכור עבודתם מבלי להעמים ואת על המעטיתים.

• -פתיחת מפעלים להסכה ולהכשרה מקצועית, אז שלא יבואו לצעוק שאין עכורת.

- אהרכר החכרתי ביותר - חקיקת חוק שכר המשולם היום".

כ"עץ־לבור", ב"מבע", ביקופסאותיפח"; ב"ווישיישראל", ב"אלבס אוריגינל" ובעוד עשרות מפעלים בררום ובצפון יושכים כימים אלה, כמו בשאל ימות השנה, מנהלי כות־ארם עם מנהלי עכורה ומנסים למצוא מוצא כלשהו ממצוקת המחסור בעוברים, באותה עת מנסים לשכנע אותנו מעל כל בימה אמשרית, שהמחיר הככר של החובנית הכלכלית כמלאת לה שנה הוא העמקת האכטלה.

האם נכון שהסכום המשולם היום כמענק אבטלה - אל בעלה כאל מפרנס יחיד. התייהסות שים עמה הפחתה בתשלוכי הגים שלו. דוא הרין בניטפרות. בענף: הטקסטיל והניזון המצב הניור עוד יותר. הסבום הניבוצע הניבולם שם לפועלים בלתייניהצועים אינו עולה על 100 ש"ה בהירש. והוק שכר הניגינים, שיכול היה לפתור הלק ניכר מין הבעיות הלהו. אינו נראה כאופק. היום קיים אך ורק הפכם כין ההפחדרות ולשכת התיאום של הארגונים הכלכליים הקובע הבנכת פינימום: 120 שקל להורש. סכום דמביים הן את הנותן ואת המקבל. לבעלי ניקצוע איז מה להפס שם, וכמוכן שתם מעריפים את מענק האבטלה. גם

לשכות התעסוקה נמצאות בלחק אדיר. זה לא נכון שלא כורקים עם מנהלי המפעלים האם עובר זה או אחר התקבל לעבודה, אבל בכח שלא מצליחים לעקיב אחרי כל דכר".

להציג חמונת מצב נכונה, ורק אז אפשר להתחיל לטפל בנעיה"

שונות ומשוגות שהם גוקטים כדי להטיג עוברים. חלק עוברים בשיטח ה.בונוס למגייס". כל עובר שיביא עובד אחר יקבל בונום, כאילו עבד שעות נוספות. אחרים הולכים למרכזים של העולים מאתיופיה, למשל, ומגסים לגיים שם עוברים. ל.מגוייסים", כפי שהם קוראים להם, מובטחים הכשרה מקצועית כשכר מלא, טיפול אישי וכל התנאים הסוציאליים החל מהיום הראשון. רכים שולחים נציגים לחו"ל, מתקשרים ישירות עם מפעלים סירוע כי הם נופטרים עובדים בנסיון להשתלם ראשונים על המפוטרים. כיל תחבולה מתקבלת ברצון. יש מפעלים שבהם אוכפים את העוברים, מסבירים להם את חשיכות העניין ומבקשים מהם – ברחל בתם הקטנה - לגיים עובדים נוספים, אחרת ילכו לאיכוד חוזי ייצוא שמנים".

דעים, למחות בקרב הסובלים ממנה -- תעשיינים, חקלאים, בעלי כתי־מלון, בעלי חברות לשירותי תעסוקה. סבג מייצג נאמנה את הקונצנווס הוה: בקורם כל להפסיק עם השקרים. רק ברגע שיציגו לעם ישראל תמונת־מצב נכונה, אפשר יהיה להחחיל לטסל בכעייה. בדרך הטיפול צדיך לעשות מיידית שלושה

שיממונו מתקציבי האכטלה. מוכרחים לשכור את הצמירות של ארם רק למקצוע שהוא למד, או השתלם כו כעבר. מרכרים היום על אכטלה של מורוח, מצד שני יש דרישה עצומה לקלדניות, מוכירות בכירות, מעכרות המלילים. בחמישה חורשים אפשר ללמר כל מורה מובטלת לעסוק במקצופות הללו. מה גם שהמשכורות בעכודה זו גבוהות פי שניים ממשכורת מורה. הבעיה היא שאף אחת לא מוכנה. כולן רוצות לחזור הביתח כ־12 כצהרים, וליהנות מכל החופשות.

יעל פו־מלמד

חברי־כנסת מטרפדים בסחבת

ר העבודה והרווחה משה קצב מהעקש. פועל בלתי־מקצועי. אלה בעיקר העבודות שהוא לא רואה את הסתירה בין זעקות ת"אבעלת" לכין ועקותיהם של מפעלי תעשיה המשוועים לאלפי ידיים עוכדות. "בשנה האחרונה חלה החמרה משמעותית במצב האבטלה במשק", הוא אומר, "המודדו ולהרוויח הרבה פחות. האם אינך סבור שיש לתת את מענק האבטלה למעסיק. במקום הלשבה המרכזית לסטטיסטיקה, שמדברת על תשעים אלף בלתיימועסקים במשק, ושירות התעסוקה שמצא עשרים ושלושה אלף מובטלים. האמת היא שמצב האכטלת המעסיקים להסתדרות, שכר המינימום במשק

> ובכל זאת, שירות התעסוקה לא הצליח למלא אחר ארבעת־אלפים הזמנות עבודה רק בחודש החולף...

קצב: "בשמדברים על אבטלה, מתכוונים לכיסי אבטלה באיזורי פיתוח בצפון ובדרום. שם המצב חמור. במרכז הארץ המצב הרבה יותר טוב. חוץ מזה, הרי אי־אפשר לצפות

משלה קצב; המצב חמור יותר.

Hiagain

(המשך מהעמוד חקודם)

שוקל ארוכות אם לצלם את צידו הימני של הקיר ההרוס, או לצלם את צד שמאל. כאילו שיש הבדל. לוקח זמן לעכל שהעיר ימית, או נכון יותר האין־ימית, היא עכשיו אתר תיירות מצרי. תיירות פנים. הקבוצה שהגיעה מאיסמעיליה משתרלת קורם כל לשמור על יציבות. העיקר שלא ליפול על האבגים.

וה עצוב מאור־מאור", אומר מוחמר, איש עסקים. המרכר אנגלית רהוטה. איך אני אסביר לילד שלי למה הישראלים הרסו את העיר, אההז" הילד שלו מונח על כתפיו וראשו לא בסוליטיקה. הוא מרותק למראה שממית מבוהלת שנמלטה מההמולה הפתאומית. את השאלה בלמה הרסוז למה?" עוד נשמע להם גישה לצדדים, מנמנמים. עשרות תיירים כאן הרבה פעמים. האשה כברת הגוף ופצועת הכוהן מתנשמת בכבדות. אשה אחרת צמאה. אחריכך נכלעת קבוצת התיירים המצריים בין כתליו של כית אחר

הקבוצה שלנו קטנה רק במעט. שני ישראלים ושמונה מלווים מצרים, כולם אנשי סגל משרד איש בטחון דובר עברית מפשפש בתיק שלי ושולף ההסברה המסונפים לממשל באל־עריש. אנחנו הולכים מתוכו גזר עיתון ארכיוני עם סיפור על ימית. הוא בעקבות התיירים. המלווים המצרים אינם יודעים שזה מגרד את המצח ומביט ארזכות בתמונה של העיר לפני בית־כנסת, וגם לא מכינים את פידוש המלה כאנגלית. לוקח זמן להסכיר להם את פשר המושג הזר להם.

-מה עושים פהז", שואל מר קאמל, איש הקשר עם העיתונות בצפון סיני, .מה זה פהז מה זה שם? בו, אולי תדגימי איך מתפללים?". אני מביטה סכיב סביב. הקירות מעוטרים ככתב ערכי צפוף שרשמו ידיים

בחה כתוב פהז" אני שואלת כחזרה. .סתם שמות של אנשים", עונה קאמל. אני אוטרת להם: זה מקום קרוש. המלווים המצריים מנסים למצוא טיפת קרושה.

מניסה לעיר החרוסה ניצב אוהל. מהאוהל לצים אוהל יווצא חייל יווף, משועמם, מפהק, מבט אטום. אני שואלת אותו כמה זמן הוא שומר על האכנים. אכל המלווים המצריים שומרים על מרחק נגיעה מאיתנו ואוסרים עלינו לרבר עם החייל. אסור גם לצלם את האוהל המרופט. רק להסתכל מותר. כל מה שרואים: אוהל מרופט נורא.

-בשביל מה יש שומר?" אני שואלת את המלווה

תשוכה אריבה: .כרי להגן עליכם". אני מסתכלת על האכנים. רק אכנים. מי צריך

אחר חבניה הקרוב בכפר הברואי שעל חוף ימית, גוכל כעיר ההרוסה. הם כונים מכנה ציבורי, אולי בית ספר, אולי מרפאה. לא ברוד. את הבטון שופכים לסל. את הסל שמים על הראש ועולים איתו בסולם עץ רעוע. ככה יוצקים את נג הבניין. מהגג הטרי אפשר לעשות תצפית על ההריסות. לקכל מושג ברוד על ההכרל בין בנין לתורבן. הממשלה המצרית כונה ליר ימית. רק ליד. את הורבות ימית משמרים, לא משקמים. אנדרטה לשלום קר.

יום לפני, כמעכר הגכול ברפיח. צריך לשנו: פה ישראל, שם מצרים, אחרת אפשר להתבלבל. נרתיקי הפלסטיק הצבעוניים שמכילים את הררכונים ושאר מיני המסמכים, מריפים ריח חזק של הוצלארץ. על רקע המרכר המוכר כליכך, החוצלארץ הוה נשמע כמו פארוריה, מוסיקת סופרמרקט נשפכת מרמקולים סמויים בחיקרת הטרמינל הישראלי, סם הרגעה לעומרים כתור הארוך לתשלום מס היציאה. בחוץ, אגחנו מנסים להציק למסוף הגכול והמצרי. אי־אפשר. בסך הכל מפרידים כמה עשרות מטרים, ובכל זאת היה מי שראג שקו הראייה יישבר בסיכוב. אנשי הכטחון הישראלים מכיסים בנו נחמיהה. "שכחתם שם משחוו"

נקורות ישוב קטנות, שחורות ובלתי־מחיקות, ימית, להסתיר", מכריז המושל. יש אישור. לא זה מטריר שדות, נחיב העשרה, דקלה, נאות סיני וכל השאר. ואו אותר, הדרט לא נותן לו מנות. אם היתה לכם כוונה מגיע אוטוכוס השלום. משפחות שלמות רצות מהר שובה הייתם אומרים, קדו את המבנים האלה במתנה.

בעבר הלא רחום, אלא כאצבע מאשימה כלפי ישראל. השנה התמישית לפינוי. במילון המצרי של צפון . אם רציתם כאמת שלום, ואם רציתם לחיות שכנים סיני אין זכר לערך "פינור". שם מדברים רק על טובים, למה הרסתמה", מטיה מוחמר מוניר שאש, ישחרורי. את המרחק המפריך בין שני העולמות גומא מושל צפון סיני כשאנו מטובים במשרדו שבאליעריש. האוטוכום הישראלי מספר 31 בעשרים שניות. את אחריכך הוא לוחץ על פעמון קטן על הקיר. אל האר הדרך חזרה מהמטוף המצרי עושים כאושוכוס מצרי נכנס בחור שרוף, המושל מזמין ארכע פעמים קפה צחוב. יש הוקים. בכל אופן, לאוטוכוס מספר 33 צריך מזכוט. הכחור יוצא. צריך אישור מהמושל לבקר לחכות. בינתיים מסתכלים במפה מלפגי השלום. בישובי חכל ימית. אקסיישובים. אין לנו מה

בחמונות (מלמעלה

מאיסמעיליה בכמר

למטרו): נופשים

חנומש שבחוף

דיקלה; נופשים

בכפר הנופש

חממשלתי בבתי

ברפיון: תיירובי

מצריים ליד

חללי המסוק

מושב נאותיסיני:

מובאראך ועראפה

האנדרטה לעשרת

לתפוש מקום לנסיעה של עשרים שניות. עניין של

השתאות לגבי עוצמת כוחו של טלקס אחד כיכניין השגרירות המצרית כתל־אכיב. שלושה פקידים כסניף

משרד ההסברה המצרי באליעריש משקיעים אנרגייה

לחיצת יר. צער ~ חיוך ולחיצת יר. וכין צער לצער

כשהרגל עדיין באוויר אנו זוכים לכרכת

ה""welcome" הבינלאומית. את התיאור הוה יש

מנמנמים. קצב אחר. על שלט ירוק רשום באנגלית,

"מצריים אוהכת אותך, אתה אוהכ את מצריים".

מחכים. יש הרכה זמן להכים כתצלום הצבעוני של

הנשיא מובארק בתוך מסגרת עץ עם פיתוחי זהב, עם

שני פרפרים גרולים נעוצים בסיכות מימין ומשמאל.

הפינוי, כלומר, לפני השחרור, כלומר לפני התורכן.

המצרים אינם נוגעים כהריסות ימית. ככמות

העצומה הזו של האבנים, שנשמרת כמו מצכה חיה, יש

הרדכונים זוכים לסיפול מיוחר. מהצד. אלה שאין

עצומה כרי ליצור אווירה חמימה. צער - חיוך. צעד

קבלת הפנים במעבר הנכול המצרי מעוררת

הרגל, איזה חום.

משחו מביך, מחמיה. המצרים שומרים על הגליער הזה לא כתוכורת היסטורית לקיומה של עיר ישראלית

אכל אנחנו לא ביקשנו מתנות, אמרנו לכם: אנתנו נקנה את הכל, אנחנו לא צריכים את העיר הוו. בקר הכל יש שם כפר קטן. אין הרבח מתיישבים. שכן טוב, אמיתי, צריך לעשות מחוות קטנות כאלה כדי להוכיח את אמיתות הכוונות שלו. אכל אתם הרסתם.

אין בוה שום הגיון. שום הגיון. אפילו און. הפרחים, את המרחים הרסתם. מי הורס פרחיםו הרסתם גם את כל התשתית. את בארות המים, את החשמלו למחז אלו הכוונות הסוכות שלכמז ומי שאומר שזה בגלל סיבות בטתוניות, מדכר שטויות. הדי השטח שלנו האנחנו יכולים לבנוח בכל מקום שנוצה. אתם

'תיוהרו, הם פלסטינאים!"

משרד החטברה ברפיח טרח מישהו לרסט את החדרים בניחוח שושנים. אכל גם מעזה, כעבור עשר שנים, כחמשך להסכמי התרסיס אינו מקל על הציפייה הארוכה למר אשאד, ראש משרד ההטברה המקומי. שאמור ללוות אותנו למחנה הפליטים קנדה. לגימה הדיבור של הפקידים המצריים, היושבים תחת תמונות הספינקס והפירמידות, מתגוב צליל של זרות כאשר הנושא עוסק בפלסטינאים.

> תצלם שלנו מכווו את מצלמתו מחלוו המשרד לעבר חנות קטנה למסגרות. הצלום של יאסד עראפת ממוסגר על משקוף הדלת. כשנחזור לאותו משרד לאחר חסיור במחנה קנדת, התצלום כבר לא יתנוסס שם.

> רפיון החצוויה, זו הומצאת בצד תמצרי. מצמיחת בניינים לגובה. תממשלה המצרית משקיעה כסף רב במבני ציבור חדשים: ביה ספר גדול מלבנים ארומות ("מובארק חנך אוחו"), בנק רודש, בניין מפואר למועצת העיר. מול בית חשפר האדמדם חקימו המצרים מרכז אימון מקצועי לנערים מוכטלים. הגבול החוצץ בינם לבין ישראָל ניתק מאות מתושבי רפיח ממקורות פרנסה במרכז הארץ. הפיתוח וחמרכזים המקצועיים הם נסיון של הממשלה להתמודד עם בעיית האבטלה.

בשנת 1972 הועברו לכאן 500 משפחות קמם־דיוויד, התחייב שר הבטחון שכל משפחות הפליטים במחנה יותורו לחבל עוה, ואזרחים מצריים שהשתקעו בעזת לאחר 1976 יוכלו לחזור למצריים. פליטי מחנה "קנדה" אמורים לעבור לשכונת תל־סולטאן, השוכנת בין רפיח לרפיח־ים. ממשלת ישראל השקיעה במקום מיליון וחצי דולר וכבר חעבירה לשם מעזה 800 משפחות נמסגרת פרוייקט שיקום הפליטים.

לפני מספר חודשים דרשו המצרים מישראל למלא את ההתחייבות. ב־15 באפריל יצאו 25 המשפחות הראשונות מ"קנדרו" לחל-סולטאן, לבוקור ראשון באתר שבו יבנו את בתיהם. הביקור חוה עורך בישראל תסיקה פוליטית. נציגי חמישה־עשר ישובי גוש קטיף הפגינו נגד הבאת הפליטים לתל־סולטאן, והחליטו לסכל את התכנית בכל מחיר. גוש אמונים - ממש כמו מעם – ניסה לחקים שם התנחלות מחאה. סיעת הליכוד לא זכרה שעל ההתחייבות חתם אריאל שרון, ושינסה מותגיה לקרב. הסערה הגיעה לשיא כאשר וסים זווילי, ראש החטיבה להתיישבות, חציע לפנות את קיבוץ נצרים, שהוקם כלב אוכלוסיה ערבית צפופה, וליישב בו את הפלוטים. על־ידי כך רצה לדלל את תאוכלוסיה הערבית בתליסולטאן, השוכן באזור תמיושב ברובו ביחודים.

ברחוב הסואן של מחנה "קנדה" לא מכירים את אבי פרחן או את זווילי. תם מחכים לעבור לתל־סולטאן. ארבע שנים של ציפייה מתסכלת. הם מבטאים את אכובתם בעברית שוטפת. איברחים: "אתם שקרנים. עושים וק שטויות. לוקחים עשרים וחמישה אגשים, אומרים לתם לכו תראו את המקום, ומחזירים אותם. זה דק ראווין. זה בשביל הטלווזייה. אתם רוצים שכל העולם יחשוב שאתם עושים משהו. כל יום שלישי באים, לוקחים אנשים ומחזירים. מה זה טיול שנחיו או שתגירו: בכקשה חעברו, או שתגידו: אחם לא עוברום. חעיקר שנדע. אגשים כאן לא יכולים לעבוד. איך אפשר להתחיל עבודה כשלא יודעים מחי עוזבים את המקום. איך אפשר בכלל לוזאמין לכסז"

התיטכול במחנה "קנדה" מחריף עקב חעובדה שהמצרים לא מתירים לפלסטינאים לעבוד בפרוויקטים הממשלתיים המספקים את רוב החעסוקה באיוור. עמאל, צעיר ג'ינג'י שסיים לפני שנתיים אוניברסיטה, אומרו "עבודת אין לי, כל חיום אני יושב מה ומרוכח שיגידו סוף טוף אם עוברים או לא."

שמעת על התנגדות החושבים הישראלינוז "מח אכמת לי החתוגדות שלחם. הם מתנגדים גם לחיים שלי, אז מה, אני לא

אחד, מוסטפא, נדחף וצועקו "תרשמי בשביל הנשיא של הישראלים שאייאפשר ככרו. חשלום חוא קללה בשבילנו. קודם הפרידו בין חמשפחות שלנו, אחריבן אמרו נחזיר אתכם, ולא מרוזירים לשום מקום. משחקים אתנו כאילו אנחנו אבנים. כאילו אנחנו בניאדם לא חשובים. חמצרים לא נותנים לנו עבורה, ותיתודים עוד לא תחליטו".

"בפרה על תכל", צועק מישרוו אחר, וכולם צוחקים מהצליל של הסלנג הישראלי כליכך. אחרי הצחוק הם ימשיכו לחכות.

"ההתיישכות זה דבר מלאכותי, דבר חדש. אנחנו מפתחים פה כפרים שבמשר דורות שלמים גרו בהם. אנחנו לא עושים התיישבויות חרשות. כשאנחנו בונים עכשיו תשתית, זה עושה הרבה בעיות. היה סל יותר להעביר את הכסר הישן למקום הקרוב לכביש. אבל במסום זה אנחנו עושים עוד ככיש צדדי שיעכור ליד הכפר." המושל יודע שכמות הכספים הארירה ההזרמנות לסייר כשטת בפעם ראשונה. אליהם שמשקיעה ממשלת מצריים באזור, מרשימה יותר - מצטרתים מר מוחמד פוראיים האחראי על הרווחה בשטח מאשר בסטטיסטיקות שהוא יספק. "הפיתוח", הוא אומר, "זה הערוכה הגדולה ביותר שאנחנו רוצים הספציפי אינו ברור.

מר אשאד, ברוליפת ספארי צהורה, מגיע

מחנרו "קנדה". הוא נקרא כך לוכר משקיםי

איך אני צריך להרגים כשאני רואה את קבלת הפנים הזו שהכנתם לנוז

שתי מכוניות עמוסות מלווים אנהנו יוצאים לדרך. נהג המכונית שלנו הוא גם המקיר האוראי על הסינמה והטלוויויה בצפון סיני. מה זה ־אוראי על הסינמוד? ובכן, לפעמים הוא מקרין סרטים בכפרים. איזה טרטיםז

בל מיני. ומה עם הטלוויזיהז לא כרור. נוסף לתרבותנים מצטרף גם מר סאמל, האחראי על העתונות, וכן פקירה שעוברת עימו ומנצלת את באיזור, איש יחטי הציבור, ועוד מיני פקידים שעיטוקם

15 ชเลยอใช้

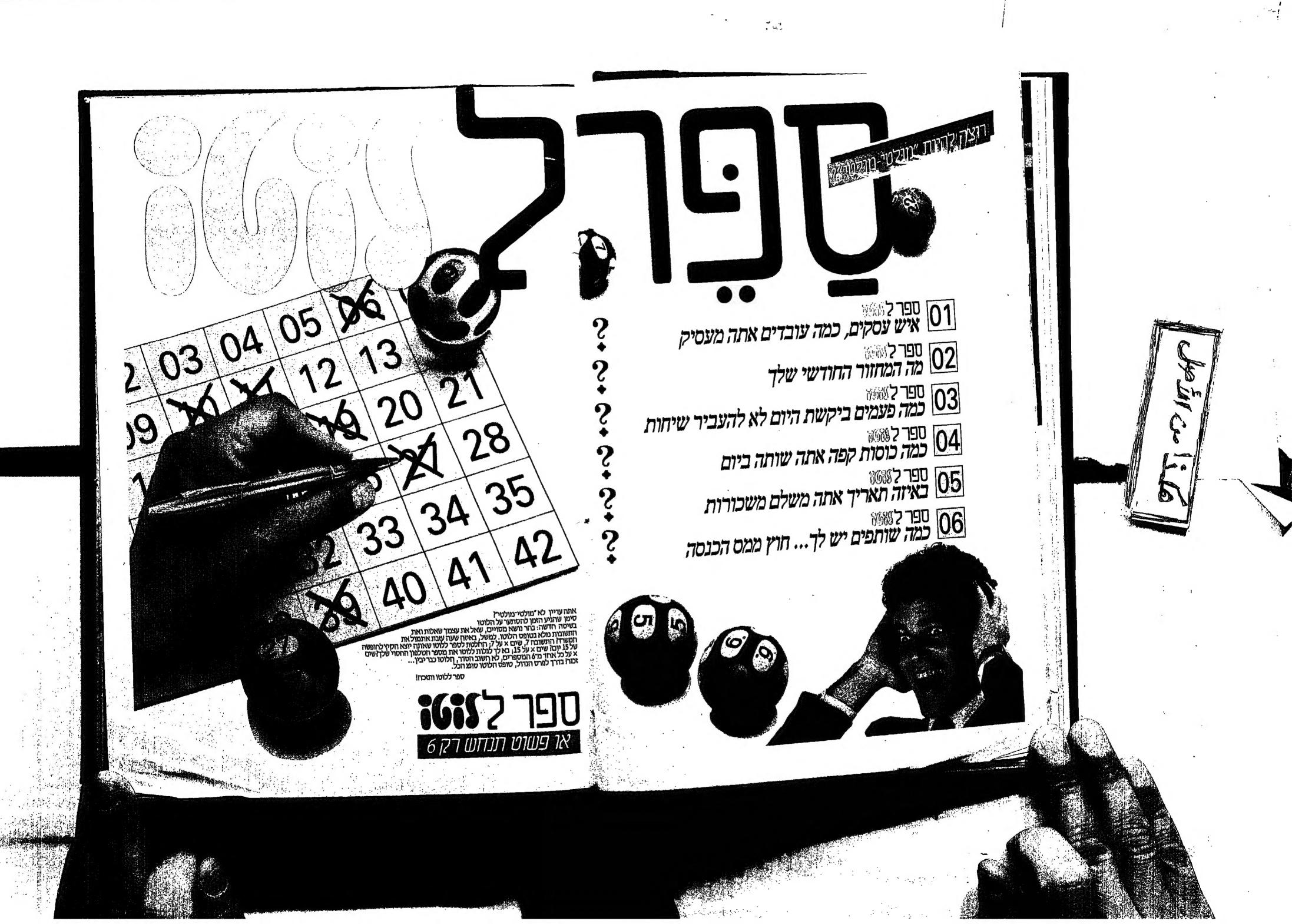

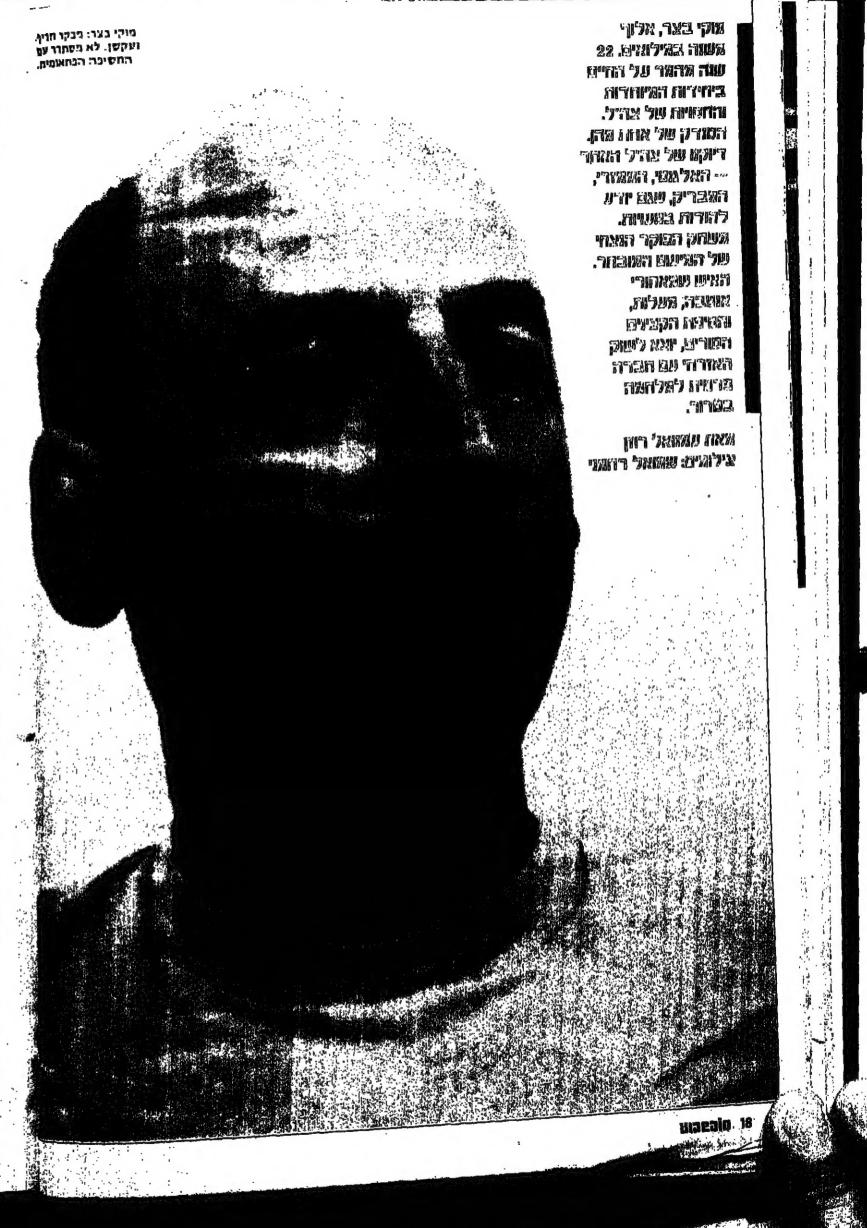

"קונדרו"ו זרו

שרים ושתיים שנות אלמוניות הסתיימו בבת־אחת, כ"בום" תקשורתי. עד לפני זמן קצר הוא היה רכיסרן מ"ם, שאמר בגלי צה"ל דברים קצרים לזכרו של יוני נחניהו, וגם זה קרה לפני 10 שנים, כיום השלושים למותו. עכשיו הוא מוקי כצר, אלוף משנה במילואים, המככב בראיונות ארוכים יותר כטלוויזיה וברדיו, ב"מוניטין", ובעמורים אלה. העיתוי לא מקרי – יום השנה העשירי למבצע אנטכה – אבל הלשונות הרעות יאמרו שכצר, אזרח טרי מזה כוחצי שנה, זקוק ליחסי ציבור לחברה שה־ קים, חברת יעוץ והררכה ללוחמה כטרור. כאשר בצר שומע את חרכילות הואת, הוא מסמיק באדום כהה. כנראה שהרעיון הזה לא עלה על דעתו.

כ"מכצע יהונתן" של מנחם גולן שיחק אסי דיין את דמותו של מוקי בצר, סגנו של יוני ומפקר הכוח הפורץ לטרמינל כאנטבה. בצר ראה את הסרט מספר שנים לאחר שיצא לאקרנים. הוא חושב שכטרט־אקשן זה דווקא לא רע, למרות שאין קשר בין דמותו שם לבין המציאות: למעט העוברה שהוא, כמו אסי, נולד וגדל כנהלל. בכל אופן, אם מנחם גולן יחשוב על זה ברצינות, הוא עוד יעשה מדמותו של מוקי סרט נפרד. קצין שאת כל עשרים ושתיים שנות שרותו עשה כמה שמכונה "היחידות המיוחדות" -- סיירת צנחנים וסיירת אגוז וסיירת שקר -- ושהיה במבצע כראמה ובמבצע ביירות, ובחטיפת הקצינים הסורים כ־1972 ובאנטבה ובמעלות ובבית שאן. סיפור טוב.

כצר, בינתיים, אינו מסתדר עם החשיפה הפתאומית. את הכתבה ב"מוניטין" התחיל לקרוא שלוש פעמים ובכל פעם נתקע באמצע. הוא לא מסוגל למרוא על עצמו. זה נראה לו סיפור גדוש מדי, טעון מדי, יותר מדי דם ואש והסתערויות. מוקי – גבוה, מסרית, חייכו, ג'ינס, סנדלים תג"כיות, חולצת טריקו - נכוך קצת מהסיפור של עצמו. .תכנים קצת הומור", הוא מבקש. אבל אחרי שש שעות, ההומור היחיד שאני מסוגל לוילות משיחתנו, קשור בבית הקמה שבו ישבנו. זה היה יום שרבי, והאנשים מסכיב הומינו קנקני מים עם קרח ומילק שייק וקפה קר. נגוקי כצר ביקש מרק בצל. את המלצרית, בכל אופן, זה הצחיק.

הסיפור של מוקי, כן 40, אב לשניים, הוא סיפורן של היחירות המיוחרות כצה"ל. הוא שרת כמעט בכולן, הקים אחת מהן, עליה פיקר כארבע שנים, והחמיר בסרובו לשרת ב"צה"ל הגדול", הלאימשפחתי, הלא"אינטמי, והלא־יחודי. כאשר אני שואל אותו מדוע היחידות המיוחדות אינן מקרינות מאיכותן ורמתן ליתר הצבא, מוקי עונה גם כשם עצמו. .כמוכן מסויים זה עניין של פינוק", הוא אומר, גרוב האנשים שמשרתים ביחידות האלה לא מתעניינים במה שקורה ביתר הצכא, אולי הצכא הגדול מפחיד אותם. עובדה שרוכם אינם עוברים ליחידות אחרות ומעדיפים ללכת

בצר בטוח שלאנשי היחידות המיוחדות יש מה לתרום בשריון וגם בצנחנים. הוא לא נכנס לפרטים, משום שהוא לא מוכן למתוח כיקורת מעל רפי העתון. אבל מי שמכיר את מוקי, יודע שהוא מכקר חריף ועקשו. לעתון הוא מוכן לומר רק שיש מה לחקן בצכא, שדו"ח ולד מעניין אותו, ושאנשי היחירות המובחרות יכולים לתרום לצה"ל הגדול בעיקר בתחומים של דמת האימונים ותהליכי הפקת הלקחים. נותר רק ההיקש: אם זה מה שיש להם לתרום, סימן שצה"ל הגרול, לדעתו של מוקי בצר, זקוק לתרומה

מוקי בצר הוא חלק מצה"ל המפונק, האלגנסי, הממזרי, המכריק: צה"ל שאינו מכריע מלחמות אבל דוקר ועוקץ קשה. כאשר מרברים על ביצוע מדחים , שיריון ותותחנים, כאשר חיל האוויר מחפה מלמעלה. באנטבה, מדברים על הבצרים, שחין אמנם טיפה בים משימתה של חסיירת היתה להציב חסימה ממערב

המחליטים והמתכנגים והמסייעים והמבצעים וקוספי לכארמה כדי לעצור את המחכלים שיברחו מהעיר. התהילה - אכל איזו טיפה. אנטבה, גם בשביל מוקי, היא שיא והוא מרכה לדבר עליה יותר מאשר על כל מבצע אחר; אכל גם על מעלות מרכה מוקי לדבר. במעלות היתה פאשלה שאינה נותנת לו מנות (מחבלים השתלטו שם על בית־ספר ולקחו תלמידים ככני ערובה. רם רב נשפך במבצע החילוץ! "ער היום – הוא אומר – אני לא מסוגל לסרוא בעתון על הפצועים וההרוגים ועל מה שקרה שם. זה דוקר לי כלכ, דוקר

> וא נולר כנהלל לפני 40 שנה, ונקרא על שם הרור שלו, משה, שניספה כמלחמת העולם השניה ביחידת התוכלה הארצישראלית. סכא וסכתא מצד אבא עלו ארצה בעליה השניה, הכירו באום ג'וני והיו ממייסרי דגניה ומרחכיה. סכתא היא בת למשפחת שטורמז המפורסמת. אחיה חיים נהרג כ"הגנה". כנו משה נהרג במלחמת השחרור. נכדו, הקרוי על־שם חיים, היה בקומנדו הימי ונהרג בפשיטה על האי גרין. אביו של מוקי היה בפלונות הלילה של וינגיים ונפצע פעמיים במלחמת השחרור. היום הוא חקלאי כבית שערים. ארבעת האתים של מוקי כולם, כמוכן, קצינים וקרביים – את בוגר בסיירת צנהנים, אה צעיר כיחידה מובחרת ,ואה עור יותר צעיר בחיל האוויר. "אפילו אחותי", אומר מוקי, "היתה

חולירע אחר, שהציר של אלכסנדר גראה לו קשה מדי פקידה בסיירת הצנחנים והיא גם צנחה". כך שהדברים אצלו טבעיים מאור. מ-64' הוא להליכה והוא כיקש לקצר דרך הווארי. זאת היתה

"בפעולת כראמה חשפתי כדור בלסת. המכה היתה כל כך חזקה עד שלא הרגשתי שיש לי גם כדור ברגל. הכדור פירק לי את כל הפרצוף. הייתי בפוח שאני הולך למות. החזקתי את הלכת עם היר, כדי שלא תיפול, והתחלתי להרגיש מין ריפיון כזה, כאילו שהחיים בורחים ממני דרך החור בצוואר."

שטות נוראה, כי כל הוואדי נשלט באש האוייב, אבל כצבא עם קפיצות קלות, צבאיות מאור, לתוזים האזרחי שנה וחצי איש בטחוז ב"אל-על" ושנה ב"כימאוויר" -עם הסדר מיוחד ש"היחידה" מועיקה אותו כל פעם שמשהו סורה (כך הוא הגיע, בין היתר, למעלות ולבית שאן). את חוכו לסכא וסכתא, מקימי דגניה, שילם בשנתיים וחצי של תופשה ללא תשלום מהצבא, אותה והתחלגו לצאת משם". י ניצל ליסוד והקמת הישוב תימרת. הישוב, מעל נהלל, הוקם כולו ללא כמפי סיוע, עוד לעני שחיכ מיכאל וקי לא הספיק לסגור את החשבון עם הקצין מחיל האוזיר, אבל צה"ל עשה איתן חשב על הפטנט בכוכב יאיר. אגב, את שכגים רבים הכיר מוקי עוד לפני הקמת הישוב. הם שרתו

איתו ביחידות המיוחדות. הוא החל את שרותו בסיירת צנתנים, עבר לסיירת שקר, בה שרת כמפקד מחלקה בקרבות הציר המרכזי של מלחמת ששת הימים, וחזר לצנחנים להיות סגנו של מפקר הסיירת ראז מתן וילנאי אלה היו הימים שלאחר המלחמה, ימי פעילות חכלגית ערה מתוך יררן. צה"ל ביקש להעניש, וכיער מרכזי גבחרה העיירה כראמה, אחר הריכווים הגרולים ביוחר של המחבלים. יאסר ערפאת הפך מנהיג אחרי הפעולה תהיא. התכנוז, גראנדיוזי בהשוואה לפעולות התגמול הצנועות שהיו נהוגות עד 1967, כלל כוחות חי"ר,

אלכסנדר ראה מולו קבין, נכהל, שכח את כל מה שלמדו אותו, והסכים. השתגעתי מכעם והקצין שהיה איתי, ישראל ארוי, בחור אמיץ ומוכשר, היה מוכן להרוג את המסופח הוה מחיל האוויר בו כמקום. אמרתי שאת החשבון נסגור אחרי שהכל יגמר

הכוונה היתה להנחית את כוח הסיירת שישה

קילומטרים מקו החסימה ומשם להמשיר ברגל. בפועל,

בגלל קשיי מזג אוויר, נחיתת המסוקים עוכבה בחצי

שעה אבל מישהו שכוח שאם מעכבים את המכצע

כחצי שעה צריך לעכב גם את הפצח הכרוזים מעל כראמה. וכר, הכרוזים הופצו והמתכלים קיבלו מודיעין

שלא חלמו עליו: התראה על פשיטה צפויה, חצי שעה

להרים. איש לא הודיע לנו על התקלה ולכן נדהמנו

לראות, בדרכנו לחסימה, שהמחכלים נמצאים בהמוניהם כבר לידינו. התפתח קרב וחיסלנו שם בערך

20 מחבלים, אבל כאשר הגעתי סוף סוף לקו החסימה

קיבלתי הודעה שכוח של מתן וילנאי הסתבר. הצעתי

למתן את עזרתי, לקחתי כמה חיילים, והתחלנו לרוץ

אחר מהם אנוש, ושמע כי כוח נוסף נתון כסמוך החת

אש ככדה ולא מסוגל לזוז. שוב הוא מתנדב, בוהר 12 לוחמים ויוצא לחלק את הלכורים. הוא גילה אותם

למטה, בווארי, שישה חיילים חסרי אונים עם סיפור

שמרתיח את רמו עד היום. "הבעיה היתה שהפציו.

הלל, נפצע ופונה, וחייל בשם אלכסנדר לקח את

הפיקור, אלכסגדר הציע נתיב יציאה מהוואדי, נתיב

מצוייו. אבל היה שם כציו מסופה מחיל האוויר.

מוקי מצא את הכוח של מתו עם שני פצועים.

לכיוון שלו, מרחק שלושה קילומטר".

מוכי: "החלה כריחה מכוהלת של מחבלים

לפני תחילתה...

זאת כלית כרירה אחרי שנים רבות, כאשר הקצין ורק רימון עשן לתוך כיתת בית ספר שוקקת תלמירים בבית. לחם והורה מהצכא. בינתיים, ליד 🗸 🍱 כראמה, נתקלו מוקי והחיילים באש חוקה ומכוונה. ישראל ארזי נפגע כבטן וצריך היה לחלצו, מוקי שלח שלושה חיילים לחילוץ, אבל שרשרת הטעויות נמשכה. במקום לגרור את ארוי למחסה, הם טיפלו בן תחת אש. אחר מרם נחרה, השני נפצע, ומופי, שראה אותם נופלים כזה אחר זוה חלין שאין כרירו

ראיתי שהם לא ינועים מה לעשות והתחלתי לרוץ לשם", ווא מספר, כורלת: רימון עשו ביום

בכי של כלב

תונאי ישראל נעלבו ואף יצאו כגילוי רעת 👝 🧽 נגד ממלא המקום, יצחק שמיר, שקרא להם "בכיינים ווְבוּעים". אינני מבין מה מעליב פה ברור שהמלה "בכיינים" לא מעליבה כמו המלה "נכתנים" שממנה משתמע כאילו אנחנו, הכותבים בעיתון, פודלים שמיללים אבל לא צריך להתיחס אליהם, ואז הם כוראי ישתקו. אכל ממלא המקום יודע היטב שמדובר כדוברמנים שנובחים כשהם

רואים גנב או שקרן, ושומרים על הביח. ולכן, כשהבית רקוב מלמטה עד למעלה, תודה לאל שלפחות במלונה יושכ איזה יצור שבוכה ונובח. ואם צדיך גם מתנפל ונושך. ואנחנו נמשיך ונשמור על הבית שלנו גם אחרי הרוטציה.

נשבע לך שנמשיך. מלה של כלב

רק זה לא

דיין לא התיבשה הדיו מחתימתו המפוארת של הנשיא החינן את ראש השב"כ, ורגע אחד לפני שהעם כולו נכנס למוסר מרוב פרשה, והנה לכם כותות: "רביטרן כמודיעין "מואשם בריגול לטוריה:

אתה עייף מרוב מחולות, ומתכנן לך סופשבוע רגוע בחיק העדווות של חוף בית ינאי, והנה אתה מניע לוח המודעות ורואה שוכ את המודעה הכאה: "שרים, הערב ריקודים." ובמותך מזרמום השיר הבא: "אכל השדים כבר עייפים עייפים, אכל השדים כבר

אז מה אתם אומרים, לחקור את המרגל או להשאיר את זה פתוחז אפילו בפרשות השבוע יש הפטקות של ששה ימים בין פרשה לפרשה, וגם השרים צריכים לפעמים לעשות כטן גב לפני תנשף הבא.

לכן, עם כל הבבוד למרגלים ולמודיעין, אסור אפילו להתחיל עם זה. לפני שאנשים פה ישתגעו לגמרי, כדאי מאוד לקצר הליכים ולומר לנשיא הבפואר שישתמש שוב בסמכותו, ויוזון את המרגל. ואוד כך אמשר לשים אותו כאיזה אוטובוט שועט עם כמה שב"כניקים, ואז כאמת מחסלים את הפרשה, וצוברים כוח עד לפרש הבא. אין כוח. דריפוס, הגזמו.

בחזרה לטבע

בר זמן רב, בעצם מאז שאני זוכר את עצמי נובה כמלונה הואת, אני מקכל בערך חמישה מכתבים לשבוע כנומה: גולמה אתה לא כותב

על החיובי שבארצעון מהוע רק לבקרו למה רק שלילהו" ובגלל שיכול להיות שמדובר בחמשת הקוראים הכי נאמנים שלי, אני תמיד שש לרווח על עניינים חיוביים. על עניינים חיוכיים, כירוע לכם, כואי לרווח מהר, לפני שהם מקבלים תפנית ונהיים שליליים, ואין לך דבר קצר יותר ממשהו חיובי.

לכן ישכתי כמה שעות בראש טוכ עם כמה מנכברי נתניה, שעזרו לי למצוא סיבה לנביתה חיובית האנושי, ולצר המחלות, התרופה, כלומר – החומץ במלונה הזאת. אחרי הבירה החמישית, שהיא בירה הנורא הזה. ספר די משעמם, כי כמה אפשר להשויץ מאוד קובעת למי שלא יודע, נדלק ניצוץ בעיניו של עם חומץ? אכל האנשים קונים את זהו ואנשים שותים

> רנו בעווני. -אבטיחים," אמר השמן.

וזה נכון. בכל שנה האבטיחים יפים יותר, מחוקים יותר, משוכללים יותר. אין שום טענות לאבטיחים. יש ירוקים, וירוקים בהירים, מפוספסים זרלועיים, כרוריים זפחוטים, עם גרעינים וכלי גרעינים. ואם זה לא מספיק לכם, התכשרנו גם על זו חדש - אכטיה צהוב. למרות שכל ילר יורע שלאכטיה צהוב קוראים מילון.

והשמן צורק – בים הכיצות שלנו יש אי אחר ירוק, מתוק וחיובי. ואם ישאלו אתכם מדוע למרוח את האגו של הגזר. הכל אתם נשארים בארץ הקשה הואת, אל תתבישו לחישיר מבט לעיניו של השואל התבוסתן ולהגיר: בפרי שאין להשיג אלא בפארים, מקום מגוריה הקבוע "אכטיחים." ושיהיה בריא השמן.

לבר מאכטיחים, באמת שיש לנו ארץ זכת חלכ סוף טוף גם לטעום ממנה ולרוות נחת. הקיץ מביא את אותך מהלחקו שלל פירותיו, והפירות נפלאים, זגם בירקות אין מה לולול. וואת שעתם היפה של הטבעונים ושל ספרי הטבע, במו אצבעותי דיפדפתי בספר ששמו "חומץ תפוחים." כתבה אותו אשה אחת שמשוגעת על חומץ תפוחים. מי שיעיין כספר יבין מהר מאוד שמאו שהאדם שפשף שתי אבנים ונדלקה לו אש, לא חיתה תגלית חשובה יותר מוו של האדם ששפשף שני תפוחים ונול לו חומץ

את זהו ומה יכול להיות חיוכי יותר מאנשים מאמינים? רק אבטיחים, אולי.

הספר הוא רשימה הכוללת את כל תחלואי המין

ואיך נרבר על טבע, ולא נזכיר את ספרה של הומרת מפארים "הרפואה הטבעית שלי." רבימכר בצרפת. זגם אצלנו הוא נמכר יפה. מה שמראה לך שאם אתה לא יכול להקסים את הציבור עם השירים שלך, אל תוותר, אתה עדיין יכול למכור לו צגוניות. הזמרת, שהפכה בין לילה לאלכרט פירות, מסכירה לנו מה לכרסם נגד מה, נותנת מחמאות לידקות ומנסחת פה ושם, אתה נתקל בירק שלא יצא לך להכיר או

של מלכת הגינה. למשל (אני מצטט מוכרוני): עצירות – במקרה של עצירות מומלץ לקחת שתים שלוש כפות של רומרמניות־יער." אתם מתארים לעצמכם מה זה לטום בכל עצירות לפארים ולהתחיל ורבש, ואם יעבור איזה שבוע בלי דישורי שרים, תוכלו. לפשפש ביערות ולחפש דומרנית צעירה שתשחרר

२१ सावश्वीव

גיל שש־עשרה עשה אברי גלעד וכיום בן 124 את הסרט הראשון שלו – "עלי" לות". זו היתה קומריה שחורה אמיתית. מתוך שמונה דקות של סרט, שלוש דקות היו – כתוצאה מתקלה טכנית כלשהי – בחושך מוחלט. אברי פתר את הבעייה ככך שהוסיף לסרט קטע קריינות שבו נאמר מה היה צריך להיות על המסך ברקות החסרות. "עלילות" היתה קומריה יוצאת־מן־הכלל שחסרונה היחידי היה שהיא לא הצחיקה אף אחר. הצופים המעטים שראו אותה לקו, על פי השמועה, בעצב חסר פשר ונדיכאונות עמוקים. זה לא הפריע לאברי לעשות שני סרטי המשך, "הגוזל" ו"כחפירות הארכיאולוגיות". שלטענתו יתרונם הגרול היה ככך שהם היו אפילו פחות מצחיקים מן הסרט הראשון. "זה אופייני לי-, אומר אברי. -אני קודם כל עושה, ורק אחרייכן לומד". הסיפור הזה אופייני לו בעוד צורה – אברי הוא

האנטריגיבור הקלאסי, ליצן עצכני שמפיק הומור מריר מהכישלונות של עצמו ומתייחס להצלחות בחשרנות קוררת. הוא אחר משני האכות ניחד עם ארז טל השוהה בימים אלה בארה"כו של ההצלחה הרדיופונית הגדולה ביותר של השנתיים האחרונות, תוכנית גלי צה"ל "מה יש", שיצאה לפני שלושה שבועות לתופשה של חורשיים. שלוש הרמויות שאברי מגלם בתוכנית – "האיש הסטן", "יוחנן הכותרן" ו"ידידיה יפהינוף" – הן כבר קטעיתרכות ישראלי. בקרב הציבור המעורפל הקרוי "הרור הצעיר" אברי הוא כמעט אליל: כתוך הציכור המכוגר יותר הוא משמש כצינור ניקוז, צורה אהרת של התייחמת לבעיות הרציניות של חיינו. זה – כפי שיכולים להעיד צ'רלי צ'פלין, ג'ון בלושי ואפריים קישון – תפקידו האמיתי של ההומור.

ההומור שלי", אומר אברי, "נובע מן העוברה שרוכ הומן אני כעצם מרוגז נורא. אני רגזן טוטאלי. אני קורא עיתון, מתרגז. אני מנסה לישון ומכונית עוברת ליד הבית, כבר אני בחלון – מקלל. תינוק כוכה בדירה לידי, ואני מרוגז ער השמיים ושוקל,

"האיש הקטן", "יוחנן הכותרן", "פוית" הצייצנית, ולאחרונה "האשם תמיד" – הם הנוק־אאוט היומי שנותן הרדיו לטלוויזיה. "מה יש", הלהיט של גלי צה"ל, זה הראש האחר של ארו טל ואברי גלעד. הומור פרוע, קצת אנארכי. לא את כולם זה מצחיק. מי שעקב, לשם השוואה, אחרי הצוזורה על כלי התקשורת הצבאית – היה על הרצפה.

מאת יאיר לפיד

מות שירה גרא: הילדת שיודעת הכל (צילום:

धावध्यीव २२

כרצינות, להומין את סיירת ויצ"ו שייקתו אותר. המנבלות של נלייצה"ל הצליתו אדו ואברי להשוך האמת הלא־נעימה תיא שרק אם יש לי אפשרות להיות ארסי בעבורה, אני יכול להרגעי.

למקפצה – כנושאים כמו מין, פוליסיקה ודת הם

התמש ברמזים דקים וכאמירות כפולות משמעות

שנהפבו, עם הזמן, לקוד סורי בינם לבין המאזינים

הקבועים שלום. כך, לרוגבה, בימי החלמת האלימות

בין אנשי מאה שערים ומשטרת ירושלים הם ביים

שירור .משרה הקרכי. על רקע קולות פיצוצים

ורשרוש קצני של טורי היילים ניהלו בידידיה

ווהי ממש מלחמת אחים, אני חיוד, מלחמת אווים.

ולטעון שיש פה מצב של מלחפת אחים. האם וה נכון

ירידיהן אני נמצא בירושלים תהת אש כבדה

ארו: בידיה, גודמים מסויימים ניסו להגזים

יפהינוף" וארז את המונולוג הבא

כמו רוכ המרוגזים, אברי רוה באופן מעורר תררה. העוכרה שהוא מחסל כמשך שעה של שיחה עוגת נבינה אחת ושני מעדני שוקולד, לא מוסיפה לו מילימטר למותניים. בכיתה ו", ווא אומר, בהלכתי מכות בפעם האחרונה. הרביצו לי מכות רצה, כי אני רוה. מאו אני לא הולך מכות. אם אני צריך לווציא איכשהו את העצבים, אני משרר".

ההומור הפרוע, הקצת־אגרכי של מה יש", היה מלכתחילה גחלתו של קהל מטויים מאוד. את

בשפה של בני־ארם".

כמעט בסוף השירות שלו קיכל ארז טל תוכנית יומית חדשה התכנון היה לעשות "סלט" של ראיונות וקטעים - עכח אחר, זמר אחר, וקטע הומוריסטי אחר". כשניל הקטע ההומוריסטי פנה ארז לאכרי

האיש הקטן, בתחילתו, היה סתם בנאדם שדיבר. בקול גבוה ובמבטא בולגרי, שגנבתי ממתילדה שהיתה בעלת הכית שלי בתל־אכיכ", אומר אנרי. "יתרונו היה באנונימיות המוחלטת שלו. בארץ, בררך־כלל אחרי שאתה משרר פעמיים אתה ככר מזוהה עם מישהו או משהו, ואז על כל דבר שאתה אומר נלקח 'מקרם הזהות' בחשבון. האיש הקטן היה חסר זהות לחלוטין. כשאני שומע היום את השידורים הראשונים שלו הוא נשמע לי פרימיטיווי לגמרי, אכל היתה בזה איזו רעננות שעברה. עם הזמן הוא פיתח אישיות משלו

והיום הוא בנאדם שלם לגמרי שכמעט אין לו שום קשר אלי. כהרבה מקרים הוא גם חושב ההיפך ממני".

מה שאמור היה להיות "גאג" צדרי, נהפך למרכז התוכנית שמצירה נהפכה לאט־לאט וכלי שום הכנה מראש, לתוכנית הומור. ארז ואכרי כתכו כמעט את כל החומר וכנו סביבם חומה של טיפוסים מוזרים. שירה גרא היתה "פזית" – הילדה שיודעת הכל: יואב קוטנרי היה מקס, הפרופסור המטורף: אברי הוסיף את "יוחנן הכותרן" – שדרן חרשות, שככל שעובר הזמן הוא נהפך ליותר ויותר פומפוזי: "היום הוא הגיע למצב שהוא ממש חושב על עצמו כעל 'נור הבריאה'. ממש מחריד, החשיבות העצמית שלו", אומר אברי בתיעוב לא־מוסתר. דני רובם היה ג'ימי הזמר ששר גירסאות קצת פסיכיות של שירים מוכרים: גיל ריונן עשה את חסקל מוסארי – הגיס החמישי של התוכנית. ויאיר (המשך בעמוד הבא)

וואשם־תמיד־יאיר־ניצני: בקרוב גם בוידאו (צילום: שמואל רוזמני)

האשם תמיד: הד ארצי בקול קהיר

לשאני לחשב ושלוש מעמים בשבוע אני מרביץ התחילו לפתח מערכות וחסים די מוורוך עם
לאשתיי

ויצא אומו שעד לרגע זה לא התקשר קיימים, אכל מה, הם לא בעודים
אלין אף ערבי אמינה להתע זה לעודר. צייך המתום אכל מה, הם לא בעודים
אלין אף ערבי אמינה למחת או לעודר. צייך המתום של האשם האשם האשם לדרבה
לוכור שהאשם הוא ערבי ציוני מאוד, הוא 2א. מואל שרוצ התקיע לאות לעוד בלא ליודר בלה אבל לאמר היא ערוא מעביע החלקוני לאוד האשם בלא מעודה אוד
לממר ייל, האשם הוה ע אומן ניצר עדו בכל ויניף אמשם בתריאן אה מדיקון ועלי עדים
לעוד העודה בלה אומן מעלים להיות במה הכנים מות מות מות מות במה הכני

מה שכל אחד מאיתנו חושב, אבל להיפך, או שהוא שם את השיר הוה, הוא בוכח".. למחות על העוקם. את החומר של האשם בותבים, ברגיל, אברו זארו. מי שיש לו סבלנות ושם. על הביצוע אחראי אחד מוותיקי "תישלם", היום שמנכ"ל "הדיארצי".

שאין שום ממש בדברים אלה ושוה לגמרי לא כךז" יריריה: _ממש מלחמת אחים".

ארה: -ידידיה: נכון שזה לגמרי לא כךיו־

פה, הרחובות ריקים מאדם...".

ידיריה: "אה....כן... אני משרר מירושלים, שקט

יכול להיות שלא את כולם זה מצחיק. מי שעוקב,

לאורך השנים, אחרי הצורה שכה מצונזרים כלי

התקשורת הצבאיים - היה על הריצפה. בהאמת היא", אומר אברי, -שאני חש סימפטיה חשאית לאנשים

שהתוכנית לא מצחיקה אותם. מי שמעצכן אותי הם אלה שבכלל לא יודעים שהתוכנית קיימת". אגב,

נסיונות שנעשו בהעברת קטעים מ"מה יש" לעחונות

הכתובה - נכשלו לחלוטין. טונים, אינטונאציות,

חשהיות בריבור - כל אלה עובדים שם שעות נוספות.

מאוד. הוא נולד בשכונת שממון בירושלים, משם עבר

עם הוריז לשכונת רחביה אחרי הכשלון הקולנועי שלו

החלים אברי להיות עיתונאי: געשיתי בירושלים שרס

עיתונות וערכתי את עלון בית־הספר בחוסר הצלחה

בולט". במסגרת בחינות הקבלה לגלי צה"ל נערכו לו

גם כחינות בקריינות: -דניאל פאר אמר אז שיש לי

קול פתמי לחלוטין, אבל אולי בכל זאת ייצא ממני

חסרי משמעות של ילך בן 19 שנתנו לו מיקרוטון

כיד. כך כילה את שלוש שנות השירות הסוייר, מה

ושם הוא החליף את אלי ישראלי או שדרנים אוצים.

מי שעקב אתרון (בעיקר אנשי מקצוע) בילה שהוא

וארו מגושים בסגבון שונה בוטה יותר, משחמשים

לשפה קצח שחות קומינית כאשר שאר השחרנים. גנם

היום, הבעיה שלי עם ההגשה הוא שמנפים ממך לים

כאילן היות לבוש בפראק וציליבור. אני מעדיף לרכון

ברי, שהוא כיום מ"מ ראש מחלקה

קריינים כגל"צ, מסתכל על שנות

הקריינות שלו בספקנות מסויימת:

"כמו כולם ישכתי כלילה, מגיש בקול

לטפני את 'לא רוצים לישון', שילוב

להומור שלו הגיע אברי בדרך ארוכה ורצינית

第400 年生

ממור. ש" מנפקח מדי במה חודשים גיבור עם כולם, אבל באופן קצח מניאקי, הוא ממזר. ממות מדש, יותר נכון אנטי־גיבור המטרה שלוז יש לו שיר מיוחד שכתבתי על מקומי חדש. האחרון ברשימה הוא האשם הנושא 'האשם רוצה לחתקדם'. הוא כל הזמן חמיד. במו כל הטיפוסים שלהם האשם אומר הולך קדימה. דורי בן זאב סיפר לי שכל פעם לניצנו, שעושה גם את הפינה

יכול למצוא את התגיון של "האיש חקטן" פה המשפחתית "ימי איציק", יש הסכם עם אברי וארו – הוא לא קורא את החומר לפני השידור. המטורפים של התחנה – יאיר ניצני, לשעבר הם מנהלים איתו מאבק ממושך שמטרתו היא להצליח להצחיק אוחו באמצע השידור. ברגע .. האשם", מקפר ניצני, "נולד בתחנה. שניצני ממוך תוך כדי חקרארו – הוא תפקיד. אברי וארו באו אלי וביקשו דמות כואת, חם מי שעקב אחרי חאשם שם אולי לב לעובדה אמרן שהם רוצים תערובת של קול קחיר שחוא תשתנה מאו תחילת השידורים. וחטלוויזיה חירדנות וה עם המשקפיים המרשומת קצת הרסה אותו. החאשם נחינה חשחורים יחד עם האישה חרשא עם היד: מאהאנואירי מאודי, אומר ניצוי בדאנה, בחוא חגרונית" בבל שהזמן עובה מודה ניצני, ממש החוויל לחקחבר עם עצמו בצורה מאוד האשם חולך ומשחלט עליון אוני מוצא את לא אומינות, תחומשה הואת היא ממש דבר עצמי הולך לחפש שבודה בבתים נטושום. במקומו כי הוא זקוק לחופשה ולטיפול, אור בעבודה אני מוצא את עצמי מדבר כמו האשם. מקווה שהוא וחזוה רווע יותר ע אגב. נוצון ירא חוץ מזה יש לי, שרשרת שאני מנוגל, ביד: חצר צוחק, אומשהו בדור כל אושי מהר יש

המשך מהעמוד הקודם) ניצני נראה מסגרתו הוסיף את האשם תמיד – הערבי זוהי אמירה סובייקטיכית, אבל נדמה לי שבעיני

רבים האישיהקטן היה ונשאר גולת הכותרת. בימים הראשונים של התוכנית זה בלט עוד יותר. בואו קרה משהו מוזר", אברי מספר. "פתאום כולם ירעו מי זה האיש הקטן, ואף אחד לא ידע מי זה אברי. לא אהבתי את זה. אחרי הכל אני לא מכיר אף־אחר שהלך לעסוק נתקשורת כשביל להשאר אנונימי. פתאום גיליתי שאני, אחרי אלפי שעות שידור, בעצם לא מתקרב אליו. וה כל־כך עיצבן אותי שנסוף הוצאתי אותו מהתוכנית והכנסתי במקומו את יוחנן. היתרון של יוחנן היה שכהתחלה, לפחות, הוא היה לגמרי אכרי. הוא דיבר כמוני, אמר מה שהיה לי להגיר, התייחס אלי. אחרי שנרגעתי החזרתי את האיש הקטן ונתתי

עולם ה'סלכריטי'ס' הצעירים כארץ. 🍱 (מנפנים, אגב, מרובר בקבוצה של אנשים שעריין מתלבטים מה הם יעשו ביום שישי בערבנ. היחם שלי לפרסום, כמו היחם שלי לכל דבר אתר, מבולבל קצת", אומר אכרי. מצד אחר אני נורא רוצה שיותן אותי,

העבורה הצדרית שלו בטלוויזיה הלימודית ("סיצוחים") חיברה לרבים את הפנים עם השם. ברתוב מטרידים אותר, יותר מדי אבל לא מספיק. אברי לא טורת למתוח רשת של נון־שאלאנטיות מעל העוברה שהוא עובר כמו חמור בשביל ההצלחה. פה ושם הוא נעצר כדי לתהות מרוע בעצם הוא רץ, אכל לא מספיק בשביל לצרוח "תעצרו את העולם – אני רוצה לרדתו". הוא לא רוצה לרדת, מאוד לא: "אני רואה במקצוע יותר מרי אנשים בני שלושים־וחמש וארכעים שאינם מוכנים להורות בפני עצמם שהם התייבשו, שאין להם יותר מה להציע. אולי זה נשמע קצת מוזר – לפחר מזה בגיל שלי – אבל זה קיים. עד לא מזמן הנשתי תוכנית שנקראה 'קשר רדיו'. במסגרת התוכנית ביקשתי מהמאזינים לשלוח גלויות שישלימו את המשפט - 'החיים הם כמר...'. מישהו שלח לי גלויה שבה נאמר: 'החיים הם כמו אברי גלעד, בהתחלה צוחקים, אחרי־כן מגלים שאפשר גם בלי". אברי, אגב,

מאז שיצאה "מה יש" לחופשה מגיש אברי בהדל מאתמול בערב הסכים מר זמיד, היועץ וכמובן שלעוחואים און זמן בשביל מזיח הצרחנית כשיש לחם על הקו חשני את גאולה קחו וגם כן אין לחם וושק בשביל פרונסור מאקט המטורו בשהפרונסור שלחם

קופת המעבר הזו הספיקה. אברי וארז – יחד עם יובל בנאי, ריטה ורמי קליינשטיין, שרון ליפשיץ ומספר אחרים מהווים היום את מה שנראה מבחוץ כמו השלד הצר של

אבל כשמוהים אותי – זה מעצכן אותי עד מוות".

את מעט הזמן הפנוי שלו אכרי מכלה, ברצינות, עם חנית, תחברה שלו. הם לא זוג צחקקני. היחס שלו להומור הוא כמו היחס של טכנאי רדיו לטרגזיסטורים משהו שאפשר לפרק ולהרכיב. כשיתה איתו הוא נעצר מרי פעם וממלמל -פה יכולתי להגיד משהו מצחיק". בסוף הוא מותר: -אחרי שנתיים כהן אני מחבר בריחות, די קשה לי לצחוק מהן". זה לא מרויים. מה שנכון הוא שההומור ה"ביתי" שלו שונה לגמרי מההומור המשודר. יש לו נטייה לבריחות אנגליות, ציניות במקצת. "מה מצחיק אותי? צ'פליך. בלושי לפעמים מצחיק אותי נורא. מה שלנמרי לא מצחיק אותי זה קומריה של טעויות ומתיחות. כל רבר שקשור באנשים שלא מכינים מה קורה איתם. זוהי הצקה, ואני

תוכנית הקרויה 'מצער פומונים ממוחשב' - הפקה גדולה, יוקרתית, מצער המתעדכן תוך כדי שירור. מה שאני עושה עכשיו הוא עיסוק מתמיד במילה מגניב', יש כהכרה הזו, נדבר מסויים כ'מגניב', משהו לא אינטליננטי. כשאתה מקבל את התואר הזה אתה צריך לברוק אופה טעית. זה כמו נכטים – אתה מתמלא, אכל אתה לא שנע". כ"מה יש" כבר היה ריחוף מעבר למילה הזו, והחורה לאחור אינה מחמיאה. אברי אומר שתסרת לו האמירה. אתריכן הוא מסחבר קצת מהגדרת המושג "אמירה". קולנוע "היכל" לא, שב"כ גם כן לא, יכול להיות. יחד עם זאת, בעיצומה של פרשת השנ"כ שידר "יותנן הכותרן" את השידור המשפטי לממשלה, לבטל את חקירת ראש השב"כ: כמויכן אייאפשר למצוא את היועץ המשפטי בשום מקום. ערי ראייה סיפרו ששלושה גברתנים עם

אברי נלעד: "גובתי את האיש הקטן מבעלת הבית שלי". (צילום: ראובן קסטרו)

"פתאום קרה משהו מוזר. כולם ידעו מי זה 'האיש הקטן' ואף אחד לא ידע מי זה אברי גלעד. . לא אהבתי את זה. אחרי הכל, אני לא מכיר אף אחד שהלך לתקשורת בשביל להישאר אגונימי"

> ומאו הוא איננו. ראש השכ"כ הורה לפתוח בחקירה מקפח כדי לגלות להיכן נעלם מר זמיר ומה צדיך

אברי, זהיר, לא יודה שווהי אמידה פוליטית, מקסימום רמה .אין אצלנו אמירה מוחלטת", הוא אומר, ביש נסיון להוקיע את הצביעות, הדרפרצופיות והטמטום כחיים שלנו. להתעלם מכל פשרה שאנשים מבוגרים צריכים לעשות. בארץ כל נושא תא 'רגיש', או שכל דבר 'מחייב טעם סוב'. בעיני זה לא לגיסימי".

חר עם זאת, אברי – מכנסיים אפורים, כותונת - לא מתיימר להיות מהמכן. בערכים הוא אזרו במה תקלינוים כפדו הישנה (מאור) שלו ויוצא לעשות חלטורות בתור דיג'יי בדיסקוטקים. לפעמים הוא מקדירו לפרסומות, לפעמים קצת נידיאו, בריסקוטקים אומרים לי לפעמים 'תסתיר את האוטו, זה לא לכבור שלך'. אני חושב שאם היתה לי כ.ב.וו. 86' הייתי מרגיש שמשהו אצלי

לום רב לכם, קוראים וקוראות יקרים

חתוכנית: חואת "מח יש", ונשאלת השאלת

תאם אין לעתונים מה לכחוב חוץ מאשר על

תוכניות מטומטמות ברדיו תוכבר ביותר שלנון

והתשובה ברווה, נבירותי ורבותי, יש ויש.

חעתוואים המקבנים באים כל בוקר למשרד

הקטן והצמוף והמתניק שלהם ובותבים על

חמון דברים חשובים ביותד ועל המון אנשים

חשובים ביותר כדי שקוראים חשובים ביותר

יקראו את הדברום שלחם וודען מה להגוד

הקטן", כשעל חקו מחבה בבר האיש הקטן

באמת, יצודק שמיר, שהירו מעם ראש ממשלה

ואפילו היות במוסד ווש לו שהירים ושמם, לא

ולא הוום למדיונונו שום דבר חשוב ביותר.

ואון לעחונאים זמן לחתעסק עם "האיש"

לאוייבנו שרוצים לחסלנו.

יכול להיות שזה בנאלי, אבל זה ככל זאת נכון שהרגונות של אברי ככסה על רגישות עצוניה. ככו כל ארט אינסליננטי הוא לא מפסיק להכתכל על עצמו מבחוץ, לנפות לכחון את עצמו כעיני העולם. העוכרה שהוא רגיל ליצור קשר דרך הריחוק של המקרופון מקצינה את התהליך. לתוך העבודה ומא מזרים הכל. מעבר לזה, הוא לא כליכר אוהב לדבר על ההחלבטיות שלו. כאים מקבוע הוא יורע שמצחים שמתחיל להחלבם הוא שלכ אחד מתחת למתאטי --הוא משעמם. לפני שהתואר "מצחיק" הוצכר אליו זה היה קל יותר. בתוכניות הלילה סלו, בעבר, היא היה

מומין אנשים להתקשר אליו ולספי לו על עצמם. כין פיל קולינם למקרתני הוא ניהל ככה כיחות כבחים הפרסיים היה כורא מהן כמו מאש. הנ הברים שביסי אצלו פעם באולפן כאמצע מדיכה סיפרו שכשהם חורו הביתה, עדיין כועסים, פתחו את הרדיו וכבעו אותו מדבר, במשך שלוש שעות, על כך שהאהבה צריבה לנצות "באתם שם, כיוועים על כיה אני בירכר, אל והרי בינת הברשנות היומית

מחממשלה, שמחבה על הקו השלושי, חוא

האנשים החשובים ביוחר ובערב הם יוצאים

מהמשדר הקטן הקטן והצפוף והמחניק שלהם

וחוורים לבית ומרששים את האשף וצועקים

על היהושום ווושבים על חבורסה שלחם.

ונוחרים. ופתאום חם רואים שתעעה בבר ד

בערב ומיד חם רצים לרדיו זנותנים שעירון

מכאיבה בוותר לאשה שרוצה לשמוע שיומן

חערב" בקול ישראל כי ומאס לחם כבר משחיר

חקטן ומנאולה מצרחנית ומחמרופטור המעוודף

וחאלונטי, וככח חם שומעים אח ימה ישר

ובבוקר תוורים למשוד הקשן וודצפור והמחורק

ומחליטים שחויע הומן לכחוב על חדבנים

ושאלה חשאלחו מה אם אוובנו. ששומנים יומן הערבר כפול ישראל, לא יבים בכלל מה שבתבנו כאן) זאנו אומרוםן שלא יבינון לא מנוע להשו

לכם – עם ימה ושיי ברדיע, יש עוד שיבוי לכם – עם ימה ושיי ברדיע, יש עוד שיבוי עמוואל רואן

וכבח מדברים העחונאים כל חיום עם

מתוך ניתוח השוואת דו"חות

בתאריך 24.6.86

שנעשה על ידי היומון הכלכלי "גלובס"

רווח מעסקי ביטוח וזיים רוורו מעסקי ביטוח כללי רוורו לפוי מס פרשה לקרן לסיבוני

2,324 *(3,032) (כולל הפרשה למס בנין שנים קודמות בסך 3.2 מיליון ש"ח)

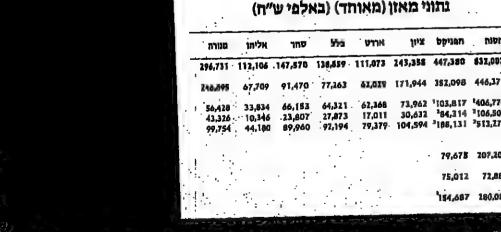
השוואת הדו"חות הכספיים המתואמים של

9 חברות ביטוח (מאוחד) ל-1985

جرر	אליתו	'סחר	970	ֿ אררט	ציון	מפניקט	משנה	ישטיל .	
31 -	112,106	.147,570	136,659	111,073	243,358	447,380	832,007	837,747	עה"כ המאון מאוחד עתחיות חיים כולל תביעות
195	67,709	91,470	77,163	41,019	171,944	382,098	446,371	713,034	תלויות וקרן לטיכונים פרטיות כרוטו + דמים
326	33,834 10,346 44,180	.23,807	64,321 27,873 97,194	17,011	30,632	103,817 184,314 105,131	2106,505	¹ 103,657	ש ביות ברוטו ביטות חיים
•		•							נתוני תברות

(3) קול"ב פרמיות 154,687 280,080 193,531

TEF KAIT EUIA

מעכשיו אין צורך לנחש

מי חברת הביטוח המובילה בישראל.

אני אוהכת את האירוח של שוש.

אחר הצהריים על הדשא ברוח הקלה, מוסיקה מוכה, אנשים יסים וצבע היין ככוסות. ועל השולחן, הסיתויים הקטנים של ווגלובק: נקניק הודו מועשר בפיסטוקים ובנמבה, נתחי חזה מעושן על מנדוויציונים צבעוניים, נקניקיות קוקמייל בחרד?, פרוסות הודו דקיקות, כרוכות על זיתים ממולאים וירקות מריים ו... מכם חמוף לצדדים – ואני חומפת עוד אחת.

אני לא שוכחת את האירוח הזה ואת זונלוכק – שם שכדאי לוכור.

נהריה לבוצר ונקניה /

' לבישול, אפיה, טיגון, נריל...

קיבר, קוקטייל, בולוניה.

סלמי פריזר, נקניק הודו.

לאירוף צבעוני ומגוון בלווית חמוצים חריפים או ליד סלטים:

לכריכוני לחם או קרקרים.

יות ליום-יום בחוך הסנדרץ: או בין האבתות כתטיפים

בלווית חמוצים, כבושים, מסכלים

חתאימות גם להנשה

כקוביות חמיף המבולות בחרול או בתכלינים

ובהן נעוצים קיסחים או מולגות קטנים.

פסטרמה הודן רומנית. חזה בקר מעושן. כתף בקר מעושן, הזה הודו מעושן _ בַּיַרַ טוּ אַירוּוּת "קוֹקוּטייליי" חונון קר עם שפע בטרים וירקות. פרוטות דקות זו נוכצו פרוטות דקות זו על זו או מבולנלות לאצבעות. פרוסות עבות או קוביות עם חבקינים ותוספות. יאפשר נס נום פידותי

חחאים נם לפלסה קרה בחוספת ירקות חיים. או לתוה עיקרית חשפחחית. שאין צורך לבשלה.

THE BUILDING

במסגרת הפיקות ליצוא של השרותים הוסגיוויים בישראל

מוצרי זונלובס מיוצרים בפיקוח חשרד הבריאון

גדרות חתיל החלודות והפרוצות

אים, ומגרשי חחניה תפושים כבר את רובם צריך לחפש ולגלות מא" חורי חכביש חישו חיפח־חדרת. כדי לבלות יום בחוף טבעי ושקט, הרחק מהחמונים, צריך לפעמים לתעות בין דרכי כורכר ובריכות דגים, ואל כולם לק אותן.

וזיום זוזו איזור נוסש מומלארי,

חיו קשיים נוספים וב-1695

יווציע דיונגוף לסגור אות דומיוגגוז

ואת מקומו הגדול בחיסטוריה, ממש

מאוחר יותר בעיר קטוח, שחוולה

. נעוש ומוזנת, מאמרום וכתבו על

וזצורך לשמץ אותו, המקציבים

רומשוערים צמחו משנה לשנה

ורנות לעורת ישראלי ארביאולוג

ראה את הבית המוונה באמצע

קבוצות ולקיורים מודרבים במוזיאון

ונוניבוינוי, חבר קיבוץ נוושולים.

עד שבא לקיבוץ ווושולינובחור

ורובכין נווגר בנוזנוו.

לצמוח על חוזולות מצפון ליפו.

במרט בקיץ.

איזור של מפרצים קטומים, עתלית. בכל שבת אפשר לראות שם עשרות ישראלים מחנים את ריככם מקומות שאפשר לתפוש בהם בשולי הכביש המחיר, מפלסים דרך בין גדרות תיל חלודות ותופשים פינה פרטית על המים.

המקשטות את החוף היפחפה חזה, ממערב לכביש המהיר, כבר חדלו מזי מן לחיות מחסום יעיל נגד מחבלים מן חים. אף על פי כן מתחות כאן כל הגרוטאות האלה, ואיש לא דאג לס־

מיותר לחגיד איך היח נראח תוף

וף הכרמל, דרומה מחיפה ועד • בין תיפח לעתלית: לאורך הכביש כוח ביוון או בספרד. דרכי גישה נו" זהן קטע די נדיר במושבות הוותי" עתלית, דור ונחשולים הוא המהיר יש חוף חולי יפהפה עד למפרץ חות חיו מובילות אלין, ופה ושם היו קות. גם תחנת רכבת, שעוצרת פח את הדמוקרטיה הישראלית בפעולה. ות. לבילוי הכי נחמד של ערבי הקיץ

דיזוגוף עבד פה

חופים תוליים ורכסי כורכר

כמו חצאי איים בתוך חמים הכחולים.

שלווה תיקוי ראש גם כאשר המשטי

רה מודיעה ברדיו שחופי הרחצה מלי

משמונה בבוקר.

אפשר להגיע ברכב פרטי.

בר בפניה לקיבוץ נחשולים כי אין דע ממנו בכל הארץ, בסרט ברואום בנין גדול בעל קירות בקיץ". מחודדים בשגנון שלא מוכר בנוף חבניית בארץ. ב־1892 החליט שליחו של חברון רוטשילד לחקים כאן מפעל לייצור בקבוקי זכובית שאותם ימלאו ביונות ווארץ:

בנו בית ימון בכמר חערבו טנטורח ותמפעל נחוך בנאומים מרובים ושתית כדת. שתי שמינות ומל לא חוקם כאן ובמשך ששלח חברון עננו בנמל שנשורת, בשרות שנים עמד בנין חמונות מרובים ושתיח כדת. שתי שמינוח רומנרול וזירו מאיר דיוונגוף, לפני התקופה התל אביבית שלו. ועשרות הפועלים, כך דווח או, החתעניונו בתצלחת בית תחרושה, יותר מאשר

שמרו של צבי אילן, ופד שיולים הולנדי ומדץ, קודט דווהן קיים יחבי ישראל", מסמר על מעולה שנתקע בג'ונגלים בדרום אמריקה: ברוזבי ישראל", מספר על פעולת בית ותחרושת, על אלמי בקבוקים שנערמו בחצר ועל נייר המכחבים. חעברי של "מוגגה פלשתינאית שנטורת ליד חיפת". הבארון הקיבוץ, והתחיל לעבוד, החברים רוטשילד ביקר כאן בעילום שם, : הצטרפו, ועכשיו יש פה מוזיאון ומועל עברי וותיו עליו בטעות חול. וזברון לא כעט ואמילו שמח: געים

להותלכלך בעבודה יחודיתו אך השיפור נגמר מהר. מה שרויום נראה כנוף בריבות דנים חיו

39. אל חוף הכרמל טברנות מאירות בלילות כמו גחלילי־ בחופי הים החיכון. והיו שם יין צוון ומוסיקה, דגים צלויים ואשכולות ענ" עובדה קייִמוְת. המקוםגדול נרחב וכל מאד, טרי וטעים. אחד יכול למצוא פון פינה פרטית,

שגזעיהם מסוידים בלבן

כח לבנה ומעליה מיצפה חדש ויפה –

מיצפה לימור – הצופח על המפרץ

ומבצר עתלית. צרוך רק להגביה מעט

את חשלט שמעליו כי חוא מסתיך

את הרי מכרמל. את מגבעה הזו, המל"

אה צומת טבעי, אופייני לחופי הכור"

כר, היח צריך לשמור כשמורת טבע.

יש עליה גם שרידים של מיבנים עתי"

קים המתקשרים עם המיבצר הצלבני

של עתלית, שכיום שגור למבקרים.

'תמוננת של קיבוץ נחשולים: דיונגוף תיח תמנחל.

בעירום, לטבילה, ולשחיה ללא פי־ בשנת 1939. הוף נוה ים התפרסם קוח מצילים. • עתלית, מסעדה עם מושבה קעי נח: כבר בכניסה לעתלית, מחמחלף בכביש חמהיר, יש חפתעה למטיילים. חניון חדש שַתקינות משפחת דנקנר, מבעלי מפעל המלח ובשיתוף קק"ל.

החניון – חורשת לימור – ממוקם בכי ניטה לעתלית, בין אקליפטוסים, - צמודים ומקרר עולה לארבעה איש מַאחוריו, על גבעת כורכר, יש ברי־

המַים הגדולות וההורים תופשים שלווה בחוף מצד הרווף כל איזור הנוי ףש מגודר כמו מחנה צבאי. אבל כשני כנסים – מגלים את נפלאותיו ובעיקר את המוף הוהדר הזה. יש כאן מישטי חים לאחלים, מקלחות וקראוונים. אוכל קונים במינימרקט וומקומי או יוצאים לאכול במסעדה של עתולית.

מה, בעין הוד וביערות כומל אליהם .

עוף חנוולא, בלוק ענל, חתו

לארוחה חנינית. לארועים ולהנאח האותר להניש בלחים חוספות פת

ובתל דור כדאו לחוקשו מראש לשלמון 162°70950 המנישת בחשקם או ביצות כבארה ויתושי הקרוות בדי לחגיע אליו צרוך לחיכוק חקפו את הפוצלים חלל יפת, הרופא מוכניון יעקב המיפרצים הקקומים המשהרעים בתב לבארון ביוני 1874 מוכניון יעקב המיפרצים הקקומים המשהרעים בתב לבארון ביוני 1874 ַנוֹסָעיִם בתוך המושבה ורואים את גבעות הכורכר המרובעות שמהן נחצי בו האבנים לבנין המבצר, מומלץ לשוטט במושבה, וממולא עושים זאת אם מתכננים ארווזת צהרים במי סעדה חכפרית החביבה שליד תחנת

שלוש עשרה פעמים ביום, וגם מסעי דה מקומית, של משפחת קומרובסקי, בגן עם דקלים ועם וילווות משובצים, שהסירים המבריקים שלח מציצים בים ואכטיחים. כיוון שתציבור הרחב מהמטבח וווצצים בשמש אחרי הצח־ מתנחל כאן בקיץ, מתברר שאי אפשר רים. על הנפילטע־פיש המצוינים להפריד את אוהבי הים מחחוף שבין שלח אומרים שהם באים ישר מברי חיפה לעתלית. הנהירה לחוף היא כות הדגים בסביבה. האוכל יהודי

תמוז חשמ"ו

כשיתוף רשות שמורות הטבע

מאת נילי פרידלנדר צילם: שמואל רחמני

שטח נרחב לריצח על החול, לשיווף מה בכביש צר לקיבוץ נוה ים, שווסד ב.גייור" שלו, סילון מים המזנק כשמתחשק לו מחים אל השמיים.

• חוף מה ים: יש כאן הניון בגבעה על מפרץ יפהפה. בריכת מי ים לילי דים ובעיקר מגלשות מים. אפשר לבוא לבלות כאן רק בחוף הרחצה ואפשר לשכור בונגלו העומד ממש מעל המפרץ. בווגלו כוה עם שירותים

ו6 שקל. הילדים משתעשעים במגלשות

מי שיגור כאן ימים אחדים יוכל גם לטייל באיזור, בזכרון יעקב וברו של

עולים מהכביש הישן והיפהפה העולה לכיוון קיבוץ בית אורן. • אל החוף המראי: אל תחוף הטב" הכורכר היוצאות בלשונות יבשה

עי מדרום לנוה ים אפשר להגיע רק בג'יפ או באופווע בדרכים לא דרכים בחולות ובין בריכות הדנים. יש כאן חוף טבעי, מהפים שיש, הדרך אליו מהקיבוץ חסומה בשבתות. יש כאן ספינת דיג, שטבעה לפני חמש עשרה שנת. היא תקועה בחולות על החוף ושום דבר לא יויו אותה מכאן.

מעתלית לכביש הישן של חוף הכר־ מל. בדרך לבית אורן או לנסיעה דרו־ מורה, שם עומדים הדיינים. מה לשמורת הטבע הופלאה לחוף דור. אפשר לצאת מעתלית באותו כביש שבו נכנסים למושבה.

ואפשר גם אחרת: בדרכי עפר בין שדות. יוצאים מהמסעדה ליד תחות הרכבת, פונים ימיוה ומיד שמאלה לנ־ מלאים פריתה וורודה עדינה שמוש־ תיב הכרמים. ווסעים בין בתים לבנים כת את הדבורים. אם תגעו בקורנית וגיוות נחמדות ועולים על דרך כורכר תריחו את ריח מועתר, זה הריח תח"

נבעינומל

כום מדיל

קטן יחסית, בגלל האופי המפורץ שלה אפשר לחפוש פה פינות לבדי-דות כמו על אי בים התיכון. ואפשר להמשוך לוסוע בדוכי הע־ שום דבו לא יוין או שונים באף.

בה עד שמגיעים לדרך עפר מקבילה

בה עד שמגיעים לדרך עפר מקבילה

המשכנו דרומה. עברנו על פני הכני-סות לגבע הכרמל ולמושב צרופה.

מגיעים למושב הבונים, כאן אפשר לפנות דרך מושב הבונים לקצה הצפו־ ני של שמורת הטבע המשתרעת לאו־

רך החוף, מערבה לשדות החקלאים של מושב הבונים. מהחוף ומשכת השמורה לאורך 2 ק"מ, עד לתל דור

העתיקה. כאן המיפרצים הקסומים,

לתוך הים. מומלץ להניע הנה דרך קי־

בוץ נחשולים. לא דרך מושב הבונים,

ועל כך במסגרת. ולמרות שוה שטח

למיפרץ, ולקטעים חבי יפים של הש-בחורף פורחים פה מאתיים ציבעו־ נים לכל מטר מרובע. בטתיו פורחות כאן חבצלות החוף. בקיץ – הקודנית

רואים כריות כריות של שיחים העולה לגשר שחוצה את האוטוסטי ביף מתוק של חצומה הטבעי בכל ארצות הים התיכון. קטע של תוף ים

מיד מתחילה דרך עפר לאורך כקי-לומטר וחצי עד לכביש חיפה חדרה הישן. בסוף חדרך מחסום. כשעברנו שם היה המחסום פתוח, ויצאנו אל הכביש, אל מול הכניסה לנחל מערות. אל שמורת מוף דור: אחריהם

בבית התאוחה של קיבוץ נחשולים.

דור וזבונים

של מפות מופים שם מחוין שמורת דור וזבורים או חוף דור תבחים. לקם חצו אין שום קשר עם בנין הארץ, פשוש, שמורה השבע משוניעה לאודך החוף מחושב הבווים בצמון ועד דור מעחיקנו או תל דור בדרום. אל השמורה אפשר להגיע גם דרך מושב הבווש.

מחש מכביש חיפות"א חישו לכביש השבול למושב שיונים מודם מכבים חימורה א היפן להביע האבר היותה אפרקת. עד למלחמת מעמד בשנת 1949 ע"י עולים צעירות מאנגליה חדום אפרקת. עד למלחמת העצמאות היה באן כפר ערכי, כפר לה, שיפר על שרירי מאדרה עתיקה. את המצודה, העובלה בהדות צבר רואים חישה זה ממערה להביע המחיר.

מחמושב פחים ימינה לדרך עפר ליך חרפה ששובילה לחוף חים. בדרך חוצים את מפילה ברול בין חיפת וח"א. לפני בשפח חיותרו את האוצה פתרילת שבח נחדע גב ילדים, אינה עובר כאן עבשה, רואו את המצבח הקעונה, אה ליוור נחול היתו יכולה לקרות השות פושר אלו בתוך מקצו שקט כל כת בורך. ליוור נווות היתו יכולה לקרות השות פושר. אלהי מעיילים עוברים פה בכל לחוף מדה וחתו יבתה לקותה תאונה מושב אלה מעדי בינות להלפק באן שנה לא מעדי בינות להלפק באן מחסום נעל יותר. גם בינו לא משונה שה דבר, אמנה לאפובוסים כבר אקה לעבור כא, אך בתעבר מה שחקה שחקה שמות ברבבה וה מבשים.

בנים של אבור סומי, ומקוו ושיוורי של רשות שומרות העבע, חוצים אני ממילה מביטים דרומה ורואים שוחה מתבחבים בינוך שדרה אקליפטומים אילו אבור לא תיוד מתיר תיים את האורה תייתי פוקשה מתיים שאורה אלה הצראה מתיים מתיים להאורה באילו הצראה הצראה מתיים להאורה היו האורה הצראה הצראה מתיים להאורה האורה באילו הצראה לחפריך את התרוש ואון הפחירות של הרכבת היא את מישוש אוראו באקים ושנים. יעדש מותוך היא באקום ועודה באקי מותוך היא באקום ועודה את היא באקום באלים באלי ווויו אם ונוונה שיצאו לשייני וליוונות בחוף ישושה.

תרכבות שעוברות מע צופרות וחץ אבל את שות אם אחת בתבונית ומאות. לדדיו, דוגפיתות מתמודות במודוב ווצואים פילים שלא לשומי אחון. ומ בודון תשוירו לשמורה, לכיוון מושב דור וקיבוץ מושולים שלא לשומי אחון. ומ בודון

עם הרבה שמתו. לעיר הנמל העתיקה שהיתה כאן קוראים דור או דאר. לכי

רת. תוף הרחצה המוסדר שהוא יפה שיו בחוף דור, ועל כך במסגרת ובמי

יוחדת הזאת, שהגוע הוכן לחשקיע בקבון באיגון דיוחד, קאיזיים יוחדת הזאת, שהגוע הוכן לחשקיע בחדים בחדים בחדים והוכן לחשונים ומצא בית בחדים וחבר, ויהיה בה שירותים קבועים מרמים לבחרים ולוכות מוסים ביתים לשתורם הומות משרולים בירות או

מר הערבי, שהיה כאן עד מלחמת העי צמאות, קוראים טוטורח. עכשיו יש כאן, מצמון, קימץ נחשולים, שנוסד 1946 מדרום לחוף הרחצה - מושב גם כמרכו למשלחת האוביאולונית

תיכוני חכי מצורץ בארץ. כמו על אי קיבוץ וחשולים ומושב דור. הבניפה קסום, לגלוח פו פינות ניסתרות ותר וחו וופיח של שמורת הטבע הם" מש בסנוון באיגלו" דירוח, קארוונים

לשמורת הנקוון, ושבילים ברורים וגם הרושת לבקבוקי וכוכית בניהולו של היונים מסודרת. דיונגוף, וחיום הוא משמש כמוויאן ביונגוף, וחיום הוא משמש כמוויאן ביונגוף, וחיום הוא משמש כמוויאן ביונגוף. לכל מח שחעלו הצוללנים מן חים. כדי חרס, מעמוני ספינות טבועות מיי מים קדומים, ואפילו הנותחים, שהטי ביעו חיילי ופוליון הנסוגים בחוף הבימל.

היבשתית והחת־ימית העובדת ענ"

כשאתם חושבים על דירה, את אומרת "קן" ומתכוונת לדירה יפה וגדולה, עם מרחב לילדים ועם מטבח שיענה על כל הצרכים. כשאת אומרת "קן" את מתכוונת לכך.

而加料加料

זאת אומרת שאת רוצה לגדל את הילדים בסביבה טובה ושקטה, טובלת ירק ומקום למשחקים.

זאת אומרת שאת רוצה שגם לך ולבעלך יהיה נוח, שיהיה לכם מרכז קניות קרוב לבית, בנק ותחבורה נוחה. בקיצור, את רוצה לרפד את הקן שלכם כמה שיותר - ובצדק. בשיכון עובדים חושבים עליך ועל הטוב ביותר בשבילך ובשביל משפחתך.

על כן. שיכון עובדים בונה שכונות שלמות בסביבות טובות ובאזורים צעירים ומתפתחים. על כן, כשאתם קונים דירה של שיכון עובדים אתם גרים בסביבה שקטח, ירוקה ומטופרות.

בסביבה שיש בה את כל השרותים הקהילתיים: בתי ספר לילדים, מרכז קניות ואיכות חיים לכל דבר.

על כן, כשאת אומרת קן - את מתכוונת לשיכון עובדים.

לבחירתך מכחר זירות בכל תארץ: בצפון: טברית, פרדט חנה, נוות שאנן, נהריה. בירושלים: גילה, פסגת זאב. במרכזז הולון, נויה, בת-ים, נחנית, ח"א- קרית שלום, יפו, גבעת אויה, דמת אפעל. בדרום! ראשל"צ, אשרוד, אשקלון, נס ציונת בנגב: באר שבע, ערד, קרית נת.

ישם לך כתובת.

פרטים נוסמים בסניפים: תל-אביב: לה גרדלה 58 טל. 03-390721 ירושלים: רח' הלל 8 טל. 02-233396 חיפה: רח' הוזלוע 43 טל. 03-660915 אשדוד: דוגוזין 25 טל. 25-57732-3 באר-שבע: מרכז הנוב, טל. 25-72540

יליד ת"א, בן 42, נשוי ואב לשני ילדים (14, 16). למד

> ילו היו לי נעלי בית, הייתי אומר שבשבילי בית זה להיכנס לנעלי כית, אבל אין לי ולכן אני אומר שבשבילי, בית זה ללכת יחף. בית אה משפחה, חום, מקום לחוור אליו ולהרגיש נוח ובשות כשאני וצור הביתה, דבר ראשון אני מוריך בגדים ונכנס לג'ינס או מכנסיים קצרים. יחסית לאבות אחרים, אני מכלה דרכה זמן עם הילרים, אבל עדיין, הרבה פחות מכפי שהייתי רוצה. אני אוהב לטייל עם הילרים, לשותח איתם ולנשק אותם, הרבה, בייתוד את הבת, ווה נעשה יותר ויותר קשה. אבל שניהם ילרים עם הרבה חום ואקבה. בומן האתיון הם בעשים יותר וחומר יכולחגו לפרגן. ואני מנסה ללמר את חילהים,

עצמאים וצריכים אותנו פחות ואני לא אוהב את זה, חסרה לי התלות. למולי, דם עדיין מוכנים לצאת ולבר לות איתנו. אני מאמין כאהכה, כתום, בלתת איושהו כיוון חיובי, לחת לילדים את מקסימום ההורמנוה; לשוחה איתם הרכה זה לא שאני עם כבוער ואומר חיום שיעור בציונות, אכל בכית מרברים הרבח על מה זה לחיות ישראלי, על רברים שמשייעים והייתי רוצה : שישתנו. מה שחכי מפריע לי במדינה זה וצסר המיך-בון, השמחה לאיר, ההצטיינות שלנו כניחום אבלים

עד במה שאפשר, לפרגן. גדלתי בלב תל־אביב, ברחוב יוסף אליהו, (עם ייואס: כית ליד בגין...) אמי עדיין גרה שם, אשתי

בביה"ם הכרמל ועירוני א'

בתל-אביב, חשלים בגרות באנגליה, תואר ראשון במדעי המדינה וכלכלה באוניברסיטה העברית. יבואן של כימיקלים וחומרי גלם לתעשיה. היה פעיל ב"מרכז החופשי", ב"ד"ש" ולפני הבחירות האחדונות במפלגתו של יגאל הורביץ. גר בדירת ארבעה חדרים ברחוב בארי, תליאביב.

גרלה (כאגליה) כבית עם גינה. ומדי פעם חשכנו שאר ואוהב את השאון והשעון התליאביבי. תמיך רציתי לחיות כמה שיותר במרכן, ב-צנטרום של החיילהי, אני אהכ את האפשרות לקפוץ למקימות בלי תכבון מוסים, לעשות דברים באושן מפונפניי הרירה בה אנו גרים היום היא המקסימום ריחוק שהסכמתי לו, אני מורע לוה שאולי פיספסתי משהו בכך שלא יצאנן לבית עם נינה מחוץ לעיר כשהילרים היו קטנים, אבל קשה היה לי לוותר:

דני ניצרתן: תייתי רוצה למנוש את לינקולן היי זה

אני הישב שתל אביב היא עיד נהדרת, מהנוברת בעולם אין לה את העושר של ניויורם, הון של פרון האומי של ירושלים, אכל יש בה חיות, קצב, טורים בה דכרים במסחר, כלכלה תרבות, מוסיסי, כמורם, הא תוספת. בכל שעה אפשר לצאת המצה ולראות אנ שים. יש לעיר היצע עשיד ומנות, חמיד יש לאן ללי כת, סרסים, הצנות, קווצרט, התרחשות בפאיקים רום ת"א עם הריוצת והתבלינים והמסערות תבלש ות התורביות בירושלים נהדד לבסר ולנקות את חוי אש אבל לא הייתי בובן לעור שם הריונה והבצים של תל־אביב מאר אמיתיים, זו עיר של ססיסם נודדה

ורפש ואני לא אחב שקם, אחב שמתרחשים רברים אינני אותב לעשות רבוים לכד, מיםי לא זולם לבר לפרט, הצגה או משחק בדורבל. אני צריך א הקשר האישי, לחלק את השחים עם מישהו ברתי ואא בשרתי ואלם חשוב מתבילרי, אבל לא מו ריע לי להיות לבר, לשמוע מוסיקה בבית לבר, לנשוני את ודאס, לקרוא ספר. אני מאר אדוב לקייא ואיני יכול לחרדם שבלי לפרוא, לפוצח כמה רשים, לפני חשינה. קרא ספרות יפה והיבה ביונרפיוה. לא פכנ סיימתי את תראונרפיה של משפחת שניי ושדם כשי את מוכוליור של מקימקים, קודא מינט מאדונ מיפות אות את עמוס עת מאד אותב אין ידושף את אות מאר לא אהבתי את , עיין עד אחבה אבל אינד

מה אתה רוצה להיות כשתגדלו <u>שגריר ישראל בארה"ב.</u> מה רצית להיות כשהיית ילדו <u>ראש ממשלה.</u>

במה אתה נאהז <u>כמשפחה שלי, במעורבות שלי, באיכפתיות שלי למה שקורה בארץ.</u>

מה היתה נקודת המיפנה בחייךו <u>כשנולדו לי ילדים.</u> את מי הייה רוצה לפגוש: <u>את לינקולן, מוצרט ופיי דאנאווי.</u>

מה התכונה המציינת אותך: <u>אהבה חיים וסנטמינטליות.</u> מה החולשות שלךו <u>חוסר היכולת להגיד לא בהרבה מקרים, ולפעמים אני מדבר יוחר מדי</u>

מה קושר אותך לאנשיםו <u>חברות אמת, ואמנות, אנשים שאפשר לסמוך עליהם</u>

מה נמאס לךו <u>הקיטורים.</u>

מה חיית רוצה לעשות שניתו <u>לגדל את ילדי.</u> על מה קשה לך לסלוחו <u>על רוע לב וקטנוניות.</u>

מה מרגיו אותךו <u>חוסר פירגון, שמחה לאיד, ראיית דברים כשחור לבן, פרימיטיביות מחד</u>

ממה אתה נעלבו <u>מחוסר תשומת לב ומחברות על תנאי.</u>

מה מצחיק אותךו <u>וודי אלן. גם אם יעמוד שעחיים ויקריא ספר טלפונים.</u>

ממה אתה מפחדו *מרופא שיניים.* במה אתה מקנאו <u>בנאווה הלאומית של האמריקנים, בהודהות שלהם עם ההשגיות של</u>

מה אתה שונא לעשותו <u>להסתלכט.</u>

מה גורם לך סיפוקו להשיג מטרה שהצבתי לעצמי. מה מוגש אותרו <u>כרטיסי ברכה שמאלציים ומכתבים מהילדים שלי.</u>

מה ישראלי בעיניך: <u>נחום גוטמו, השקט של יום ששי אחה"צ ועוד יותר השקט ביום</u>

מהו זכרון הילדות החוק שלך: <u>השלג בתל-אביב. זוכר שזרקנו על החלבן כדורי שלג.</u>

<u>בקבוק חלב נשבר וחחלב נשמר ונמוג בשלג.</u> איזה מבצע צבאי שבה את דמיונךו <u>מבצע יהונתו וחציית האלפים של חניבעל, עם הפי־</u>

באיזה מאורע הסעורי היית רוצה לחיות נוכח: <u>מאד אותב את התקופה שאוי חי בה, אבל</u>

<u>הייתי רוצח לחיות שותף אקטיבי להקמת המדינה.</u> באיזה ספורט אתה עוסקז <u>טניס.</u>

איזה אישיות הסטורית אתה מעריץו <u>אברהם לינקולן.</u> איזה אישיות בת ומננו אתה מעריץ: <u>רונלד ריינו, על הגאווה שהחזיר לעם האמריקני,</u>

<u>מרגרט תאצ'ר ובן־נוריון.</u> את מי הערצה בילדותרו <u>את אבא אכן.</u>

אין הרבה ציורים שמפריעים לי

למוזיאון ורואה בד ענק, כולו

לבו, עם קוביה שתורה בפינה,

מתחבא בפינה וצוחק עלי אני

אוהב להרגיש שהצייר עודע

לצייר, שהשקיע עבורה

לעיין, אבל כשאני נכנס

אני נעלב, מרגיש שהצייר

מח עוד חייח רוצה ללמודו א*רכיטמטורה.* מי השחקנים האהובים עליךו <u>כרלון ברנדו, פול ניומן, פיי דאנאוויי, ג'ולי כריסטי, ג'קלין</u>

<u>ביסט וגלו קלוז. על הבמה אהכתי את ריצ'רד ברטוו, אלק גיוס ואלו בייטס.</u> איזה ספר/טרט/מגנינה אתה מוכן לתווח שוב ושובו <u>ספר + "מאה שנים של בדידות". סרט</u>

<u>אלווירה – החבונר" עם דסטיו חוממו, מוגינה – הקונצ'רטו מספר 21 למסותר של מוצרט (⊾אלווירה –</u>

בניריודק ואת הראשונה שנותי כארץ יום אחד הניע למשורי בתני עוודין שהציע לממודה דברי בסף כך שפבת דמושן כף ונשה לעוגה צווו את עיני שאלה:

לקרוא את זה כי בולם דיברן על הספרי לא גמרתי ארתו, עכשין אני עורא את ערבמנות ל של שמאם ובאנגלית את המינל המושלם, פארו תודש של ג'יון תבי את הדיון של ספרוספרית שחות ומתוך אחבת חקריאה פיתחת החביב, אגי אוכח סימגיות ישנות ועתיקות. קשוו מאד למבוא אותן יוש לי סימניות מעץ, שנהבן כסף, אודן סימניות מארצות ותשופות שונות. וברובו אני משתמשו אני המיד מחוש ומחסכן בשווקן משפשים, בררך כלל בלונחון, אפל מבאווי גם

מה זה והוא הסביר. וכך התחיל האיסוף שהפך ממש

את בגרי אני קונה כעצמי, והרכה קונה גם לאש־ תי. גם כשאני קונה חרש, קשה לי לזרוק את הישן והארון מלא חולצות ועניכות ישנות, נתקווה שהאופנה תחזור. איכפת לי מאד איך אנשים לבושים. אסטטיות מאר חשובה לי. פחות רואה כשלכושים טוב, מאר רואה כשלנושים רע, וזה קורה אצל גברים יותר מאשר אצל נשים. יש מין שלומפריות הנחשבת למצ'ואיזם בארץ. בעיני, אסטטיקה חשובה לא פחות ממאצ'ואיזם,

אנחנו מרכים ללכת לקונצרטים ולתיאטרון. כשאנחנו כלונדון, התיאטרון הופך לאובססייה, מנסים לראות כמה שיותר. בשנים האחרונות אני פתות אוהב מחזות מוסיקליים אבל לא מככר ראיתי את "עלוכי החיים" ויצאתי ממש המום. זה הדבר הטוב ביותר שר־ איתי כחיי. הצגה מרהימה בשלמות שלה, ההפקה, התפאורה, המשחק, המוסיקה, הסיפור, ממש מושלמת. אינגי מתיימר להכיר באמת את עולם המוסיקה הקלא־ סית זאני מצטער שלא למדתי לנגן ומתקנא כשרואה מישהו המיטיב לפרוט על פסנתר. מאד אוהב את מוצר רט ואת הסיפור מאחוריו. "אמראוס", ההצגה והסרט, המכר את האהבה הזאת לאהבת נפש, אפילו אם הסימור לא נכון. ביחוד אוהב את הקונצ'ריטוס שלו לפסנתר. אוהב גם את כראהמס, מנרלסון וצייקוכסקי. אוהב ג'אז ראת פרנק סינטרה ואריק איינשטייו ואת המוסיי קה של שנות ה־60. ה-פלייטרס", ה-ביטלס" וגם סיי־ מון וגרפינקל ואת -כוורת" בפארק. אולי אנחגו כבר כגיל של לחזור אחורה, הנוסטלגיה עובדת עלינו יותר מאשר ההוה. אכל הכילוי האהוב עלי כיותר זה לשבת

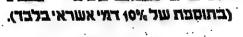
זה הכסא שלי. הילרים קוראים לו הכסא של ארצ'י בנקר. כאן אני יושב וקורא או צופה בטלוויזיה. אינני מרכה לצפות בטלוויזיה. כמו כולם, רואה את -מכט" כמעט באופן חולני, אוהב את גזה הומן" וסרי רות כוכות כמו ערוחות מלחמה" ועאנה קרנינה", אבל נהנה גם מיקיין והכל" לפרות שזה די קיטשי. סרטים בטלוויזיה כמעט ואינני רואה, אין לי סבלנות לזה אנחבר בפירוש לא משועברים לטלוויויה הילדים כן. וזו אחת הסיכות שרק לפני חודשיים קנינו וידאו והוא משמש רק להקלטת תכניות שרוצים לראות, אנחנו לא מנויים על ספריה ולא מביאים חביתה סרטים.

אם תסתבלי על הקירן תמצאי את אשתי ואותי בנפרר אני מאך אוהב סוריאליום ואילו יכולוגי לוזיי שות לעצמי, היה הכיח מלא ביורים של ראלי. אשתי אוהבת ציורים ריאלסטים. הפרוזים למעלה דה אשתי. הדאלי למטה זה אני, העצים בפינה זה אשתי, נחום גוטמן זה אני. מאר אוהב אותו, אולי בגלל הסופור של ת"א הקטנה שנותן מימר נוסף לציור שלו אין הרנוח לאונים שמשותם לי לחיון אבל בשאוי וכנס למווי און ופואה כר ענק, כולו לכן, עם קובית שתורה בפינה, אני בפלב, ברגיש שהצייר מתווכא בסינה וברווק פלי אני אוחב להרגיש שהצייר וורע לציירו שהשקיע עבוי ובאנגלית את המרגל המשלם, פתה תורש של ניון בחומרים אבטר לפני אבסטר לפן של ציירים שארי! מכור לפני אבטר לפן של ציירים שארי! מכור להני אבטר בלי אבטר בלי אבטר בלי מנירי בלשוריבול אבלים גם השפק לא אבטר בליל. איני שוא בשרי בלשוריבול אבלים גם השפקה פפר, סרט החוריהות עם האדם, השפור אבל איתו אני אהב, יש בו תיומנה אל בנה שמלום לל שמור שיום השפור בתורים אני נהבה להמט בתניות ספרים, ובמוחון אל "שמאורי האמן וה עישה לי משהר אינו נובר להמט בתניות ספרים, ובמוחון אל "שמאורי האמן וה עישה לי משהר אינו נובר להמט בתניות ספרים, ובמוחון אל "שמאורי האמן וה עישה אינו בתניות ספרים. ובמוחון אל "שמי או שוני אורים או היינו בל המוחור אל "שמי או שוני אורים בל אורים מורים אורים אורים אורים אורים אורים אורים בל אורים בתניות האמן היינו במוחור אורים אורים אורים אורים אורים אורים בל אורים בתניות האמרים בתניות המוחים בל אורים בתניות האורים בל אורים בתניות האורים בל אורים בתניות המוחים. במוחות אורים אורים בל אורים בתניות המוחים בתניות המוחים בתניות המוחים בל אורים בתניות המוחים בתניות המוחים בל אורים בתניות המוחים בתניות המוחים בל אורים בתניות המוחים בתניות המוחים בתניות המוחים בתניות המוחים בתניות המוחים בל אורים בתניות המוחים בתניות המוחים בתניות המוחים בל המוחים בתניות בתניות בתניות המוחים בתניו מה מודה לניבור, בעיני וה לא טיסור מוב.

צילום: שמואל פרסוי

במבצע מיוחד חוכל לשלם בעד מקביאי ומקררי אמקור בא ב-8 חשלומים שקליים, שווים

१००० नित्र विविध् । नित्र विविध् । מאת בילי מוסקונה־לרמן

יהושע בר־יוסף לפני ספר חדש. מלחמת יצרים בין המין לדת בח" צעירה חרדית. לא חושב שהוא כוחב פורנוגרפיה. לא מתרגש מדעת הקהל המוסרית. האירוטיקה חשובה לא פחות מהפוליטיקה. נשוי פעם רביעית ומנפץ אשליות על מוסד הגירושין.

אביבה ויהושע בר־יוסף: אשה רביעית, קוראת ראשונה

יסא נדנדה ישן מעץ מויז את מסר להעביר. כותב כי זה השעשוע יהושע בר־יוסף בתנועה איטית החשוכ ביותר שלי. אם מה שאני כוחב קבועה מצד לצד. יהושע נינוח, גם נוגע במישהו, ואני לא יודע בדיוק זו מעט מרי פעם רק כרי לפטם מה זה נוגע, אני נהנה. נניה שוו הנאה את המקטרת. אתרי שמונה־עשרה שנים כמו של סנולר שתפר זוג נעליים נותות. בצפת עבר לגור בתל־מונד כדי להיות לא היו לי ואין לי אשליות בקשר קרוב לנכרים. איש שבע ברייוסף. בן 74. לחשיבותה של הספרות. אדם תי שום רבר, כך נראה, ככר לא יכול ברימיונו לא פחות מאשר בחיי מעשה. להפתיע אותו. גם לא התחיה הספרותית משתעשע ברימויים. ואם הרימויים שלו המחורשת. הגישה הישירה, הכוטה, מוצאים הר והיענות אצל מישהו אחר, ככתיכתו מלווה גם את המפגש איתו. הוא עשה משהו. לא מגומס יותר מדי, לא מפור חיוכים, אלא רק כאשר משהו משעשע אותו רימוי. אז הרימוי הזול ביותר היא לשכת כבית עם עיפרון ונייך. לא מעניין אותי

מנונן לא מרחם, גם לא על עצמו. לא נאלץ לומר כל מיני מילות נימוס כותב כרי לתקן את העולם ואין לי שום לאנשים. חכל תיצוגי. גם הצגות לא

מה כל הביפים הגרולים? הכל

(צילום: ראובן קסטרו)

ספרו האחרון "אפיקורס בעל שום בית־מלון, לא חוץ־לארץ או אינה כורחו", עם הרכה בופך אקטואלי, מפגיש לוקסוס אחר. אני משתעמם מזה. שני כוחות הוקים: מין ורת, ארם ואמונה, משתעמם. יש אצלי עור דבר, אני לא בשר ורוח. אירוטיקה חוקה וישירה נהנה ממה שאני קורא 'תרבות של שלפעמים מביכה ולפעמים מרהימה. ברטיסים'. למשל ללכת לקונצרט. לא ההתמודדות עם הדת קשה ולא מסוגל לשבת מכופתר, לא לעשן את מתחמקת. לא עוטף שום רעיוו, לא המקטרת שלי בשעת מעשה, להיות

להרשע ברייום לשלות דרכי ובשה השונה הנוזלה שעל ראשו, ופנה אליה בשול מחובר אבהיו והשונה עייפו וה

בכל מחיר. ליל כלולותיה הוא שלב נוסף כדרך להתפקרותה.

הייתוד שלאתר החופה היו עיניו נתונות כדלת, ולא כה, מתוך ציפייה גלה שנקות, על אות כמה וכמה מצווה ראשונה... ועוד נאמר: 'מצווה הבאה לידך למרק־הוהב שעומרים להביא להם לאחר יום צומם. היין והעוצה הנחלה של אל תומיצנה... אל תומיצנה, כים־בם־בם." בא מרקיהוהב עם שקריות הבצק שבתוכה, רוקן את הצלחת הגדושה של בקולי־קולות של נהימה וחרתור ואנחות־הנאה: ומשראה שהיא נמעה בקש

קשיי העיכול, וכדי להתגבר על אותם קשיים הוא מבמבם בינו לבין עזמן להערש ממנו, כמי שהבטיח לי ו" נחומצ'ה, אם אפשוק רגליים ואתן לו מניגוני החתונה. תוך כדי נסיעה חשה לפתע כדיה מבמבם בינו לבין עושן מותי פרע שהבסיח לי די נואמציה אם הכשוק ועם שהכול, את ידית החלונ שלטדה בהידיות לפתע חשה שהכול, את ידית החלונ שלטדה בהידיות לפתע חשה שהכול, את ידית החלונ שלטדה בהידיות מחולה. את ידית החלון שלצדה כדי לאוורך קבעה את המונית. ועם אוויך הלים אחי בורע של קיימאז הלא אז אהיה בחין יון לשוגע יוטה תחילה. הסרירי שחדר לתוך התינים בעד התונים בעד המונית. ועם אוויך הלים אפלוך נתומצ'ה נכנודו ובעצמו, הכניטו אותה למלכזרת הקריר שחרר לתוך המונית באה שקעה בתוכה בחלת שתע. במבט מלומן מאות נעות אחקה שכמותה מוכנסות כך למלכורת, שלא יהיה להן חשק הבחינה בשיניו המברימות כתי שיני שתבשי למשל בל בתוכה במבט מלומן לאות נעות אחקה שכמותה מוכנסות כך למלכורת, שלא יהיה להן חשק הבחינה בעינין המבריקות כמו עיני צפרדע. למולה לא ניסה כל עיקר לתתקו ולא יכולת לתתרש מבעליהן, אפילו אם הן שונאות אותו מן הרגע הראשון. אליה אר לשלוה ידינה לשרתה יותר החודה לא ניסה כל עיקר לתתקו ולא יכולת לתתרש מבעליהן, אפילו אם הן שונאות אותו מן הרגע היא אליה או לשלוח ידיים לעברה. ישב בקומה זקופה, מנהק בלא הפסק מתו חדי השפעות הממשית של קיום המשפחה. אבל אמא לא שנאה את אכאו היא המאמץ האדיר של סיבתו לעכל כל אותו שפע של מוון שדחם לתובה, הין רמה לה פעמים שלוש שנמשכה אליו עוד בהיותה בת המשיעשרה אבא גר לתתונתה, ניתוסף מעתה פעם של בחילה שתפבה כרביה. גלי התום שנקט המשחל, הוא כולם חברו נגדי. אפילו ר' נחומציה, הם ידעו שלאחר מגופר הגדול כאילו הקפיאו את גרונה. רגליה כשלו מפתר כאשר נעדה שאות גם רוה מותם חברו נגדי. אפילו ר נות הו ועד מוף ימי. המונית לפתט ליד דרות דירים החדש שהיי ומשכם שלו מפתר כאשר נעדה שאות גם רוה ימים את המצווח הראשונה, אחיה משועפרת לו עד מועלת אותו המונית לפתע ליד חבית הגדול וחודש שנו נמצאה דירתם, בשארית מחותה אלו לינו את המצוח הראשונה, אחיה משועשות או עי יין מיפסה אחריו במרכנות שהורילו לדעותה דמופה השלוחה של הדירת במותה או משופה מול ד' נמומצ'ה מה שיירדש ממנה, והיתה שואלת אותו טיפסה אחריו במררגות שתובילו לוינתם בקומה השלישית. כל דרי הביה כני או משישבה מול ד' נתומציה מה שייריש ממנה, והיות בודאי עונה לה ישנו שנתנו איש לא ראה אותה שולה השנישה השלישית. כל דרי הביה כני או או אם מהני לה למרב לבעלה בליליה הראשון, היה בודאי עונה לה ישנו שנתם. איש לא ראה אותה עולה בצערים כושלים כל אותן מדרנות כשל ועלו החלש העניו שאפור כליליהכעונות הראשון, היה בהו עם זלמן מובל לשחיטה. אין מי שיציל אותה מגורלה. חסל בית החרים. חסל כל אות האפילו החלש העניו שאפור לה להיות מוררת. גם אבא, גם אמא גם זלמן סרר־עולם שבו היתה עד כה. מצתה היא מצויה כלימולה כחחותו לבשלימונו של "שהכות הדתי כלם עד אחד היו אומרים לה שמתובתה להיענות לגבר שקיר יר הבשר המנחק ומבמבם העולה במדרגות לפניד. חכול מצפים ממנח שחיכול בלא עורריון לרצונותיו של תאיש הוה. מעמים שלוש נעצרה מוכת קרונו לכרוח מכאן כל עוד נמשה בת. לאן תברחז כל תרלתות נעולות לפניי איצ'ה־מאיר צער לפגיח כצערים איתנים בטוחים, הויא נמשכה אחריו כצעה המהססים הכושלים. הוא לא נעצר אף לא לרגע ולא הפנה ראשו לראות על מה ולמה היא מפגרת אוציו. דומה, לא חש ולא רצה לחוש כל עיקר במתחף בקרבת. ווא ייחד כפי הגראה את רתיעתה היתירה לצגיעותת הברובה, הראויה לכל שבת. כלח נאה חמודה נפלה בחלקו ביח בסיבבו קצת רוח וחיווריינית מדי לטעמו, אבל הוא ימלא אותה בשר ודמים שי שתוחיד כלבנו במלואה

ואת הנפיתות הקולניות שנלוו לאותו קילוח שלא היה לו סוף בחשותו לא נעל... אחריו את חדלת, וריח סרחון התפשם חדירה תודשת המצוחצות לאור מכן...

מערדניילה, יונתי, אני יודע שיום הצום והחתונה עייפו והחלישו אותך. אבל כבר קבעו תו"ל: 'הוי רץ כצבי והיה גיבור כארי לעשות רצון אביר

חרי ב המצווות

פרק מתוך ספרו התרש של כריוסף אשר עומד לצאת לאור בהצאת "כתר". הינדה־ביילה, כת למשפחה חרדית ירושלמית שעברה לדרום

ענד כאבראש כבר קבעו חז"ל תרופה בדוקה ומנוסה, הינדה־ביילה, יונהי... כתוב במעודש: 'חש כראשו, יעסוק בתורה', והכוונה היא לא רק בלימור באשר נבנסה ממוך לחצות, יווד עם בעלה זה שעות אחום של יעסקי פירוש לקיים את מצוות התורה בעיטוק מלא של הלב והנפש, למונית שטוורה למורים מרובה בעיטוק מלא של הלב והנפש, למונית שעמרה להובילם לדירתם ההדשה, השה כאילו עברה זה עתה בה ועם קיום המצוה הגדולה הראשונה של תרי"ג המצות תראי כעצמך, הינדה אחת מעולם שכולו זותר לעולם שכולו חושך. הוא ישב על ידרה לבוש בקמל ניילוש שלי חיבה אותה בפעם הראשונה בכינוי־חיבה חרש) יחלוף לך כאכיהר השתורה וחבוש בממודים הנוזל בהר של בשר שנישה בינשה בעולם בקמל ניילוש שלי חיבה אותה בפעם הראשונה במינה. ואת התעוררי והזדרוי השתורה וחבוש בספודיק הגדול, כהר של כשר הנושם תושף במאמץ הנמן אש מא היה ולא נברא. אני הולך עכשיו לחדר השינה, ואת התעוררי והודרוי פוסם של מירתו לשרל את רמונים בתחי ביותר במאמץ הנמן אש מא היה ולא נברא. אני הולך עכשיו לחדר השינה, ואת התעוררי והודרוי פוסק של קיבתו לעכל את כמויות המזון האדירות שנדחטו לתוכה. כבר נה לפוא אוני לקיים את המצווה החשובה. כי אין רוחין מצווה, אפילו קלה

קבשמים ודצון אנינו שבשמים הוא שנקיים עכשיו את המצווה הראשונה של

יש לי עכשיו כאביראט נורא ואיום, איצ'הימאיר , לא הלילה... אני

ובכך הרגיש שמילא את הובתו כבעל מחגר, והפנה כפות אחרות מצלותה ואף דחקתה הצדה, לא טרח אפילו לשאול אותה אם הא צליה גם תכנס לתר־השינה. היא נשארה יושבת על הכורסה כמשותקת. דלת רוצה או אינה רוטה להשתור ביותר לא טרח אפילו לשאול אותה אם הא צליה גם תכנס לתר־השינה. היא נשארה יושבת על הכורסה רוצה או אינה רוצה להמשיך באכילת המרק עם שקריות הבצק החובות ומינה נשאה פתחה, והיא שמעה אותו מבמבם כינו לכין עצמו אותו נוסחות. אלא משר עלני עם שלבים המרק עם שקריות הבצק החובות ומינות השנה נשאה פתחה, והיא שמעה אותו מבמבם כינו לכין עצמו אותו נופדות, אלא משך אליו את צלחתה המלאה כרבר המובן מאליז ורוש אתה נינון פעה שהוא משט בנדיו, ולאחר מכן שמעה את קול חבטת נופו הגדול שד תומה כאותה מולדתולות שהוונה. עד תומה כאותם קול־קולות שהעבירו צמרמורת של בחילה כנבה. ולאוד מקותבנו על המוין תדש. נשימה נעצרה מפתר. הנה צפוי לה הרבר המכחיל נאלץ לפרוש מהדר־הייתור לתפילת מנחה ומערים בציבור יתר עם המוצמש המוויע ניותר מייה. הכול מצפים ממנה שתעשה עכשיו מה שאמה אמרה לה ולהסתפק לעת־עתה כיין ובפרוסות העונה הצרולות ובשתי צלותה הפוק רק אמן כאשר תלותה אליה למקווהיםהרה לקראת החופה: לשכב אפרקרן, שהערה לסרבו. בעיניו הבחלחלות ביידולות ובשתי צלותה הפוק לק אמן כאשר תלותה אליה למקווהיםהרה לקראת החופה: לשכב אפרקרן, שהערה לסרבו. שהערה לקרבו. בעיניו הבהלחלות ירוקות ובשתי צלוחת המקמיץ ששקנהש מתוחשה אלה למשק את רגליה. והכול כדי שאותו הר לסעודה ההגינית הרשנה לאחר תפילת הערבית, ועל פרצופו המלא הרשף של נשי מוע ומשיה יבתק את כתוליה ויוריע אותה כזרע של קיימא. בתראי, היתה משובה איזו הבשה של רחמות ששמינה על פרצופו המלא הרשף של נשי מוע ומשיה יבתק את כתוליה ויוריע אותה כזרע של קיימא. היתה משוכה איזו הבעה של רחמים עצמיים של רעבונו שלא בא על סיפוק. במהל עיני, זה לא יכאב לך. זה יהיה אפילו די נעים לך. בהתחלה זה יהיה אמנם קצח קשה, אכל לאחר מכן חדגישי טוב... כולן מרגישות ככה..." כן עבשיר הוא יושב לצדה בסבר פנים מודאב קמעה, נשל לתבות לו לילהלילה עד מוף ימי ולילותי ברגליים פשוקות... איך אוכל ההאמץ האריר של קיבועו לעבל כל אותו שפע של מזון שדחט לתוכה, הזן ומזה לה פעמים שלוש שנמשכה אליו עוד בהיותה כת המש"עשות: אהה מי גיהוק לגיהוק חזור אל הבמבת. הספריק שלכש לכבוד ודעונתו הגדיל והאין! כאותו מכוק ממישה בחים מביתה של אימא, וחיא היתה רואה אותו מן את ראשו נצורה מפחירה. ויצור מבחיל וווועתי זה יכטח אותה לילהילול! "המפפן פעמים רכות יומיים בעברו ברתוב מביתו אל הישיבה וחורה, ואני לא במשמני בשרו עד סוף ימית לפחד שאחות כחלומותיה, שפעידה מחדש מסדי שמאותי את הרומשו הומים בעברו ברתוב מביתו אל הישיבה וחורה לראיון לתתובתה. ניתוסף משתה מעם של בחילה שחתכה מדרות. ולני המות שמשו הממולל מוץ בולה מדרונים בעברו ליומציה. הם ידעו שלאחר

בה הינוה ביילה" נשמע לפתע קולו הרוגו מחרר חשינה. ענור מעט איציה מאיר, עור מעט... אני מרגישה שעור מעט יעכור לי בצוח שבאה לידך אל תתמיצנה, אל תחמיצנה.... חור ושר את המימרא ותלמודית בניבון הותונה שבמבם לפני כן.

און שר ואני... דרורדו בכוין שקיעתילב ווישת ואף לדם שותצו על עצמה על כדי דמעות בנרונה השווק חשה בצורך לרוץ בחינה של הדלת עצמה מבסנים, אך הוא לא בא לרפוק על הדלת. בתוך כך הגיעו לדלת דירתם. מווזה נדולה היתה שלה שניעה הגיע אליה של נתרתו ברמה, במין בשורה על תפילה עיומה המעה במשמה של המוח הזעירה שקבלני הבניין שבעו בה לפני שתקע את המעתה לאחר מכן משמת בנדיה בשקם, שלא להעיר אותו משנתו. המפתח בסדק המגעול, קירב את האבר להעיר אותו בשקם ביראת שמים (התללה היוצה את הצונית השארה אותם מתות לכתר יחדלים את קצוות שתי האצבעות שנגע במוחה. משפתו את הדלת החילים או משות ממפר לבד למימה תחילה נכנסת למימתה החושה שעמרה במרחם של האור בסלון, הוריד בתנועה המופה את הספודים האת הועמיבה ורץ בליעור לאר הבום. כיוון שהמשיר לנחור מחלה מלא השמורו משברה את השמוכה בעל ל- משפתו את הדומיבה ורץ כל עד אר הבוקר כיון שהמשך לנתור מקינה שלא יזעורי את השמיכה מעל מדי מול מילוד השה במינהאסלה לראשה מילוד שהמשך לנתור מתיועת תצוצרות משכה את השמיכה מעל לראשה תישוה לחידה אך לנתור שתרועת הצוצרות משכה את השמבולה שמא תעורד ויעבור למישתה אך הוא הלסים למתע נוזרותו וחיא נחרבה כלימולה נילות שעו אינבו למישתה לרוות הה נשאר שוכבן נושם בשימות שינה היות בנוכר היא מרשרת כך בין מחד לתעוות על שנדרמו לבסוף ונתעור אחרי את חילה הבושה כברכת אשרי צר, הוא שתיחבבת הוא בשארה יושבת במתמוס בשה אדוכה מושרה כך כין מחד לתעות עול שנודמה לבסוף הוזעה שמעה את לחלך הצוחל הבושה כברכת אשרי צר, היא נשארה יושבת במתמוס בהיד המים לתעוב ביידיה החישה לברש, שותה לפח שהרתיה המתרונן, הסתכל לרגע בה ובושובתה התשושה, סובב פמיו המערות שובבה או במים הוא נחפן לתפולת שוקרית בציבור בכית המרכש של המידי

מעניינות אותי. קראתי את שקספיר אלא מהז אשה, שלא כמו הגבר בעולם ארבעיחמש פעמים, אני מוצא יותר החררי, אינה לומדת. כשהיא עושה מה עניין במילה הכתובה. לא זקוק שעושה, היא מרגיזה לכל היותר את לאינטרפֿטציה של מישהו אחר. כנ"ל הרצאות. רוצה לדעת – הולך לספרייה בבית שלי, בנוחיות שלי. זה גם מוזיל את החיים. כך אין לי כמעט הוצאות. לכן גם הפרנסה ררשה ממני הרבה פחות מן המקובל. וכבר שנים יש לי זמן בומן כזה מספיקים הרבה מאר. זה הסור יותר מהותית." של ההספק שלי שמתכטא בלמעלה מעשרים ספרים. ולא פוזות מהמספר הזה כתבייד שלא פרסמתי ונמצאים במגרה.

אין דרך אחרת. אנשים חושכים, כאיזה קלות הבר־יוסף הזה שופך את המילים. אני כותב חמש גירסאות לפחות לכל משפט. מזיע. זה לא שאני מחפש את המילה הזאת או האחרת, אלא צכירת הייתי בתל אכיכ והתהוללתי." תמה מן השיבתה זה תהליך הכתיבה להתהוללות הזאת היתה התחלה

מתור תחושה. לא נמשכתי לשום דבר שיפריע. לי בעכורה. שמונהיעשרה שנה גרתי בצפת ולא עניין אותי אף פעם לקפוץ היה השידוך הראשון. אברך מפולפל לתל־אכיב לשוחח עם אנשים, אפילו עם שנחשב לשירוך טוב. היה כמובן עם סופרים. אין לי חשק. אין משהן, אן מישתו, שיהיה שווה עליה לאוטובוס. שער עם מטפחת עליונה ותחתונה. באו־ התמורה איננה מכסה את המאמץ. כשהייתי צעיר נמשכתי לכל ההילה מית עם האמונה. הזיק הראשון היה עם המדומה של התכורות, מה שקוראים ספר אחד שהתגלגל אליו כמקרה, שונה 'קליקות'. הייתי בשולי חבורת אלתרמן, מכל מה שקרא עד אז. ספר שנחשב בשוליים. הייתי שותה ומפטפט הרבה עם אלבסנרר פן. לא זוכר בזה קסם. לא של טורגנייב היה הספר החילוני הרא־ ראיתי טופר, שיש לו באמת משהו שון. הספרים האלה הכיאו עולם אחר, משלו, אשר יכול להרווית מכחינה קמם וההשתוקקות לעוד. בספריית "כני יצירתית מכל השיתות על ספרות.

בכלל, בעיני, כל הבעייה 😘 של איך בותבים, שכל הח-בורות מתעסקות בה, היא בעייה טפלה. כאילו האיך יכול לכוא במקום המה. מה זה, איך לכ־ תוב? זה כמו לשאול אדם איך לדבר, איך להסתכל, איך לחשוב. סופר אמת, כותב כפי שהוא מדבר, כפי שהוא רואה, כפי שהוא הושב. לכתוב כפי שרורשת באותה תקופה ככר חי חיים כפר אסכולה מסוימת זה בעיני, נאמר, כמו להתלבש לפי האופנה כרי למצוא חן. העולם מלא אנשי 'איך ומה'. זו תכונה אנושית בסיסית, גם בג'ונגל. בעולם הר־ תי למשל היא מתכטאת ב'איך מתפל-לים', כצורה. המה והאיך הם שני עול-מות נפררים. אני שייך לעולם ה'מה'. אם אני נפגש עם איש 'איך', אני מהר מאד

"אפיקורוס בעל כורחו" – גם זה מאבק בין 'אין' ו'מה' שמתחולל בקרבו של חרד ירושלמי – הוא רב מכר. זגם מזה ברייוסף לא מתרגש או מתלהב יו־ תר מדי. ספרו הכא "בשלוש דרכים", יצא לאור בקרונ (גם הוא בהוצאת "כתר"), ויש בו התלכטות רומה, הפעם אצל צעירה חרדית בתל־אכיב, המחשכה על שני הספרים מעלה השוואה בין רי שום לציור שמן. רווקא הספר החדש הוא דרישום. פתות עמוק או חודר, מאך ארו־ טי. התמוררות יותר שטוחה עם האמונה וקיום המצוות של כת למשפחת הרדים על פני חיי הרוח של ה"כולל" במאהר מים, מהכגדים השחורים הככרים, ספוגי שערים. הרבקות של הינרה ביילה ברת, בניגור לעקיכא יונגמן ה"אפיקורוס". היא לא רעיונית, וגם לא עניין של חיים

מאכר בו עניין."

אירוסית, והאירוטיקה משפיעה גם אב בגלל האיסורים והעטיפות והי עליה. חיא משתוקקת לזה. זה טבעי.

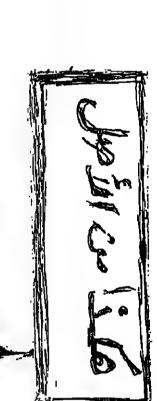
אכא ואת אמא. אכל כשראש ישיבה מתפקר לחלוטין, וכבר לא מסוגל אפילו להתפלל, זה הימור על כל החיים. אקרוז עם רולטה רוסית. התמודרות האשה בס־ פר החדש, בין החינוך החרדי שקיכלה לבין פיתויי החברה החילונית, היא יותר לשבת ולכתוב כמה שעות לפני הצהרים. אישית, יום יומית. אצל האפיקורום היא ב"שלוש דרכים" מתוארת בחורה פשוט מאר, ישכתי ועכדתי, בהתמרה.

כסביבה חילונית עם התנהגויות תל אביביות ריאליות מרוייקות. מאיפה הוא שואב את הידע המפורט כל כך על הה־ תנהגויות התל־אכיכיות? השאלה הזאת אולי מחמיאה לו. "אמת נכנית מרשמים, מהתנסות. אישה שאני מתאר היא סך הכל של הנשים שידעתי. עשר שנים

שלי. את המשפט הנכון אני בוחר רק לגמרי שונה. שורשיו אצל הרבי מסאט־ מר, והמשכם בירושלים קרוב למאה שעד רים בישיכת "שפת אמת" אצל הרכי מגור. ב־1931, הוא כן תשע עשרה וחצי. שטרימל והאשה, דבורה, כמובן גזוות תה תקופה גם התחילה המלחמה הפניי פסול: "תחכמוני" של אלחריזי. "ניר" ברית" הוא זוכר את הספרנית הג'ינגית עם הנמשים. היה לוקת את הספרים שנתנה לו כחיוך ומטתיר אותם מתחת לבגדים השחורים. כיום התפלפל והצטי־ ין אצל הרבי מגור ובלילה כלע ספרים של פילוסופים יוניים אפלטון סוקרטס. משוררים וסופרים עבריים, והשתלט על האנגלית. לכד. הכל מכל סוג. הצער הכא היה הרצון להתפרנס לכר. קנה מכונות כתיכה משומשות והתחיל לתק־

לים. הלך ער הסוף עם השאלות והעין לחיות את התשובות. ככר לא יכול היה להתפלל זגם לא עשה שקר עם עצמר. ממאה שערים עבר לגור בבית הבוכרים והרגיש יותר נוה. החליף נגדים, קיצר פאות, עישן בשבת. האשה שמרה על שלה. שבת, כשר. הכל. הוא חי כמו שהרגיש. כלי אמונה, אבל גם כלי הפגד גה בפרחסיה. ב־1939 ירד לתל אביב, המשפחה נשארה בירושלים. ביום היה מוכיר בתגועת המושכים כלילה תירגם ב"דבר". כבר היה לו בית שלו בתלי אביב. הסיפורים הראשונים שלו החלו להתפרסם. זאָת גם היתה תקופת ההתפר דפרות. הרבה סקס ואלכוהול. הוא קורא לזה שימחת עניים,

חריכר יתורגם המסלול לעלילות של "אהבת נפש", "אפיקורוס", ועכשיו גם ב"שלוש דרכים". הוא יוצא 🔻 מהתררים הצפופים של הכתים הירושל החום הזיעה והתשוקה, שהיא חזקה ויצי רית ואסורה. ברייוסף אומר שזו יצריות שמעבירה אנשים על דעתם, שמצמררת: את העור שמפעילה את הרמיון, אירוטיי בריווסף: - הגערה גדלה בסכיבה קה שמקבלת את החריפות שלה, את הי המשך בעמ) . . .

אובוה

המעצבת הצרפתיה הנודעת קוקו

שאנל. אבל גם השנה, בקיץ, רוחה

הפליסה, הסרט השחור לשיער אסוף,

מפלי הפנינים המלאכותיות – על כל

אלה חשבה קוקו עוד לפני חמישים

בנג רייגים מפוספסת שקוקו שאנל הביאת לאומנה – חוזרת שוב,

(עיצוב: רחל אלקלעי

ל"שש עשרה פלוט")

וארבעים שנה.

עדיין מסתוכבת בינינו. חצאית

רידיה קראו לה קוקו, העוברים המאהבים שלה היו כמה מהאנשים קראו לה מרמואזל", גם כשהיתה העשירים והמפורסמים של תקופתה כת שמונים. המוצר הכרמפורסם שלה נקרא ,שאנל 5" מפני שבתרה בנקבוק מספר חמש מסררת כשמים שהוצעו לה. כתבו עליה שלשה ספרים, מחזמר אחר (שנכשל) ועכשיו מרברים גם על סרט. היא נולדה כסוף המאה שעברה, בשם נבריאל שאנל, ומתה בינר אר 1971. אומרים שהיתה אשה קשה אבל היה לה הכשרון המופלא לדעת לא רק מה נשים רוצות ללבוש היום ומתר, אלא גם לפרות את החליפות שלה לוב־ אלא גם לעצב כגדים שחיים לנצת. כמו, שות לא רק העשירות והמפודסמות.

שאנליזם, נכון לקייץ 86, זה לא

מקרית. הבעלים של כית שאנל, מתאמר

ה.שאנליזם" ממשיך להחקיים וחד גנ שוב בקיץ זה, לא רק מפני שקארל ומה של שאנל.

הבגדים שלה היו כבר אז מבוססים

ולמרות שהיתה אשה קטנה, רוה ולא יפה הם העריצו אותה ואת פקתותה – וזו עזרה לה, לצאת נקיה מהאשמית, שהת-רועעה עם גרמנים כתקופת הכיכוש הנאצי. האמרות השנונות שלה היו למטר בערלשון בעסקראופנה, אבל הלשונות הרעות לחשו שמי שהמציא אותן, קיבל משכורת חדשית יפה משאנל. לאחר מר תה ממשיך ה.שאנליום לא רק לחיות,

חנות הכליכו הביריורקית ברניס" שהיא מקום מאד -IN' לקנות בגדים, פתחה לאמרונה כוסיק של שאנל שמ־ ציג, כמו פסל או צילום הסטורי, חלי-פת-שאנל בת עשרים שנה שלכשה שחקנית הקולנוע היפה, קתרין דנב. המלכה נור, רעייתו של המלך חוסיין. מופיעה בטלוויזיה הירדנית, בבגרים של כל מיני מעצבי־צמרת, אבל תמיד תמיד עם סרט שתור סטייל שאנל, על ה-קוקר שעל העורף. מסרוקת שהמציאה מדמור אל שאנל לפני תמישים שנה.

חליפות שאנל קטנות, סמל האופנה המ־ רוכעת והנצחיות. שאנליום זה כל הרכי רים היפים שנולויו בראש של קוקו לפני ארכעים, חמישים ושישים שנה. זו ללא ספק תופעה, לא רק הצלחה

צים מאר לשמור על המסורת. כשביקר תי שם לפני שנה, כדי לראות את תצר נת האוסנה העונתית, נראה הבנין ברוויב קמבן – כתם רחוב פאריסאי אפור, רחוק מהשרירות הזוררות שכח וותמקמו בתי-האופנה האחרים – דומה מאד למה שהיה כימיה של ה.מרמואול". בטלון אמנם התקינו זרקורים בתקרה, אבל הדוגמניות עריין יוצאות מוצד החלבשה שמובדל, במחיצות סיניות עתיקות, שקיבלה קוקו ממעריץ. בקומה העליונה. שם התגוררה שאנל, מצויים עכשיו משררים, אבל המודגות עם מעשדהעץ המפוסל המובילות לשם, עריין שם. לם-ני שנים ראיתי אותה יושבת על העליר נה צופה בתצוגת אופנה של עצמה. עכד שיו, כסוף התצונה, יורד קארל לגרפלר, המעצב הנוכחי של בית שאנל, ממעלה המדרגות, כדי להכק את הרוגמניות ולקבל את התשואות. מסודת סובה גם

לגרפלר חוא מעצב מוכשר, שהצליח לשמר את סגנון שאנל ולעשות אותו עכשווי. הכתפים הגדולות והמרופדות בכריות, הצאיות צרוה וקצרות עד שם־ עים סקסיים ומחשופים עמוקים, קוסמים גם לנערות שאף פעם לא שמעו את

על הקווים הטבעיים של גוף חטוב היצוי רות. היא שהמציאה את האימרה - אשה אינה יכולה להיות אף פעם רזה מדי", וכיסתה את הגוף בנגדים מסריג צמוד – אז זו היתה מהפכה. היום, משתלב המסד

שלה בכודעות העצמית של אנשים לגר פם ולבריאותם ולכן, הסריגים שלה נר-אים כמו חדשים. היא עצמה העדיפה לשכת בצל

השמשיה אכל על הדוגמניות של ציוותה להשתזף לנות חום שוקולד. ועור שווף, לפני חמישים שנה, היה רק לאכרים, לדי יינים, לאנשים שעכרו קשה באוויר הצת. לקת קצת זמן וגם ספורטאים הצטרפו לשוופים. שאנל העתיקה את הכגדים הספורטיביים והנוחים מהאנשים העוב׳ דים, את חולצות הטריקו בפסים כתר לים־לבנים מהדייגים וכן גם את כובעי הברט השובבים, שצירפה למכנסים כחר לים כהים ותצאיות מגוהצות בקפלים חרים, שבצרפתית קוראים להם פליסה. אני אוהבת אותן", אמרה, "מפני שהן מתנועעות לקצב ההליכה, הן נוחות וני

השתורה והצמודה של

שאנל מככבה גם בקיץ זה.

בפתורי הזהב שבים גם לבגדי הים. (עיצוב: לאחו גוטליב ל גוטקס") וחקשט במפל שושרות מניזים וורב לא צדיך להיות מיליונר. (צילום: צבוקו: עשות "ראש איווריאון")

וקות שאול אופנחיות שוב וגם נעימות לקיץ החם.

קוק שאנל המציאה את המושג או שחורה, עושים בגר חכם, שאסשר, השמלה הקטנה השתורה והצמידה אותו - ללבוש לנצח. כפתורי־והב, שהם קישוט לגוף, עם מחשוף נדיב, בגב. היא היתה חדש ורענן, מופיעים גם על בגדרים, על הראשונה, שהציגה עדיים גדולים ומלא־ שמלות קטנות שחווות, שאפשר למצוא כותיים, שרשראות זהב ופנינים, כמפל בכוטיקים וכמובן הסרט השחור על העו־ בבר על הצוואר. ברי להיות אלגנטית בף, כפתשיער משוך לאחור, בתטרוקת לא מוכרחים להוציא כטף רב" אמרה . שאנל, אצילית וקרירה.

שיות". שאנל אף פעם לא השתמשה שאנל - אכל צריך שכל". שאנל ירדה לרחוב בקיץ זה ונמצי בתחרה או באריגים עשיים" אחרים. אה לא אני – אמרה מרמואול – ואף פעם את כהישגייד, לא רק בפארים, גם אצל־ אינני עושה בגר שאינני יכולה ללכוש נו. כשרשראות זהב ופנינים בחולצות

שיחר עם מכנסים או חצאית צרה כחולה

43 HIDEDID

אומצת אנטריקוט ונספחים: טעם וקתר של בשר אמיתי (צילום: שמואל רחמנון

מדיטה ב"שיחת־העיר"

שלה בלות הסיווג של טיב המסעדות מצוי הפכה ל-שיחת היום" הרומנית וכך נשארה עד עצם ממוצעים, מניחים את הרעת. "שיחת-העיר" יושכת "רומנית-אירופאית", אבל מי שלא סובל איקרה ומת במקום טוב מעוד סיבה: סמוך לה מצוייה קונדיטוריה לפתוח את הארוחה שלו דווקא בחומום – יקבל. "לונדון" ואתה יכול לבקש מנת־קינות שאינה רשומו; בתפריט המסערה (כמו "פארפה", או עוגה, או קראיף), והמלצר של בשיחת העיר" יביא לך את מבוקשך מן פרוסות חתוכות־גם של להם לבן טרייטרי וצלחת עם השכנים. אם כא לך סיום כזה, אל תרגיש שלא בנות. זה מקובל מאוד בקרב סועדי הקבע של המסערה הזו.

לפני הרבה שנים ניצכה כאן מסערת העופות בגריל של הגיכור רפאל הלפרין. משנגמרו להלפרין העופות רכש את המקום יוסי ממסערת אנקרה בכרם התימנים ויחד עם חברו ישראל הגיש ניגובים, ניחוח טוב של חריכה. הוא עשוי מחציל קלור, שעבר ממולאים, משופרים וכיוצא באלה מאכלים המתאימים מהליך מעיכה תוך כרי הוספת שמן ומלח. זה הכל. ונה

ל מסערת כמו "שיחת־העיר" (רחוב כן יהורה המקום השם "אנקרה", נעלמו הניגובים ובעיקר המולאים, השולתנות כוסו במפות ובעריכה יפה, את בת במקום טוב, באמצע. רוצה לומר: המיקום מקום הטתינה תפשה האיקרה. "אנקרה" המזרחית -נמקום טוב", המחירים שהיא גובת היום הזה. כעליה אוהכים לכנות אותה

אנחנו קיבלנו כמנות ראשונות איקרה וסלאט חצילים. עוד לפני שהזמנו הגיעו לשולחן סלסלה עם כרוב ככוש־למחצה, מעורבב עם פיסות של "שאטה", המעניקות לסלאט חריפות פילפלית. האיקרת, עם המון כצל קצוץ כצר, כמה זיתים ורכע לימון, היתה מעולה. היא "סחבה" את הלחם הלבן הטרי משהו לא־נורמאלי. סלאט החצילים, בנוסה רומני, הריף לשם "אנקרה". יום אחר, לפני כמה שנים, נעלם מן היה אמיתי וטעים. משכנינו לשולחן טעמנו .דג מישהו סיפר לנו שהזולל הרומני האמיתי, כשהוא

ספניול" (נתח קרפיון קר ברוטב מתובלן), עדין בטעמיו, וכן רגל קרושה לגמרי לא רעה. ציון רומה – לגמרי לא רע – ניתן להעניק למרק הצ'ורנה, שאילו היינו רומנים ודאי היינו רוצים אותו קצת וצמץ יותר. הבעייה התחילה עם המנות העיקריות. המבחר

גדול, די מפתה, צריך לדעת על מה לוותר. אתה יכול להזמין כמה סוגים של אומצות: מוח בגריל, או מוח "פנה"; מומיצה (שקרי בקר), או החט שדרה"; כליות או מדיטה, שהוא הקבאב המובחק של סוג מסערה זה. וזה רק חלק מההיצע של בשיתתיהעיר". שולחננו הומין וקיבל כמה אומצות ומריטה. כל המנות היו עשויות היטב. הבשר מאיכות מעולה. הצלייה של האומצות היתה כדין – צלוי היטב מבחוץ, נא־למחצה ונוטף מבפנים. מן האומצות נהינו כמיותר מהאנטריסוט. הוא היח רך ושובלי השומן שבתוכו ובקצוותיו תוסיפו לו את אותו טעם .נסתר" של כשר אמיתי. המריטה אותו קבאב עבה־גלילים, היה משהד־משתו. אל תוותרו.

מת אומים על פי איכות המריטה הוא מהלים אם למקן נצוחה, או לשלם ולצאת. המדימה כאנתנו פמנו בה מן תמוג של עלהשאר במקום ולהמשיך". פווש צווע לעצמנו כאחר מן המעולים שאכלנו לשניוה - יחס נכון בין בשר הצוואר ובשר השותה שמרכיבים את תערובת הבשר: הרבה שום: מלים מומחם ולא רוצסים: והעיקר – עסיכי וריתני. משנח קינוח אתה יכול לקבל מום שוקולד, פחת בעונה וכיוצא כאלה. אנחנו, כאמיר, קיבלנו את

מש לששה המבנה עצמה ברוכנית". כיומין בדיכה

עת המנוסים והומנו את שלנו מן הקוגריטוריה מצובה - פארעה שוקולד וקראיף. שניהם מחומיים סבים ועשוים היטב. המחירים כ-שיחת־העיר" סבירים בחלש צרותה ממוצעת לזוג, כולל כירה. תעלה ל-45 שקל. אם תתעקשו להזמין אומצת־פילה, הכחיר יקשץ. זם תמתפקו כמוג כשרים זול יותר (כמו השישת המחיד יהיה אף פתוח מזה.

רומני אמיתי

ין כמו הקבב הרומני. כדאי לנסות את המתכון שקיבלנו גם בבית.

קבב רומני

2 ק"ג כשר טחון (רצוי שיהיה קצת שמן); 2 כפות שום נועוך; 20 נרם מלח; 25 גרם סודה לשתיה, כפית פלפל שחור: כפית תבלין לקבב;

לשים את הבשר בקערה רחבה. ממיסים את המלח והסודה בכוס מים ויוצקים על הבשר. מוסיפים את תשום, הפלפל ותכלין הקבב. מערבבים היטב את כל התערובת עד שהיא הופכת לגוש אחד. מכניסים למקרר לכשעה ואחר כך צרים כדורי קבב עגולים או ארוכים וצולים.

בימי הקוע אולי לא רוצים לאכול צ'ורבה רומנית, אבל את המתכון הזה כדאי לשמור - מוסיפים את המלח, הלימון ואבקת המרק.

תחומרים:

חצי ק"ג בשר למרק;

עלי סלארי

ראש סלארי:

;ראש שורש

דבע כוס אורז;

ומעט אבקת מרק עוף.

ז בצל;

2 גמבה;

3 גורים בגודל בינוני;

עגבניה גדולה ואדומה:

6 כוסות מים;

מרסקים מחצית כמות הגזר בפומפיה דקה. שמים מעט שמן בסיר בגודל ביווני ומטגנים מעט את הגזר המגורר. מוסיפים את המים והבשר החתוך ומבשלים עד שמתרכך. מוסיפים חצי מכמות הסלארי והשורש המגוררים. חותכים לקוביות את כל הידקות הנותרים ומוסיפים למרק. לקראת סוף הבישול

מעט מיץ לימון או מי כרוב חמוץ, מלח

בשנת 1980 החלו מהנדסי רנו לתכנן מכונית שתחסות בהצלחה עם ב.מ.וו. מסדרת 500. אודי 100 ו-וולבו מסדרת 700. בתחילת 1985 הוצוה "דמו 25" לקהל הרחב ובסוף אותה השנה כבר תפשה בערפת את המוקום הראשון במכירות למבוניות בעלות נפח כונוע מעל 1800 סנו"ק. טכנילוניות עתיייות יושמו ביצור מכונית מנהדים מפוארת עם ביצועים של מכונית מרוץ.

ביצועים מדהימים

מנוע 2165 סמייק עם הזרקה "GTX 25 מנוע אלקטרונית המפתח 123 כיים לבלימה, המכונית מויער למהירות של 195 קנו"ש וצריכת הדלק שלה היא 15.8 ק"מ לליטר (במהירות 90 קמ"ש). רנו 25 מצטיינת בנוחות ובבטיחות מיו בית: מערכת המתלים ומערכת הבילימה ב"רנו 25" יון מהמחקדנוות ביוותר בעולם

אינה והנהיגה ביירנו 25יי הניעו שימים חדשים תודות לשכלולים אין ספור: וצבמרכז לווז השעונים מתריע על כל תקלה פשרית ומעדכת קולית ממוחשכת מודיעה על לות בקול אנושי. את הטמפר כוורה במכונית

דלתות המכונית נפתחות ע"י שלט דחוק ואת מערכת הטטריאו בעלת ששת הרמקולים אפשר לכיון ישירות ממוט ההגה, ללא צורך להסיר את הידיים מההגה בזמן הנהיגה.

האחורי נהנים ממזוג אויר המוזרם אליהם ישירות.

אפשר לכוון במדויק וגם היושבים במושב

הבחירה הטבעית שלך

"רנו 25" בהחלט אינה מכונית לכל אחד. זוהי מכונית יוקרה, מכונית יקרה לאנשים שרוצים את המקטימום.

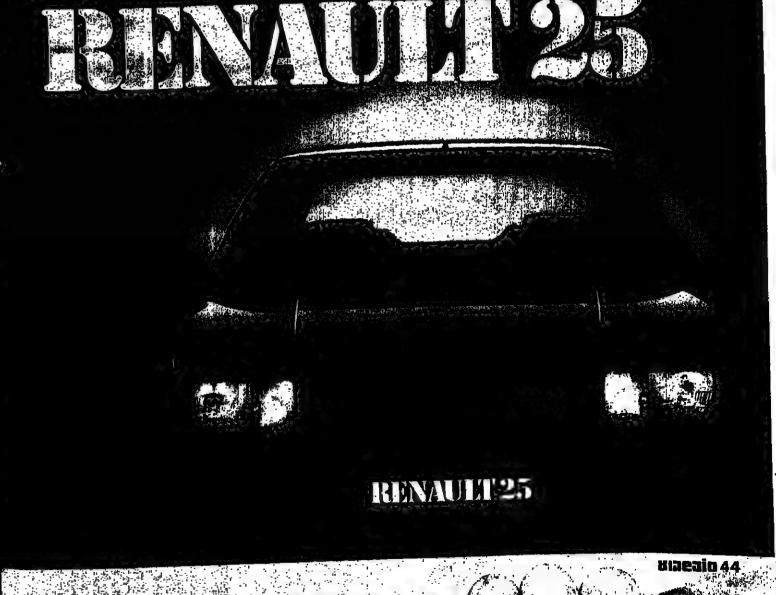
ירנו 25יי נותנת לרם אותו

כל מכונית אחרת היא פשרה. בואו לראות את מרנו 25% באולם התצוגה של בני משה קרסו, דחי ריבל 20 ת'א. טל. 627111

המחיר החל מ-61,822 ש״ח כולל מע״מ

45 **BIDEDID**

משהו:

פרשת השב"כ בקיצור: מישהו שיקר מישהו שמותר לשקר, ובסוף התברר שזו האמת שהוסתרה ממי שהיה צריך לדעת לשקר. כל זה נאמר בשין קוף ריש, כמובן.

שיחה ועוד אחד

00

זה טוב - זה **אסם**

TONTI STOTION INTO

DOWN STORMS DOWN

RIPA DAY

הלפן הוא מכשיר רב ברכה שניועד דשיחה יון **שניאנשים. ככה המציאו אותו. זה די ניועלה** כל פד פני אנשים מרברים.

רא נקא שהרבה פעמים יש שלישי. לאלן תיאור לצורך ביאור: איש אחר, דווקא נחמר נגיה, מדבר בטלפון עם, נגיד, עם כיתקין

צלחות מרק לקליטת טלוויזיה מרוסיה. וס מרגרים. עכשיו, אשתו של האיש הנחביד ישנת מולו, ועוקבת בכל שתי עיניה אחר מוצא קישותיו. היא איננה שומעת את התשוכות, אלאוק אם בעלה חוזר עיל הרברים כנוסח: "עם ארות של שנה. עם צבע נגד שריפה. עם מיקרו אַפְעמיקה סיסטם להכהרת השירורים." וכן

והנה, הריני להכטיחכם שביאט מתוך פא פקים היא תאמר, לפני תום 60 השניות וואשונות של השיחה: בתשאל אותו אם זה קולט מאת ארצות־הכרית?".

נפעל, ההתערבות איננה כה מפורטת, כי לשהאום השני עסוק בריבור בטלפון, כל מה שאהה יכול זה רק לנסות להשחיל שאלת ונוייה קצרה. לכן במציאות זה הולך בסידרת משמים קצרים מאור, בתכיפות של פעימת

אפאל אם זה קולט אמריקה."

הכעל, שנראה פחות נחמר מרגע לרגע לא

הא לא יכול לדון עם אשתו בעניין, משום

אשתו את הדרישה מעל ומעכר לדברים היוצאים מן הטלפון, ואחרי עוד שניות מעט עוד פעם:

המשוחה שמהערכים לו בשיחה.

המתערב העדין:

הוא אומר את רברו בלחש, לפעמים בלי קול

הכותערב הכותב:

הוא זה שמחפש, בקריזה, פיסת נייר, וכותב עליה: "תקבע איתו מחר בשש." ורוחף אותה אל מול פני המשוחח כטלפון, שבריוק שומע אתת האיש כצד השני אומר שהוא יכול בכל שעה, פרט למחר בשש, שאז אימו החולה עוברת ניתוח קיסרי.

המתערב המנפנף:

המשרחה המתעלמ:

סיכומים לעצמה, וכאה לשלולית וכתבה על מתק לצפררע: "אתמול החלטתי שאני לא אוחכת אותך יותר, ווה בורא עבום, אבל נוכא

אחרי עור כמה ימים היא שוב באה וושמה

כאן יש לגו הוראה תוך־שיחתית מורכבת

למרי, שבתגובה לה המזכירה צריכה להקשיב

בכל אחת משתי אוזגיה בנפרד, לעבור עם כל

אחת מאונות מוחה בנפרד, ולרכר עם כל שפה

במקום זאת היא מהכחבת בעיניה, שומכת

ספל קפה שעומר על השולחן, ואומרת אוי

סליחה, ופורצת כככי, ומתפטרת, ויוצאת בריצה

מן הבניין לרחוב, ונדרסת על ידי סמייטריילר.

ככקשה, אמא לשני ילדים שככה גומרת את

מוכירה קצת יותר מנוסה וקשוחה תאמר: "רק

רגע", תכסה את הפומית של חפומית של

הטלפון ותפנה אל בוסה לאמור: "תגיד לי בדיוק

מה אתה רוצה, בחייר" הוא יגיר לה, זה לא

עצוב."

משפתותיה כנפרר.

החיים שלה.

יעור.

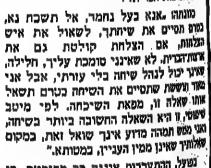
מול עיני הצפרדע את החצהרה חבאה אתמול כל הלילה הרגשתי כטוח שאני לא אותר יותר.

-תברר אם אפשר ליקלוט אמריקה," ממשיכה הטלפון. אבל מזכירות כאלו מאופייגות

נעצור כאן, בהשאירנו את כני הזוג במצכ שכטיח ייגמר רע, ונעכור לתמונה אחרת: משרד. הכוס, שהוא אדם היכול להרשות לעצמו להיות טרוד, מבקט מעוזרתו לצלצל לחנות מכשירייהכתיכה ולתת להם על הראש, מדוע לא הכיאו את ההומנה של הציור המשרדי להכוקר כפי שהובטח. יד ימינו מצלצלת, ונותנת על הראש. אחריכך היא מתחילה לשמוע הסברים והתנצלויות מן הצד השני של השפופר.

תשאל אותו אם אמריקה זה קולטי.".

אכל היא שומעת עוד משהו. "תגידי להם שאודי הבטיח לי אישית." אומר לה הבוס לתוך השיחה. "עם מי את מרכרת? תגידי שואת פעם אחרונה שאנחנו קונים שם. את יודעת מה, שישלחו רק את המעטפות הגדולות לפחות."

מנה לשיחה טרנס־אטלנטית, ככה:

יהשלט גם אמריקהז" יוו קולט אמריקה:"

"מק עם אמריקהו מה עם אמריקהו".

אאל או השאלה המכוקשת. הוא גם לא עונה להציבת: לאמור: "יסירתי, אינגי יכול, לצערי, לשאל בשלב זה של השיחה את שאלתך."

מחא מקשיב למתקין הצלחות, שבדיוק מספר לו ביוחו על דביל אחר שהתעקש לקלוט כאשור של רוסיה את אמריקה, וכמה שלא לת לו שהאנטנה לא קולטת אמריקה לא לוה

פינת השלולית

לחתי לאחר החליטה הנסיכה החלטה, ויצאה לאחי לצמרים: אתמול כלילה החלטתי שאני לא אהנת אתך יותר. וכאמת לא חלמתי עליך,

אורי עוד כמה ימים חיא סיכמה שוב

בתחלופה גבוהה של מקומות העכודה שלהן.

אין רשימה זו יכולה להציע פתרון כל שהוא למצכ. רק הצבענו על מוקד לעצכנות דורגו. למען מעט סדר מדעי נסווג את טיפוסי המתערבים בשיחות, ואת טיפוסי התנהגות

בכלל, אלא בתנועות שפתיים גרולות כלכר, מה שמקשה עוד יותר. כי המשוחח בטלפון צריך כמקרה זה גם לקרוא שפתיים, וגם להאזין לטלפון, וגם לדכר. שריפת פיוז במוח מובטחת.

הוא מתערב ומנפנף גם יחר.

משוחה זה מפסיק מיד את השיחה כשמתערכים לו. הוא שואל: "מה רצית בכקשה?", ופונה אל האיש של אנטנות הצלחת ואומר: "אשתי כאן לידי, והיא מתעקשת לברו אם זה קולט גם אמריקה." חייו של המשוחת המפסיק יהיו מרים בקרוב. איך שהוא סוגר את הטלפון, אשתו תסתער עליו: "למה אמרת אשתי רוצה לרעת, מה אתה רוצה, שיחשבו שאני מתערבת לך כשיחות. לא רוצה יותר בכלל אנטנה צלחת. שלא תומין אותו, שמעת. אני נורא מתכיישת עכשיו."

והו האיש אשר כשמתערבים לו בשיחה הוא משתדל לא לפגוש את מבטי ונפנופי המתערכ. הוא גם קובר את ראשו בין זרועותיו, כדי לרמוז שהוא איננו רוצה שישיאו לו עצות. לעיתים הוא קם ויוצא עם הטלפון מן החרר, מן הבית, מן השכונה או מן העיר לנצה

הוא איש שמצא את הפטנט המכטיח אושר. כל מה שמוריעים לו בזמן חשיחה הוא מקבל בהינהון מלא נכונות והתמסרות. הוא כמוכן לא מוכירה עוד יותר מנוסה תושיט לו את מבצע כלום ולא שואל כלום.

אבל בטוף היא חתמה פתאום: באהכה

ווהר הרבר הגהרר, שאין לו כל תחליף על יגרות השלולית מלה איננה מלה, החלטה איננה החלטת ואתה איננו אתה

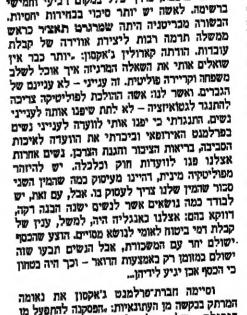

גם כביסה וגם פוליטיקה

נקודה המשותפת בין מינה אנסלמי, חברת הפרלמנט האיטלקי (לשעבר שרת הבריאות), קארולין ג׳אקטון חברת הפרלמנט האירופי, אלדה פוצי, לשעבר ראש עירית פלרמו שנלחמה נמרצות כמאפיה וכיום היא חכרת מועצת העיר, איווט רודי, לשעכר השרה לענייני נשים בממשלת צרפת, ומריה לואיזה קאסאנאמאניני, סגנית נשיא הפרלמנט האירופאי – היא שכולן נטלו חלק בדיון, בישיבת הפתיחה של קונגרס העתונאיות לענייני בית ומשפחה (A.I.J.P.F) שנערך באחרונה במילאנו. הנושא היה: מה יכולות נשים לעשות לשינוי הפוליטיקה – כמציאות האירופאית?

יותר משהשיבה הסוללה הכברה של הנשים הללו, נשים ש.הגיעו רחוק", על השאלה שהציבו בפני עצמן – הן חזרו ושאלו כיצד ניתן להגביר את הכות והאפשרויות של נשים להימצא במקומות הכרעה, במוקדי כוח, במרכזי החלטה פוליטיים. שהרי רק כך ניתן בכלל לדבר על כוח פוליטי המשותף לנשים וגברים. המסקנות היו כמעט מוכנות מאליהן: יש לעודר את המודעות של נשים לגבי כוחן. עד כה הקירום הפוליטי הוא איטי אך הוא בכל זאת קיים תודות ללחץ שמופעל מצד ארגוני נשים. אם ישנה פאסימיות בקרב נשים כיחס לכוחן הפוליטי – הרי היא מוצדקת, אך יש מקום לאופטימיות כשל המצכ בנורווגיה שם 8 מתוך 14 השרות בממשלה הן נשים ובידיהן ניתנו המשררים הלאימסורתיים הנמסרים

המספר הממוצע של הנשים בפרלמנטים במדינות אירופה הוא כ־9 אחוזים. כאנגליה המצב פתטי, כך הגדירה אותו קארולין ג'אקסון, חברת פרלמנט אירופה

ברנמרק – 25.7% נשים

- אם אנחגו אכן רוצות לשטת את הפוליטיקה.

עלינו לעשות מאמצים ולהיכנם לפוליטיקה". על כך

הזרו מרבית הדוכרות. אף אחת לא התעלמה מן

המכשול העיקרי בררכה של האשה אל הפוליטיקה:

אי־היכולת, הכמעט מוחלטת, כשילוב חיי משפחה עם

חיי פרלמנט. הן גם הצביעו על שיטת הבחירות

המקומיות – המכשילה את סיכויי הבחירת של האשה,

בהיותה מוצבת, כדרך כלל במקום רכיעי וחמישי

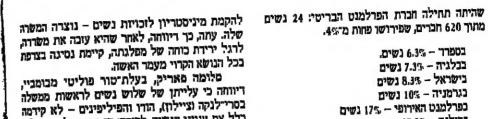
המרתק בכקשה מן העתונאיות: ₀הפסקנה להתפעל מן היכולת שלנו לטפל בריומנית בכביסה ובווסטמינסטר... על מנת לשלב בהצלחה משפחה ופוליטיקה צריך בראש וראשונה מזל בכחירת ברזוג העוזר לך. זה הכל".

איווט רודי, השרה־לשעבר לענייני נשים כצרפת, העניקה אשראי לעתונות הנשים על שכוכות תביעתן

מימין: קארולין ג'אקטון מבו יטניה: לטפל בכביסה ובווסטמינסטר, טינה אנטלמי, לשעבה שרת הבריאות בממשלת איטליה: להימצא במוקדי החלטה.

Hipegio 48

בנושאי נשים. (מה שמזכיר לא במעט את גולדה אות כילאגי, עתונאית מעיתון נשים הונורי, רווחה על 25% נשים בפרלמנט ההונגרי, על סגן ראש הממשלה שהיא רופאה צעירה. אך הרגישה: "המספרים חשובים – אך חשובים יותר הכישורים והמנטאליות שהנשים מביאות עמן לתפקיד".

כלל את ענייני הנשים. להיפך: הן במכוון לא מטפלות

לנושא ה,שריון", שהוא נושא שתוק למדי כוויכות הפוליטי בישראל, היתה ערנה בדיוני הקונגרס. נשים קבעו כי השריון הינו בושה למעמר האשה - אבל מאחר והכוח הפוליטי הנוכחי הוא בושה", מוטב לבלוע את הגלולה המרה ולהנהיג שריון נשים כבחירות.

גילתה השרה־לשעבר רודי:-השריון עזר לי בבחירות האחרונות כאשר נאבקתי על זכותי להשאר ברשימה וכאשר היתה כוונה לסלק מן הרשימה מספר נשים. יש לנו עתה 21 נשים כפרלמנט – ואני ביניהן, כנלל השריון. איז זו תרופת פלא אבל אל לנו לוותר

עם תום הקונגרס שאלתי עמיתות מאירופה ומישראל אם יש כתכניתן לרווח על הדיונים והתשובות היו מתחמקות. "תכיני, השיבו, קיימת מין עייפות מן הנושאים הפמיניסטים הללו. עור פעם

Mirk ツグ

פנטרארד החתול, וכך כרת ברית עם בוני".

הנעלם הגדול

האשית הסתיו נעלם. כאכיב תזר. הור מעלתו. מיסטר ק. או כפי שכנייהבית קוראים לו ,-קושקוש", חתול מוצק. שחור כלילה. רעי מת־שיער כשל אריה, זנג טעיר כשיבולת ושלה ותול זכר, תוקפן, שהטריף את דעתן של וחלות השכונה, יילל מתחת להלונות עד שהשכנים מקם נחמת ועם לרצחו נפש. חתול שאימץ לעצמו או נניהמשפחה, פשוט משום שחורף אחר, פצוע. פתה דם, רטוב מנשם, מטונף משלולית דביקה, זחל ת מל המדרגות עד למרומי הבנין ורבץ, אין־אונים, ל השמה אצל דלת הפנטהאוו.

כך החל הרומאן עם החתול שזכה לשם ישקש". גליה אמרה שאם הוא כחר מכל הכחים לווצא את נשמתו דווקא במרומי הבית המשוחף. שון לולחם, הרבר מטיל חובה מוסרית עמוקה על עיהנית לראוג לו. אורי, סגראה לו כאילו הבית מתפלא עד אפס מקום כחיות, לא יכול היה לעמור פני תישק הזה. בוני הכלכ, קיבל את החתול לאחר שווף פעולה פורה ביניהם, החתול היה מפיל מעל האים במטבח את הכשר שנליה פרסה ובוני, תעולמן, אכל רק מהצלחת או מהרצפה). וכך יכלו

הרתול והכלב לאכול. את התעלול הוה למך -קישקום אחרי שכמה פעמים, כאשר ניטה לאכול ניעל הסיס סבמטבח, נכח לעכרו "בוני" בזעם, שומר בקנאות על כל המזון המונח למעלה, מעל להיסגירגליו ועל פי פיסתו הכלבית אין הוא שייך לו. על הרצפה זה כבר עניין אחר. את הטריק הזה תפס

סנה תמימה גר החתול כבית ופתאום נעלם. לגליה היה חסר המשחק שבין החתול והכלב. צלחת הפלסטיק הירוקה עמדה מיותמת ובכלל, גליה לא יכלה להיפרד, כדברי אורי, מחפצים, אנשים וחיות שהתקברה אליהם. ניר אהב את פראותו של החתול, האגרסיוויות שלו. גליה אמרה שניר וקושקוש דומים זה לזה. שניהם מייללים מתחת לחלונותיהן של גערות וכופגים את נחת דרועם של השכנים. שניהם נמצאים באותה תקופה שכה מרץ הנעורים והפראות מחפים על נסיון חיים ותכונה. בקיצור – שניהם זכרים.

רינה ארבה את פרוותו של קושקוש. ארבה לשבת כול הטלוויזיה עם החתול בחיקה. "שמתם לב עד כמה הפרווה של קושקוש הרבה יותר נעימה מהפרווה של כוני? תענוג ללטף אותו־.

אורי מצא את עצמו מצפה לחתול. הוא לא ידע מרוע. בעצם, הוא לא סכל את החתול אכל, במרוצת הומן, התענגי על הידירות אתו. הנהמות הרכות שלו, צפרניו הנאחזות ככד המכנסיים כאשר היה קופץ לחיקו. הדרך שבה היה נכנס לחדר העבודה, מטפס על שולחן הכתיבה, ועם חוטמו, הודף את ידו הכותכת של

אורי כאומר: "תשמע, מספיק עם השטויות האלה, אתה

לא רואה שהניע הומן לשחקו" דיברו עליו בבית כדרך שמרברים על גבר שעוב את כיתו. אמרו שראו אותו בחצר ממול, אמרו שהוא מצא חתולה לבנה, הגרה בשכונה רחוקה, ולמענה הוא חצה ארבעה רחובות סואנים ועכשיו הוא חי שם בנעימים. רינה טענה שילדים חטפו אותו לאחר שלא יכלו לעמוד בפני הקסם החתולי הרך שלו. אולי קציצות־הכשר של גליה לא מצאו־חן בעיניו. אולי השכנה כבית האחר, הצליחה להכין מסעמים שערבו לחיכו והוא, בדרכו החתולית, הבוגדנית, נטש את

משפחה צפוי בקרוב. בדאי להחליף דיעות ולחד

ביע רגשות.

הזה. כמו ילד שעזב את הבית. ילד שאהבו אותו ושוכ אין אתה יכול להגן עליו. הכלב בוני הבין, שברגעים ערינים כאלה הוא מושך אליו את כל הזעם של בני־המשפחה. כמו ילר מפונק, ילד־בית שמיטתו תמיד מוצעת, שארותתו מותכנת, שתמיר אוהבים ומלטפים אותו, וכרגע מסויים, כאשר מציכים אותו מול הילר שעוב את הבית, הילר המופקר לחטרי־הרחוב, הוא חש עצמו מפונק, בזוי, דווקא משום שמעולם לא היה מעו לברוח, משום שלא היה מסוגל להתקיים כמלחמת הקיום האכזרים שבחוץ אפילו יום אחר, במקום ש-קושקוש" עומד בו ככר חצי שנה. ואו התגגב החשר – אולי איזה מכונית ררסה

חיפשו אותו בכל החצרות. ואו, כאשר ככר כמעט

מצולק מקרבות. פצוע. שונה במקצת מהחתול שנעלם לפני חצי שנה. למשל, השערות הלכנות שצמחו סכיב שתי אוזניו, ועמדו כניגור מוזר לפרוותו השחורה, נעלמו. גם השיער הלכן שהתחיל לפשוט כגבו, כמו נמרט במרוצת חצי השנה. ונכו המפואר היה

הפנטהאוז וממתין שיפתחו לו ויכינו את הארוחה שאהכ: חכיתה, נקניק, גכינה, עצמות.

שובו של קושקוש היה לגבי גליה כמו תשובה לשאלות רבות. היתה לה תחושה שבריחתו של החתולמסמלת את ראשית התפוררותו של הבית. כמו שאמרה בעצב לאורי: "תחילה הלך 'קושקוש', אור־כך ניר, הסטודנט, יברח ובסוף נישאר לבר".

אולי לא הייתי בטרר, שאלה עצמה מה קרה שלא הצלחתי. אבל כמו שאמר ד"ר שיינר, רופא־החיות המטפל בבוגי: -חתול זכר אוהב חופש, ויש תקופות ארוכות שהוא בעלם כדי לנסות ולהוכיח את גברותו".

של התתול החזירו אותו. "אני ידעתי תמיר שהוא יחזור – הסביר ניר גם אני חשבתי כמה פעמים להסתלק, כמוהו, אבל..."

הכי טוכ בעולם". .

ואז קרה משהו שהווטרינר צריך היה אתרכך

איך אמר רופא החיות: "אתם הייתם צריכים חתול כפיצוי, כדי להוכיח לעצמכם שאתם רצויים, שאי־אפשר לעזוב אתכם. והחתולה האומללה הואח, חשה את הרעב הזה באינסטינקט החייתי שלה"... ליפות ממשום רחוק, לא רצוי לרבך יותר מדי עילויות בתחום הביתי. ביקור הקשון לקרובי שים אלה וש אנשים שישושו לחעט ולרוביץ

לונג בדעמבר עד פו בינואר)

ליווד את הזמן ואת המקום תוכונים בקשר צמויים לכם ימים מהנים השבוע, תואיל ותדגש ליווני בדר הזמן ואת המקום תוכונים בקשר צמויים לכם ימים מהנים השבוע, תואיל ותדגש לקות ארורה. אתם נוטים להחמשט על יותר חוא על רומנטיקה ועל פעילוות לשעות המנאי. מי שמורה. אתם נוטים להחמשט על יותר שיים מוטב להתמקד במטרה אחת. אם אל תאמינו להבטחות תנותנות במסגרת אירוע שיילות החברתית שיקקת, אל תשתפן אח" חברתי, עכשיו גם תוכלו לחשלים דברים לא גמו" שניוויי כסמים.

הורוסקופ תחזית לשבוע שבין 11.7 ל-17.7

> טדטון (21 ביוני עד 22 ביולי) וח לומן לנצל במלואן את הנאות הקוא את בדאו לא להכרון הפרוות בלתי והירות. חשבוע תחים לכם משימת מיוחדת לבצע. או שתצטוכו לעזור לחבר. קוויה ומכירה של מוליין והחלטות ביתיות מילי מכי

ארירה (23 ביולו ער 22 באונוסט) נטו לא להגוים השבוע בחחום התוצאות בוועב לחושים את חולת באמצינות האישיות שול להיות שתשובו להחדועע עם דקות מתעבר. הלק מבני המול עסוקים בפרוויקט וצייות לוויים שוב לחבחיה עמדות

(באונוטט עד 22 בטפטמבר) דלי (20 בינואר עד 18 במכְרואר) מתמת בראי לבלוח את תזמן בחברת ידידים. אל וזצערכו להימנע מכובוזים חשבוע, וענייני השק־ מח לעצמכם לחיסחף על נלים רומנעיים: אחם עות דורשים בריקה מדוקדקת. אל התפחו למכיי לולם לתבטיח והכטחות שלא תוכלו לקיים. מוי וות מוולות. יתכן מאוד שחבר יבקש מכם טובת אן לאפוע דערו נוספת לפני שרובשים דברימרו עכשיו – כדאי לעזור. זונות ייחנו מכילויים רציני־ (לום (גג כספטמבר עד 22 באוקטרבר) בשם אלו מועב למעול מאחורי חקלעים לחשנת (פו בפברואר עד 20 במארס) אינים אתם מדחימים בימים אלח את חשובבים אתכם מירות נתחם הקרוירה. לא כדאי להתדברב בקר בחתלחבותכם חרבה. אמשר לכלות יפח בלי לחיי זו לויענים לפני שתם תוכחו מעבר לכל ספק. ות רגשניים מדי, פרוייקט חקשור לעבודה יעסיק ה מן שב לחדבים מינורים בהחכתבות ולביצוע אתכם חרבה. היוחרו מפני מכניות חשקעה מפו" לקדב נגן באוקטובר ער וג בנוכמבר) לא לחצרה לחברים בפעילות משותפת, אולם השבוע אתם נוטים לחיות דשלניים בענייני ברי: ימ לחוום לחברים בפעילות משותפת, אולם טלח (וג במארט ער פון באטריק)

לשח (נו בעובמבר עד וג ברצמבר)

רים. ונים אותם נוטים לחמריו בימים אלה, אך הדגש עכשיו הוא על קניות ועל מעילויות בבית. ראומים (21 במאי עד 20 ביוני) שנים לכם בילווים (עימים בוברה. רקנו את השאינות בתחום הקריירת והניתו בגדן שת שותות שתמוות על פני דיונים רציונים. בלפי שעת רעיונות מרחיקי לכת, שיחד עם מישרו לה לקור שוביות על פני דיונים רציניים. כפי שאת רשינונו את התבנות ותציג את המצב כמן. משורה בריקות נוספות לפני מחלטות בענוד. קרוב משלק את אי התבנות ותציג את המצב כמן.

בני־הבית שהצילו אותו, שהחזירו לו את חייו והלך אחרי סיר הכשר. ברגעים עצוכים, כאשר בחוץ נשכה רוח קרה

וטיפות המים הצליפו כשוטים לחים, שאלו עצמם כני הבית איך קושקוש יכול להסתדר במזג האוויר הנורא

אותו וגופתו מונחת אי־שם.

נואשו ממנו. חזר.

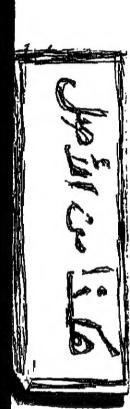
רינה גילתה אותו על הדשא, מתחת לכית המשותף. היא נחה כשקט, כיום אכיב נאה, על השמיכה, מתכוננת בעננים המזיוים את צמרות הכתים, כמו היו אלה צמרות עצים כרוח. ואז ניגש אליה קושקוש. הוא יילל ברכות. היא צרחה משמחה. כאשר כיקשה לחבק אותו נמלט. אחריכך ירדה גליה והכיא לו אוכל. סירב לעלות לבית. במרוצת הומן למד שוב לטפס את כל 12 הקומות המוליכות לפנטהאוז, וכאשר אחר השכנים היה פותח את דלת הזכוכית של חדר־הכניסה, ככר היה ממתין, כמו קליע שחור, חסר־טבלנות, מזנק על פני המררגות, שורט את דלת

איש מכני־הבית לא הטיל ספק בכך שרק געגועיו

כל אחר מכני־הבית כדרכו היה גאה כאשר התתול הזכר, התוקפן שלהם, חזר מנדוריו. זה היה אישור סופי לרבריה של רינה .הכית שלנו זה חכית

להבחיר אותו לבני המשפחה. לא חיה ספק שהחתול ברח מהבית כדי לנדור לכן, נדהמו בני־הכית כאשר יום אחר, זה היה בעצם בוקר המים, טרם שחר, כשהציפרים ממלאות את החלל בשירתו. שמעו ציוץ מוזר. במרפסת, בפינתו של קושקוש, אצל הארגו שלו, מצאו אותו יושב, מוקף בחמישה גורי חתולים...

49 Bipesia

נזור. מלא ושלח עוד היום

• היון הנחה מכחיר העדון כחבויות.

חלוש חתימה

..מעריב לנוער", ת.ד. 20020. תל־אביב

בו כונוי חדש

ם חידוש מנוי קיים

לכ' מחלקת הנונויים.

אם תפעל מיד, תהנה מהיתרונות הבאים

• השבועון יביע לביתר בדואר מרי שבוע. ללא כל תשלום נוסף.

על ידי חשלום כראש, אחה מוכטה פעל ייתיכחירים צפוייה ככשר השנת.
 ומעל לכלו פרס אישי 10 הגדולים של מעריב לנוער

הריני מעביר לכם ציק המתאת דואר על סך 58 שקל כדמו מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער" כולל ארוזה ודמי משלות הפרס לביתי, (המתיר כולל מע"מ)

שי אישי לכל מנוי לא למכירת!

10

הגדולים

חתום למענם על שבועון הנוער הישראלי.

• אתה תתן בידם עתון חינוכי. מרתק ומומלץ. • חם יזכו בפרס אישי מדליק וישתתפו בחגרלח של 30 פרסים

יקרי ערד.

• וכל אלח – בחנחה ממשית של 15%.

בין כל החותמים על מעריב־לנוער" יוגרלו 30, שמחשב AMSTRAD מחשב •

CPC 2 מערכות סטריאו

משוכללות "קנווד" – מגבר שני רמקולים.

י ל שעונו־קיר "סייקו". ● 6 שעוני־יד "סייקו". ם 15 מחשבי־כיס "טושיבה".

אולם הפרס העיקרי יגיע לכיתך מדי שבוע: השבועון הנפוץ ביותר בישראל

לאי אתר מהפלווים, רוכם פקודים מיובאים מההיוי. אין מושנ סבמקום הוה היה פעם מיושב שירמי לו ינאות פיני. הם מכירים אותו בתור "כיכב כיני כביו שכתוב בשלט הגדול באבגלית שהוצב עד הבביש. אים חאים, היכראלים הרכז מכל". אזניר כך ניחניד פוראים. בתי המושב המוכרים כליכך, דווהא נראים תמימים ובלתי פגועים. האלה בתי הגידונב , אנהנו מתקשים, גרבר לא נהרט כאון:

כן, אלה הבתים, אבל לקחו את הדלתות, את מלונות, אפילו את רודי השמים לקרו. הכל.

אם לא מתבוננים עליהם בקרוב, נרכיה שזה אותו משב כדיוק. אותן שורות הבתים, יבאריות הרשא, המקלטים. דלחות העץ של הנייקלניים. ניהפוררות. ממלא לא צריך אותן. ניראה יפה. בוסיקה ערבית ממתלסלת מאחר הבתים בשורה השלישית. נינשים. מכשת בסטאוויםי מקהיר התעוררה ניהישינה לציליליו **אר ורירטייפ גרול. היא שברה את הבית, כמו שאר** הַניפסים, במחיר של שלושיניאות לירות ניצריות לסנוע, ששווין במאתיים עשרים דולר. הבסף הולך

לקשת הממשלה המתפעלת את המקום. הגן הגדול במשפחה נשוי לנערה ברניניה. הוא לונש גלבייה לבנה, והיא שמלה כהולה הסרת יונירות אקושיות. לערבית שלה ענה גרמנית בבדה. .פה טוב מאור, סוב מאוד", הוא אוכיר וביתיישב על כסא הקם לנשתח הבית. הוא רווקא זוכר שהיה למקום עבר ישאלי, אבל לא יותר. "עכשיו, אחרי השוזרור אפשר למא לפה לכלות." הכל פשוט. הנערה הגרמניה משיכת, רק מחייכת, היא לא יודעת אנגלית, האם ושדיה, שמתרגשת מנוכחותם של האורהים מישראל. סציעה לעשות סיור מודרך בבית הנופים. ישראל פתלגלת נפיה בחדווה, יחד עם השמות וונירדפים של כנין ומאראת. כמה נחות יש לה, וכמה חוסר נוחות יש לנו. תחשה מוזרה תוקפת בשנכנסים לתוך הבית. משלת שצרים שהציבה מיטות זוגיות וריהוט בסיסי ניקי בחרים, לא טרחה למחות מעל הקירות את הסימנים הדהויים של התמונות שהורירו הדיירים היפתאליים לפני הפינוי. ביציאה מהכית אנחנו תוהים

אם המוחות נותרו. לא. אותו מכקשים לעצור בחצר ארר. המלווים שלנו לא מבינים מה יש לראות שם. אין טעם אפייו לגסות לוסניו להם שאם עומדים בשקט ומחרכזים, אפשר לשוע את הצעקות ההן. של אז. המצויים כנו כ־חצר"

ספר ליקדי הכפרים בסכיכה, ומירפאה. חבורת צעירים עומדת בפתה הבית. אנחנו אומרים "שלום" והם מהייכים היוך עגה ואומרים "שלום־שלום". אכל בשניהקרבת הבורת הפקידים המצרית שמאחורינו. ההיוכים נכחקים. לא כריא להתלהב מהכובשים לשעבר. לפתע הם שוכחים גם לדבר עברית. אני מבקבת מהמלווה המצרי שיאשר להם לשותה איתנו בעברית. הפקוד מאשר, לא כשמחה. רק צעיד אחר, ניופה שכו, הלובש רובון כתול למרות התום, חוזר

min. All the little

לעברית. הסאר לא לוקחים צ'אנסים. ביתגענע ליכראלני אני שואלת אותו בשקט, והוא מגיב רק בהיוד הענק הזה, ומכנים יריים לתוך תמעיל. אני עבדתי בישראל הרבה זמן", הוא אומר, - אבל הכול בסור. כאמת. אני שכחתי קצת את העברית שלי". הוא צוחק, -תראו איך הכל חוזר, יוצא מהפת."

אתה זוכר כה היה פה בפינוי? בטח", הוא אומר, נכטה", אכל פה נגמרות לו הטלים, בעברית. במל שפה.

דרך אל עצמונה עובוים בשטחים חקלאיים. חזות עופות פרטית, מטעי אפרסקים, שרות במיה. ובכל זאת חסר הירוק בעיניים. באליערים דיבר המושל בשבחה של . החקלאות כאזור. ירק באזור רפיח יש לנו מאתיים וארבעים אלף דונם של שויפים ועגבניות, ובכלל הירקות והפירות של סיני ידועים ככל מצריים," הוא אמר. -החקלאות כליכך מצליחה, ועכשיו אנחנו מייצאים לאזורים אחרים כמדינה. כן, יכול להיות שלמדנו מכם משהו." את השרות שלימרו אותו לא זכינו לראות.

עצמונה נקברה חחת הדיונות. מבנה בטון שמשרקר מהשנומה מעלה זכרונות אצל הצלם שעשה כאן ימים ולילות. "זה קיר בית הכנסת שלא גמרו לבנות", הוא אוניר. כולנו מסתכילים על הקיד שאמור להיות ציון מקום לארון הקודש. הישוב עלה על הדיונות שישה חודשים לאחר חתימת הסכמי קמפרריוויד. "שלום אכזכ", קראו לאחת התנועות שהקימו אותו. חבל שהשלומיאכזבניקים האלה לא מסיירים כאן עכשיו, תחת ליווי של שמונה פקירים מצרים המשקיעים כגו אנרגייה עצומה של הסכרה, כדי לשכנע שכל הכנייה והפריחה המחודשת לא נועדו

אלא למחות את סימני שרשראות טנקים.

ועכשיו הם כליכה מניש, ניתן לצפות כרצועת הוף הים היפהפיה ובשדרות הדקלים. מר כוראיים הממונה על הרווחה עור מסביר שיש כאן תכניות להקים כפר נופש גוסף, אבל אגחנו כבר נעצרים בתחנת הדלק של דיקלה, משקיפים על השכונה החרשה של שייח' זואייד הנקראת "גן הערן". עשרות בניינים חדשים. מאות יחידות דיור. בכניסה מתחו שלט בד ענק ועליו כתבו: "סיני – החופש, ההתפתחות, העתיד".

המלווים מתגאים: "מוכארך היה כאן כאפריל. הוא חגך את המקום. שיכונים, כתי ספר חדשים ואפילו מגרש כדורגל."

הכביש אל חוף הים של דיקלה גוכל כשכונת "גן העדן". הוא מלא מהמורות. בשוליים שלט של משרר הפנים המצרי המזהיר גם בעברית: "גישה ותצלום אטורים". כבר מרחוק ניתן לראות את הגבעה עם סלע הגרניט הענק שהוקם כמצבה לזכר עסרת אנשי חיל האוויר הישראלי שנהרגו בתאונת מסוק שהיה בקרבת מקום ב־1971. מסיילים מצריים עולים אל מצבת הזיכרון הישראלית, בוהים בשמות החיילים החרוצים בסלע בשפה העברית. גם זה אתר תיירות.

אני עולה למעלה. האחראי על הסינמה והטלוויזיה ממהר בעקבותי. יש משהו מרגש באופן שבו אב מצרי מעמיד שם את שתי בנותיו כפוזת צילום מתחת לפסוק מיחזקאל "ואפרוש כנעי עלייך".

אני מאוד מצטער שהם נהרגו", הוא מתנצל... למטה על החוף עוד כפר נופש. פחות יוקרתי אכל לא פחות פופולארי. משפחה עורכת פיקניק, אשה בוורוד עם ווק־מאן בוסטת בחול. בדוכנים מציעים לתיירים ממתקים ושני סוגים של שמפו – אחר בריח תות ואחר בריח תפוחי עץ. שלווה מטכיב וריח ים. גם אופטימיות לא חסרה שם.

ישראלים באים לפעמים? אני שואלה את בעיל הדוכן עם בקבוקי השמפו הריחני. ."לא", הוא אוניר, "אבל הם עוד יגיעו".

אתה רוצה שיבואוז "למה לאז", הוא צוחק, "אני כבר מכיר אותם

"תזכרי טוב", אומר לי מוחמד כוראיים, "שהסיסמה שלנו היא 'סיני – החופש, ההתפתחות, העתיד.' ואתם הלא חשכתם שאחרי שתיכו הכי פה

מיכל קפרא

מה לפסותי, אומר בריוסף כשי בים, ווויפים כשי הואל אחדים לעומת הוא אם יהיה לו יותר קל להיות לבה רק מיותר של להיות לבה רק מיותר מותר מתורי מתחיל לתפוס לו את הוווית זו שאלה של רגעים אחדים לעומת הוא אם יהיה לו יותר קל להיות לבה רק בחים. כמו שידע בעצמו. כמו שחי חוכר כנלל הצורך להרחים ולהתגוגן. היום, דיין לא מצאתי שום רבר אוניברסלי מתוך ההתפקרות שלי, הוא אומר שהמין וצח מתנה נדולה, שאסור להחברא אותה. ציך ליהנות ממנה. בוצר הישיבה לשע" כי עונע בנושא מהורית האטוריה המהנה של אדם שאיכד את אמונתו.

פלוש שנים הוא חי חיים בפולים, פוד לאנד את הכל וחי בהסוואה, בקר שלו נסיפוריו, אפילו מהבקיאות בפרי שם פלקחים מהזיכרון הי פים כו אפילו געגועים.

אשה נכנסת לחדר בחיוך. זאת

מהנה או מושך יותר מהארוטיקה: בעיני יש לזה דרגת חשיבות לא פחותה מכל

מום ולפעמים בשהארוטיקה קצת חוקה המתנות של החיים. אני עור לא פנשתי אשליות שאם אישה אתרת או גבר אחר ביולוגי טבעי מי שלא לומד, מת." לה היא שואלת

עיסוק בפילוסופיה או פוליטיקה או בכל דתי, צלצל אלי הביתה והתחגן שאכתוב דכר אחר. אני לא יכול לזלזל במתנה הואת. אני כשר ודם מכחינת ראיית החיד שמעתי את הועקה כתוך האקצנט של ים. לא איכפת לי מה שיגידו, אני לא העברית התרדית. דווקא קיבלתי הרבה קיים בשבילי. אני לילדי גתתי חופש

אני לא כותב פורנונרפיה. פורנו כמה זמן אנחנו יחר אביבות וחור אוני אומר אוני אומר שהצעיר הוה יהרוס את עצמו, אני יכול של אומר אני הרביעית ברפיה היא תאור הרברים כדי לעורר את שואל. כבר שמונה עשרה שנה היא אומר הרביעית ברפיה היא תאור הרברים כדי לעורר את שואל. שאל הא אמרת השתי. אני הרביעית גרפיה היא תאור הרברים כדי לעורך את שואל. כבר שמונו עשו ו שורים לכל היותר להגיד לו. לא מאמין שאפר הו של הולצה של הולצה שו הצוואר החשם, ארוטיקה, כפי שאני מבין אותה, רת, נו, הרבה ומן, הוא מויי את הגרנדה שר לתפו עולם. מאמין יותר שהרברים דון של התלצה היא הצוואר החשק. ארוטיקה, כפי שאני מבין אותה, רת. נו, הרבה ומן, הוא מוין אונים בין עולם. מאמין יותר שהרכרים או היא להכיך בתכונה האנושית הואת, בתנופה חדשה אולי בכל זאת יש משה. שר לתקן עולם. מאמין יותר שהרכרים את השומה של המשונה שכוראת היא להכיך בתכונה האנושית הואת, בתנופה מרשיביות יש להם באים לידי תיקון על ידי שכר זעונש או המיוטות של הראשונה שקוראת היא להכיך בתכונה האנושית הואת, בתנופה חדשה, אולי בבל זאוג ש משווו. באים לידי תיקון על ידי שכר זעונש. מלם ולפעמים רשונים שלו לפני אפילו היא חייתית, ולראות כה את אחת ... אנשים פתגרשים מנאיכיות. יש להם באים לידי מישל לומך, מת."

השמאלית של הפה, והעיניים הירוקות שנים. אין הכרל כשאין לאדם יומרות, ופנים, שם, הוא אומר, כמאה שערים, המלוחלחות נראות קצת יותר מבריקות כשלא רוצים להניע לפרפקציוניזם ול" ארם אחר. אני מאמין כחופש אישי. אף שישים ציים לישים אתם הצדים, דכאה שערים, המיוחלתות בראות קצת יותר מבו קות בשנה האתם הצדים אתם הצדים, דים לא הטלתי דעתי לא על ילדי ולא בכלל השבה דים בריך פעם לא הטלתי דעתי לא על ילדי ולא בכלל השבה דים ותר חזקים רווקא בתשובה הזאת, בנה לעשות שער האמין שאפשר לשנות דברים. אדם צריך להכיר במגבלותיו." ב"אהבת נפש" כתב על ההומוסק"

סואליות בחברה החרדית. "מישהו, אדם על הכעיה. הקול שלו נתן לי את הפוש. נפליקה כל מאד לנפת כניסיון האישי או כל רעת קהל אחרת. לא משפיע עלי. בה, היא קראה את כולם". צחק, גם אביר. מימי לא שאלתי את ילדי אם הכינו או לנבד שלו נטיפוריו שחרל. בה הנו שעורים, הנקודה היא לכנד שינידו מה שרוצים. זאת כושה להיות בה מחייכת, שימוס אביבה. המון כוח - לא הכינו שעורים, הנקודה היא לכנד וחום בעיניים מעורב בקצת ציניות או - את החופש האישי של הוולת. הוא עצמו

> לה היא שארום כשהארוטיקה קצת חוקה המתנות של החיים. אני עור לא פנשתי אשליות שאה המתנות שלהם והכל יהיה ביו שאלה: "לא יותר מידי סקט בן ארם שהרבר הזה לא חשוב לו או יפתרו כל הבעוות שלהם והכל יהיה יחשות שאלה: "לא יותר מידי סקט בן ארם שהרבר הזה לא חשוב לו או איכפת לו. אנתנו בסך הכל אנשים קסר " טוב. אשליות חקנה מירה היחידו שאדם

.מה לעסותו", אומר ברייוסף כשד נים, חולפים כמו תולעים. בינינו לבינם יכול להעמיד כאשר רע לו עם בז זוגו זה. ולא לחשוב אם יהיה לו יותר טוב עם על נכדי. אין לי מה שנקרא דעות מקוב־ לות. אין. אין. אין. אני רק אומר שאדם צריך לעשות.

מה שהכי טוב בשכילו. צרכיו הממשיים ולא המדומים. אני לא רואה את עצמי ישלם או יקבל את הגמול. אם אני אראה כמה זמן אנחנו יחר אכיבה? הוא בחור צעיר שלוקה סמים ואגי יורע

בילי מוסקונה־לרמו

51 81202010

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

תוספת היוקר תועלה ב־600 פרוטה

בנקורה אתת בתודש יוני והוער על כך יחתם כפגישה שתתקיים מד על 356 נכודות. כיוון שבחרשים הקורמים תררות לבין ב"כ בעלי התעשיה.

קשה להכגס בימים אלה לאותם

מים כררך הרוצים לצאת, השלי-

יצאו ברכבת

טלטולי דרך וסבל נגרמו

לנוסעים ירושלמיים שיצאו את־

מול אחר הצהרים כרככת לחיפה.

מנשוא ורכים נאלצו לנסוע כעד

מירה, ביניהם נשים עם תינוקות.

הרככת יצאה אמנם כשעה הקבר

עה כ-16 ו-41 דקות, אך כשבאה

ללנד לא המשיכה בדרכה, החום

כות למעלה משעתיים וגם או

הגיעו רק עד ראש העיו. מכחק

מה אחרי התחנה היו נאלצים לרי

רת ללכת ברגל ושוב לחכות.

שלמית. באמצע עמדו כמה

קרונות משא אשר ירדו מן הפי

כאיתור של כ-ג שעות, זמן

קצר לפני חצות, הגיעה הרכבת

לחיפה. כשעה מאוחרת זו חיכה

לנוסעים רק אוטובוס אחד ולכן

החליטו רובם למרות השעה המ-

אוחרת, לעלות ברגל אל הדרי

דרוש מכונאי עצמאי

לתיקון אומומובילים רק בעל שקווע למדוה ואמונה ישנה עם המלצות למוסך אמעית

רשת גו, רחוב הפכריל ד פים הוירהטרון

viaeaio 52

סים ותסמו את הרוך.

עים מחיפה עבדו לרכבת הירר . כל הכנסה צדרית.

הצפיפות ברכבת היתה קשה

מירושלים

אחה"צ

בחצות

עלה האינדקס ב-6 נקורות הרי העליה ב-5 נקדות תחייב כסעיף דמי דירה והלכשה.

שערי הארץ גובר מיום ליום. נים לסכול ויהי מה.

נראה כי למרות המכשולים שלי מתאשרות כ-75 אחוו מהכקשות

לירידת האינדקס גרמה הור־ בסיכום שלושת החדשים האחרו - רת מחירי הירקות ותפותי אדמה, נים עלה האינרקס ב-5 נקודות. אולם משך החודש חלה עליה

המוגשות, אך הדרך להשגת הי־

תריהיציאה הפכה לנתיב יסורים

ארוך ומיגע. קבלת תעודת־מסע

מיום הגשת הבקשה לוקחת כש-

כועיים, השגת היתריהיציאה עד

ביקורת על

עירית פ"ת

לחדשיים יותר.

העלאה של תוספת יוקר בשיעור הירידה בתודש יוני היא יריי

צו הקפאת מלאי הבעליים כא לייצרנים כהפתעה גמורה. כמשך השבועות האחרונים

הגעליים בקשר לַקביעת מחירים

בקיר.

מערובעי או"ם שלא הורצו ל"

מבסרף ל-משלחת השלום" הראשונה, מוענים, כי חקומוניסטים

מגלהו להערים על הארים עיי בך

מהביאו למנישה של אווצל עתומים משלהם וכך וכר בחדרון

מעסולתי חשוב, בעור שעתונה

מים על תמנישה מסקורות הצבא

מים על תמנישה מסקורות הצבא

בלר,

גים יודעי דבר בפרים. ההכרוה תימסר כעת וכעונה אחת כשלוש הבירות וע"י שלש

מפקרות הכיבוש בבון. ההכרוה תהיה כנראה הקמת תקציב עירית פ"ח שהוגש נציגויות דיפלומאטיות של גרמ־ ע"י סגן ראש העיר מר פ. ריביש ניה כארצות המערב. הכרוה זו גם נתקבל אמש כביקורת קשה ע"י תחזיר את הזכויות לנציגים גרמ־ האופוןיציה. ה"ה י. ספיר וי. זהבי ניים באוצות חוץ אשר ער כה

הגיבו בפיוחר על משכורות חברי נחשבו ל-נתיני אויב". איטליה ומקסיקו הקדימו את שלושת הגדולים ותודיעו על מי־ 2400 ל"י לשנה ושלושת סגניו ום מצב המלחמה עם גרמניה עוד יקבלו 2000 ל"י כל אחר, אשת-בשבת ואילו דרום אפריקה תמי סר היו הוצאות ההנהלה 2500 ים את מצב המלחמה עם גרמניה ללי. מר ז. יואלי (מפא"י) מסביר, לרכבת שבאה מחישה. אותה רכי שהמשכורות נקבעו בשיעור זה בת קיבלה את הנוסעום, והנוסי משום שלראש העיר וסגנין אין

הודעה התקמידו הגמנטיה העברית בתונקיי לוקרואל ובנון שפתר ב-1841 מים אומרו ב-1841 בחוק ז-19 תלמון, עומוסים שבאנת ז-19 ביום 22.02 נוטלהון בהפטר

ככנין חרש, במקום חיפת והמרכזי ביותר באחות הר חכרמי, בית מנו אותר דכינית. כל הרוצים להפכש להתקשר בכתב לפי הבתובת ו סובה אנמן. מהאים גם לעסק. . לפנות כלי מתחכים : טרכום קימה רהוב חורב או חר הכרטל -- אמיוה

כידינו אליעור כרנר ומשפחתו ברכות מול מוב לושואי חבת שור ה שם בחדל

משפחת מופל

אינרקם יוקר המחיה ירד של 600 פרוטה בערך. ההסכם רה ראשונה במשך השנה האחרור .713 בין נציגי הוועד הפועל של ההס-נעליים ימכרו

עונת היציאה ההמונית הגיעה

התנהל מו"מ בין נציגי משרד זרם המבקשים לצאת את מו הללו עם המצב הקיים ומוכ־ המסחר והתעשיה ובאי כוח יצרני כ-120 איש ליום מגישים כי־ לנעליים. המו"מ הופסק לפתע שני בניינים שכרחוב אילת ובקד מיס אלה בקשות להיתרי־יציאה והופיע הצו על הקפאת מחיר צה רחוב אלנבי, שבהם מסררים במשרדים המחוזיים כתל־אביב חנעליים והנהגת סירורי שיווק כלכד. מנהל המשרד המתוזי, מר לפי רשיונות קניה. כים מתפתלים בחדרי המדרנות. א. זילברברג, אמר כי בדרך כלל

המערב מסיים היום מצב המלחמה עם

בריטנית,ארצות הברית וצרמת עומרות לחבריו עוד הי-ום על סיום מצב המלחמה עם גרמניה - מוריע ברויטר" מחו־

העתונאי המערכי היחיר שברי רף ברגע השתרון לפעולחות של או"ם היה צלם משבע. אחת התוצאות המיידיות של

סכפוך עם חבנוורו: כינתיים פרץ פכטוך בין העי ונות והגנורה כל רוע הפני שת אתמול, בעוד שמקדת הצר בא הכנינה כמא מעמים כי פר מתג היא בשמח החפרי תרבוקה מכל ע"ר הברגתי של הקילומל קיניי, כי האורב מחויק בעיר, התנוור הצבצי העריע כי לא ירשה למרסם את הביותר של המעולל מתר הקילונל קיניי, אילם כמון קרו.
במים איים ישים לב יבעו לי במים איים שהם לב יבעו לי איטור זה של הצוורת המשימי שלבצה בכתבת החילה הפותו אה דעה הקול ביום למעוד העיי זורה את האיצור ביטורה העיי זורה את האיצור ביטורה על מקילוכל ביום.

היום אחה"צ ותקיום טקם של תלאביב על שכון של 700 רונאם, ליד שמך המוצרוה: לירי קון (כמורה תליאבינו, האדמה לפארק זה נרכשה ברוכה עיר העיריה עוד לפני קום המרינת בהמשך לשטח זה יינטע המארק הלאימר על 1700 דוגאט,

מאליק ואבן לא לחצו ידים דנו על הקמת ולא הצדיעו...

מאת נתן פולומיצקי טומר ,אמושייפן פרס" מנגנון הקציך שעמד בראש ,משלחת שלום הראשונה שבאה במנע עם משקיפים

תקצינים הקיפוניספי ס מצו פרוץ כי הסלחמת בקוריאה, הבריז כי הסגישה של אתמול "הצליחה במאה אתור. אולם נציג אתר של כעלות תברית ציין כי חייו הכרח להתגבר על כצה חילוטי דעות שנתגלו בסגיונת ראשונה

יעוד שנוצאו כטניותן השינה נו הוא אך רצו, כי בשלכים מסוימים התעורר כלכר תחשש הביעם למבישה הבורלית לא לחבר קציגי ארים את יריתם של קציני האויכ ואף לא תאריעו במניתם, המ גם מירבר להתבך במניתם, המ גם מירבר להתבך בחדשה יבור מיר בור להתבר בחדשה יבור או המודעו מיר בחדשה יבור מיר או המודעו מיר בחדשה יבור או המודעו מיר בחדשה יבור מיר או המודעו מיר מדקה" ובבירה שוצצעה צל־ יה הקרבונים כם. המשלחת של קציני אר"ם חבר נה אתמול לקיפוע בשבי החלרי קיפטרים שנחתו ללא כל חקלה. הנוסחצמי לראות, כי חם מזורי

ים" — תעיר אחד הפיוסינו. מפקרת המחנה משמיני ביינה שעחה את קיסונג כ-שטח חפי קר", אולם הקולונל אנדרחם קינה מהיל התעופה האבריקני הרדים. כי העיר נמצאה בידי ושויב. צולם קיניי תומיף, כי הוא לא ראת ריבונים בחלים של האויב

ואלה

רוביו וגוסםי מישפיי שרקגות פורים

מובה עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים. ברביקון כיך המלך על שפת

> המחיר ליום: 26 דולר (לא כולל מע"בו)

הבריכה, בליווי זמר.

בקוריאה חפגישה כין אבא אכן ויעקב מאליק אתמול עוררה עניין רב לאחר שהיא מחורה את הצער הראשון לברר בשי-חת ישירה עם המשלחת חרו-פית כאוים את המצב לאשורו יומיים לפני התחלת השיחות דמוקדמות בעניין המסקת האש וכן את הצעדים הראשונים

> אבא אכן היה הנציג הלא" קומוניסטי הראשון שהצליה לחפגש עם יעקב מאליק ולשו-וזרו ארנו גם על קוריאה מאז חבר עודה שערך מאליק לחברי מוער צת תבטחון בוואלדורף

לקראת המויים לשביתת נשק

סיפומי ורציני, כן זג, בעל כית מסחר יווע מפושר ומניסט ממד רפה ראקינה, נקונין להכיר בחר רה צועי, בת טובים עד גיל. 25.

יק ישה והיננית ובפלח אמונים נאה בחשבון. פליח להיות אינם

ליננטית, ובינה, 'כעלת ידיעית כלליות רחבית ודתית פתוד הכרת מלאה, גא למנות עם פר"

שים מלאים ומפורטים ל.מעריבי

אכשוריה לפני שבוע. אבא אבן נמגש לשידות גם עם טריגוה לי ועם פראנסים לאקוסט, נציג צרסת באוים ואחיים אישר את היריעות כי נערכות תכניות להכמת ועדת משקיפים נישראליים בקוריאת שתבלול נציגים של שבדית, דודי

> המשרתים בעתודות

כל מי שמשרת מעתודות כנילואים וכבל כוואוצר תכורינה סד של 650 מרושה לכל וום של שורות, בניבוי 220 מרושת דבוי. בלכלת. כך קובעת הצעת תוק שרות מילואים (תגמולין) שרובי שה אמש על ירי הממשלה לכני

כל עתוראי יקבל למי הצעה החלה בטיעת מין וו משעבידו הגמול להעשוני מול יהיה לגבי רווק 30 אתון משכר עכורתו הרגיל, לגני נשוי בלי ילרים למטה מנול 18 65 אחרו משכר עבורתן ולגבי נשוי עם ילרים למטה מניל 18 - 80 אחוו ממשכורתו. מסכומים אלה יגוכו 650 מרוטח לכל יום שיי שולמו מאוצה ומרינוה

לילה ויום + ארוחת בוקר שלון הולידיי טבריה מעדון לילה מפואר עם חנוית בידור, שעשועונים חבניות לכל הגילים.

לולה וביעי חינם! (מיא'-ה')

המבצע עד 31.8.86

פרטים והזמנות: .067-21901-2-3

המאחב

: המאהב – מארגריט דיראס (הופיע)

ג אלני - ניקולאס ג'ייג' (הופיע)

. נינה ורחשי לב - ג'יין אוסטן

אמשרות רכישה

ב"3 תשלומים.

ו שיינוס מיוחד לחותמים:

הנחה של 35% על ספרי

ספרית מעריב במשך כל

3 קפרים חינם לפי בחירה!

פרס מיוחד לחותמים החודש!

חה על ספרה החדש של

מצעד האיוולת

המחיר הקטלוגי – 33. ש"ח.

ברברה טוכמן

3. וגע ברוח - אנדרה ברינק

40% הנחה

מהמחיר.

אני ולתוח! יש לי "בלש באוזן". תסכיתי מתח על קלטות "הד ארצי"

המלצות השבוע 🗷 המלצות השבוע 🗷 המלצות השבוע

12 ספרים חדשים ממיטב הספרות בכריכה קשה – בהצעה מיוחדת

9. חטירוריסטית הטובה – דורים לסינג

10. רוזי, קרובת משפחתי – ג'ראלד דארל

11. כלולות/ הקיץ – אלבר קאמי

יום־מלחמה – טטרייבר/ קונטקה

נוה גבעות חיוור – קוואו אישיגורו

ש סימור זמנים עברו – ארים פאקיווס

ש על הגבעה השמורה – ברוס צ'טווין

ם מלאך האור – ג'ויס קרול־אוטס

מספר המעשיות – אלן סיליטו

צלבי העץ – רולאן דורו'לס

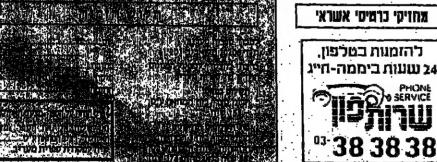
12. בתו ואביה – יורם קניוק

הספרים שיופיעו השנה (חמחיר חקטלוגי חכולל 260 ש"ח)

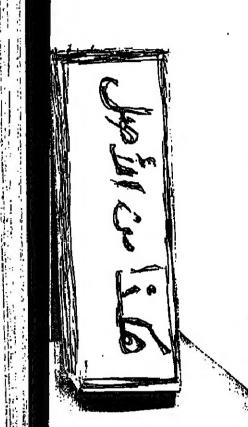
- 5. ליידי ל' רומן גארי
- 6. לנגד עיניים מערביות ג'וזף קונרד 7. יום אחד בחיים - מאנליו ארגטה
- 8. נקודת ההיפוך -- ג'ויס קרול אוטס
- שי־פרס לרוותמים * דשימה זו תקפה עד גמר המלאי. בחר/י שלושה ספרים. הספרים יישלחו חיום לביתר. ש טירת מאלוויל – רובר מרל
 - ש בליאמי גי דה־מופאסאן ו האיש שלנו בהאוואנה – גרהם גרין ב האספן – ג'ון פאולט
 - הוידויים של נט טרנר ויליאם סטיירון
- אנשי הנייר ~ ויליאם גולדינג
 - ש חסוכן חחשאי ג'וזף קונרד

וו תניקל – ג'ון גארדנר ב מון גארדנר

להזמנות בטלפון, 24 שעות ביממה-חייג PIDAI SERVICE

כולל טיסה הלוך ושוב

ב משלולי שיול בארה"ב ט 29 יופו מוזוף אל דווף, קנדרו ומקשיקו

חמתיר: \$2399 (כולל טיסות) בחיציאה: 10.8 10.8 יום באויה"ב ותוואי

כל המחירים: לפני החנחה למטיילים ותיקים ● ביצוע: -אברתורט".

והמחיר: 2595 \$ (כולל טיסות) ם היציאה: 10.6

10 ימים במארים ולונדון המחיר (בולל טיסות) 805 דולר – לפני התנחה למטיילים ותיקים מיציאה: 11.8; 11.8. ביצוע הטיולים: "אברתורס" בע"מ

.19.8 ;12.8 ;22.7

מתנה מיוחדת לבנים ובנות החוגנים השנת בר∕בת מצווה: הפלגה תיום (בחא עם החודים המשלמים מחיר רגיל)

המסלול: איטליה, שוויץ, צרפת ואנגליה 🗆 המחיר (כולל טיסות):

1,290 דולר – לפני ההנחה למטיילים ותיקים ם תאריכי יציאה:

מ"או לוו' דיווען פֿז (\$ 10 בּינטינט פֿפּנינט פֿפּנינט (מַ 290596) פֿוויאו הוו' הבנקים כּ (\$ 290596)

מועדון מנויירי מעדיב

חופשיט אמיתי באניה -סיטי אוף רודוס" -- חגיגה של חופשה על הים ובחופי איטליה, יוגוסלביה, תורכיה ויוון • 3 ארוחות ביום • אוכל כשו • מיזוג אוויר ושירותים צמודים בכל התאים • שפע תכניות בידור ותרבות עשירות.

אמנים אורחים (בהפלגות השונות): עפרה חזה, גדי יניל, פניגה זלצמן, "הכל עובר חביבי", אבי טולידנו, טוליכן הגדול, ציפי שביט, דני ליטאני ועוד. קצין-בידור בכל התפלגות: דודו דותן. ז ימים במסלול: 10 ימים במטלול:

חיפה - רודוס - בוספורוט -(כרתים) – חימה. תאריכי תפלמה: 31.7 (3.5, 14.8). תמחיר החל מ־450 (

מועדון מטיילי מעדיב